

Červenokostelecká farnost po roce 2000

2001

Sprškami ohňostrojí se svět rozloučil s dvacátým stoletím a trochu neklidně vstoupil do prvního roku století nového. Také pro římskokatolickou církev začalo již třetí tisíciletí od dob Kristových. 6. ledna byl ukončen Jubilejní rok, Zlatá brána v Římě se uzavřela. Svatý otec Jan Pavel II. před nedlouhým časem podepsal nový dokument "Tertio millennio ineunte", který vytyčuje směr Církve do následujícího období.

Duchovní správce červenokostelecké farnosti P. Petr Kubant na začátku roku prohlásil, že rok 2001 není rokem mimořádných výročí, velkých církevních událostí nebo oslav. Byl by proto rád, aby farnost využila tento čas k duchovnímu prohloubení. Za tím účelem bude pro věřící připravena celá řada jednorázových i pravidelných akcí.

Personální stav: Od 1. srpna 2000 je administrátorem P. Petr Kubant. Jako kaplan od 1. července 1998 ve farnosti působil P. Petr Tobek a to až do září 2001, kdy byl ustanoven duchovním správcem v Bystřeci, Vyprachticích a Valteřicích u Jablonného nad Orlicí. Na jeho místo přišel jáhen Jan Kunert. V sobotu 15. září byl v katedrále sv. Ducha v Hradci Králové vysvěcen na kněze a v sobotu 22. září slavil primici na Mariánské hoře v Dolní Čermné. O den později sloužil první mši sv. a uděloval novokněžské požehnání v Červeném Kostelci.

V Hospici sv. Anežky České slouží nemocným a umírajícím P. Alois Špulák. Ve stejné době jako P. Kunert přišel do Červeného Kostelce jáhen Václav Tomiczek z Českého Těšína. Bydlí na faře a v hospici vykonává civilní službu jako ošetřovatel.

Několik laiků bylo již před časem ustaveno ku pomoci kněžím jako akolyté. Jsou to Josef Hejna, Zdeněk Holub, Ing. Jiří Kafka, Jan Mach, Otakar Regner, Jan Kafka (a Filip Janák, t.č. v Římě).

Na řízení věcí ve farnosti se podílejí ekonomická rada a pastorační rada. Ekonomická rada farnosti se scházela ve složení Ing. Jiří Hanuš (starosta města), Ing. Petr Tuček, Zdeněk Holub, Ludmila Laštovičková a Pavel Máslo za Horní Radechovou. Farnost Boušín se od 1. ledna 2001 ekonomicky osamostatnila a vytvořila vlastní ekonomickou radu, která spravuje ekonomické záležitosti Boušína.

Pastorační rada je oběma farnostem společná. Tvoří ji:

- P. Petr Kubant, administrátor
- P. Jan Kunert, kaplan
- P. Alois Špulák, duchovní správce v hospici
- pí. Ludmila Laštovičková
- sl. Marie Hejnová
- pí. Věra Hošková,
- p. Otakar Regner,
- p. Jan Mach
- pí. Jana Duchatschová za Horní Radechovou
- p. Karel Kolisko a p. Martin Kuchinka, zástupci farnosti Boušín.

Pastorační rada farnosti napomáhá duchovnímu správci v plánování a realizaci pastoračních a duchovních aktivit ve farnosti.

Obě rady vznikly v květnu 2000 a jejich působnost trvá do května 2002. Spolupráce mezi oběma radami a duchovním správcem je velmi dobrá a užitečná pro celý farní okrsek.

Na kostelnické službě se podílejí Marie Matysková a manželé Věra a Vojtěch Hoškovi. Varhanní doprovod bohoslužeb zajišťují Antonín Nývlt, Jana Křečková a Lída Hanušová. Vypomáhají také Vláďa Kábrt, pí. Brožová a Zdislava Tučková. Při dětských mších s kytarou doprovází Petr Špulák. S výukou náboženství ve školách a na faře p. faráři Kubantovi a p. kaplanovi pomáhají též Otakar Regner, Božena a Antonín Špulákovi, Marcela Frýbová a Marie Matysková. Běžné účetní věci vyřizuje Zdeněk Holub.

Duchovní život ve farnosti a významnější události:

Ve věku 75 let zemřel 19. března p. Jaroslav Brož, dlouholetý varhaník a kostelník, otec 7 dětí, jeden ze sloupů života ve farnosti. Všichni jeho synové - Jaroslav, Václav, Vojtěch a Prokop se stali kněžími. Na cestě ke hrobu jej kromě nejbližších doprovodili p. biskup Josef Kajnek, 38 kněží, několik bratří karmelitánů, 2 jáhni a mnoho dalších lidí.

Od pátku 30.3. do neděle 1.4. se uskutečnila duchovní obnova farnosti. Obnovou, kterou vedl P. Karel Moravec, královéhradecký biskupský vikář pro pastorační, se vinulo téma: "Na počátku nového tisíciletí". Po páteční křížové cestě a večerní mši sv. s úvodní promluvou, pokračovala duchovní obnova v sobotu rozjímavým růžencem, třemi promluvami a adorací před vystavenou Nejsvětější svátostí oltární. V době adorace byla možnost přistoupit ke svátosti smíření. V neděli byla promluva při každé mši svaté a odpoledne opět adorace. Celá rekolekce byla zakončena večer křížovou cestou a slavným Te Deum.

V pátek před 2. nedělí velikonoční (21.dubna) udělil P. Kubant při mši svaté svátost pomazání nemocných 37 farníkům.

V sobotu 12. května se vypravili červenokostelečtí farníci na pout' do Vambeřic. Asi 80 věřících v čele s p. farářem a p. kaplanem slavilo v poutním chrámu mši svatou. Po ní následovala prohlídka místa a připravený program na kopci nad městečkem.

Před prázdninami začal P. Kubant zařazovat do svých nedělních kázání téma liturgie. Podrobné rozbory jednotlivých částí mše svaté měly napomoci věřícím k hlubšímu pochopení a prožívání bohoslužeb.

Velkou oblibu si získalo vzdělávání pro dospělé. Ve čtrnáctidenních intervalech, vždy v pondělí od 19. hodin, podával p. farář rozbor svátosti smíření, zejména způsobů zpytování svědomí.

Pravidelně se scházelo manželské společenství a společenství mládeže. Dvakrát během roku pozval p. farář na faru seniory a jejich setkání se velmi vydařila. V průběhu celého roku jsou na nedělní a sváteční mše sv. přiváženi hůře chodící farníci.

V týdnu od 20. do 26. srpna byli na návštěvě v Kostelci přátelé z Wildpoldstriedu. Prožili zde velmi pěkný týden a odjížděli plni nových dojmů.

Na konci října (27.10.) - po skončení oprav hospodářských budov - byl uspořádán farní den, při kterém se kromě zábavy také hodnotilo i plánovalo. Mimo jiné se zde objevila idea uspořádání pouti farníků do Lurd.

V závěru roku se rozběhla další služba farníkům - půjčování knih z farní knihovny. Vždy po nedělních mších je Jaroslav Šolc připraven půjčit nebo i doporučit zájemcům některý ze zajímavých titulů.

Během roku se uskutečnilo ještě několik dalších akcí - koncertů, vystoupení, přednášek, setkání apod. Hojně navštěvovaná byla zejména divadelní představení pana Částka.

Opravy a hospodaření ve farnosti:

V průběhu roku se podařilo provést několik oprav. Na budově chrámu sv. Jakuba nad hlavním vchodem byly opraveny žlaby. Před hlavními dveřmi byla usazena nová rohož. Zed' okolo kostela byla osazena novými betonovými deskami a bylo provedeno vyspárování. Mariánský sloup byl sejmut z podstavce a opraven na náklady města.

Největší stavební akcí byla generální oprava hospodářských budov za farou, na které se v průběhu léta a podzimu podílelo několik desítek obětavých farníků, koordinovaných Walterem Pitřincem. Ze strany od restaurace Černý kůň byly strženy a odklizeny staré přístřešky. Z budov byla sejmuta stará krytina a latě. Po položení nové krytiny firmou Tesmen byly dozděny štíty a zavěšeny nové žlaby. Dřevo na opravu poskytlo darem Město Červený Kostelec. U prádelny byl vyzděn nový komín. Na většině venkovních zdí hospodářských budov byla oškrabána omítka a zdi byly nově nahozeny. Ze strany od ulice a od Černého koně byla nová omítka natřena barvou "Mistrál". Také atika a římsy musely být pečlivě opraveny. Mezi hospodářskými budovami nad místem pro garážování bylo rozebráno zastřešení, vyměněny staré trámy a položena nová prkna. Plocha byla upravena a pokryta štěrkem. Došlo též na výměnu vrat do farního dvora - původní plechové nahradila dřevěná brána. Všechny opravy na hospodářských budovách stály jen asi 200 tisíc Kč, a to především díky hojné pomoci farníků - brigádníků, které leckdy neodradila ani nepřízeň počasí.

V červenci byl na faře upraven byt pro kaplana a jáhna. Místnosti a chodby fary byly vymalovány.

Hospodaření farnosti je především založeno na sbírkách věřících. Za celý rok byl příjem ze sbírek 585.824 Kč. Z darů bylo získáno 41.668 Kč a z nájemného 31.050 Kč.

Tyto prostředky byly použity především takto:

277.979 Kč		režijní náklady (el.energie, plyn, voda, telefony,...)
27.405 Kč		bohoslužebné výdaje (svíce, hostie, texty,...)
14.892 Kč		mzdy
187.824 Kč		sbírký a příspěvky odeslané dále (pro potřeby diecéze, Svato-petrský halář, pro bohoslovce, střecha kostela na Boušíně,
322.979 Kč		opravy, z toho především:
		183.333 Kč - firmě Tesmen za střechu hospodářských budov
		17.522 Kč - náklady při svépomocné opravě hosp. budov
		84.500 Kč - splátky za opravu varhan ve hřbitovní kapli
		18.000 Kč - oprava kaple v Horní Radechové
		7.860 Kč - vrata do farního dvora.

Statistika náboženských úkonů :

křty		41
svatby		8
přijetí svátosti nemocných		72
pohřby		48 (z toho 45 pohřbů do hrobu a 3 rozloučení před zpopelněním).

2002

Pro český národ se nejvýznamnější událostí roku 2002 stala obrovská ničivá povodeň, která se v srpnu přehnala od jihu a západu Čech přes Prahu a střední Čechy až po sever. Zmařila lidské životy, poznamenala mnoho osudů, zanechala po sobě rozsáhlé materiální škody, vyvolala však také nezvyklou vlnu solidarity.

Pro církve v naší diecézi bylo zřejmě událostí roku konání Eucharistického kongresu v Hradci Králové.

Pro farnost v Červeném Kostelci byl rok 2002 rokem intenzivního duchovního života, trpělivé obětavé pastorage. Z více událostí pak vyniká pout' farníků do Lurd.

Personální stav: Jáhen Václav Tomiczek, vykonávající v hospici civilní službu jako ošetřovatel, byl 28. června vysvěcen na kněze v katedrále Božského Spasitele v Ostravě. Primici sloužil 6. července v Českém Těšíně a o týden později sloužil první mši svatou také v kosteleckém chrámu sv. Jakuba.

V květnu byly ustaveny nové farní rady. Ekonomická rada farnosti začala pracovat ve složení: P. Petr Kubant, Ing. Jiří Hanuš, Ing. Petr Tuček, Zdeněk Holub, Ing. Jaroslav Pitřinec, Jiří Kábrt, Ing. František Štěpán a Pavel Máslo. Po svém zvolení do Poslanecké sněmovny byl Ing. Hanuš v radě nahrazen paní Jaroslavou Kollertovou.

Nová pastorační rada je opět společná pro červenokosteleckou i boušínskou farnost. Tvoří ji těchto 15 členů: P. Petr Kubant, P. Jan Kunert, P. Alois Špulák, Otakar Regner, Jan Mach, Marie Matysková, Hana Hepnarová, Marcela Frýbová, manželé Marta a Karel Kolískovi z Boušína, Tomáš Matyska, Jan Kafka, Ing. Miroslav Wajsar, Ing. Pavel Kafka a Petr Špulák.

Rozšířením a částečnou obměnou prošla také skupinka laiků, pověřených akolytskou službou. Otec Kubant oslovil a na dvouletou službu ve farnosti připravil tyto své pomocníky: Josefa Hejnu, Zdenka Holuba, Ing. Jiřího Kafku, Otakara Regnera, Jana Kafku, Tomáše Matysku, Petra Řeháka, Jana Šolce, Štěpána Křečka, Vojtěcha Hoška a Ing. Pavla Kafku. Pro Boušín byl vybrán Martin Kuchinka. Slavnostní uvedení akolytů do služby provedl ve 4. velikonoční neděli Msgre. Josef Socha, generální vikář diecéze.

Povodně v Čechách: Vydatné přívalové deště v oblasti Šumavy a jejího širšího okolí způsobily 8. srpna vzednutí hladin všech řek a potoků, protržení hrází některých rybníků a následnou pohromu pro velkou část území státu. Povodeň poničila nejprve řadu jihočeských a západočeských obcí (např. Český Krumlov, Sušice, vesničku Metly, České Budějovice, Plzeň), strhla mosty, silnice, rozlila se po plochách v sousedství svých toků. Ničila domy, zahrady, na polích znehodnocovala úrodu, odnášela, co jí stálo v cestě. Rychle naplnila přehrady a valila se dál. Co původně vypadalo jako lokální velká voda, nakonec snadno předčilo i památné povodně v květnu 1872 a v září 1890. Ve vodách a v přímém důsledku událostí zemřelo 12 osob. Mnohem větším obětí na životech se podařilo zabránit rychlým informováním ohrožených oblastí na středních a dolních tocích řek, kde byly evakuovány statisíce lidí. Lidé i úřady se snažili připravit na mohutnou povodňovou vlnu a zajistit obydlí a majetek. Často bylo všechno úsilí marné. Pod soutokem kulminujících toků Vltavy a Berounky nepomohly ani protipovodňové valy. Pod vodou se ocitly i části Prahy - Karlín, Malá Strana, Chuchle a další, zaplaveny byly rozsáhlé úseky metra, zničena i spodní část pražské ZOO. Ekologické problémy způsobilo zatopení podniku Spolana v Neratovicích. Pod vodou se ocitl Terezín, tisíce hektarů úrodných polí na Litoměřicku i jinde. V Ústí nad Labem, v Děčíně a v Hřensku Labe přesáhlo výšku hladiny 12 metrů a spadlo do sousedního

Německa. Podle průtoků označili odborníci letošní povodeň jako pětisetletou vodu. Škody byly odhadnuty na cca 60 miliard korun.

Po opadnutí velké vody nastalo období intenzivního odstraňování následků povodní. Do postižených oblastí přijížděli vojáci, hasiči i mnoho dobrovolníků z celé republiky. Na povodňové sbírky přinášeli lidé velké částky nebo potřebný materiál. Také v naší farnosti se našlo mnoho obětavých lidí, kteří pomáhali především finančně (vybralo se 218 302 Kč) i materiálně. Skupina převážně mladých farníků se zapojila do pomoci organizované Charitou a pracovala přímo v postižených Dobříchovicích na dolním toku Berounky.

Eucharistický kongres v Hradci Králové: Uskutečnil se v sobotu 1. června. V naší farnosti probíhala od 22. do 30. května příprava, spočívající v tématických promluvách, v bohoslužbě ke cti Nejsvětější svátosti oltářní a v devítidenní novéně. Desítky farníků se pak zúčastnili kongresu v Hradci, kde byl připraven nejen hlavní program na zimním stadionu, ale i doprovodné programy pro různé věkové kategorie věřících a eucharistický průvod městem ke katedrále. Na pěveckém doprovodu akce se podílel také chrámový sbor z Červeného Kostelce.

Farní pouť do Lurd: Na přelomu dubna a května se podařilo uskutečnit myšlenku na uspořádání poutního zájezdu červenokosteleckých farníků do světoznámých Lurd a k hrobu sv. Bernardety do Nevers. Zájezd byl objednan u agentury Bartholomeum Pardubice. Pod duchovním vedením P. Petra Kubanta vyrazilo v úterý 30. dubna 2002 40 farníků vstříc svým zřejmě největším zážitkům.

Otec Kubant stručně popsal další program zájezdu takto:

středa 1. května - Asi ve 12 hodin přijíždíme do Nevers. Prohlížíme klášter, kde žila a zemřela sv. Bernardeta. Ve 13.30 slavíme mši sv. v kostele, kde se od r. 1879 uchovává její neporušené tělo, s úmyslem za naše příbuzné, přátele a dobrodince.

čtvrtek 2. května - Projíždíme středofrancouzským horským masívem. V Albi navštěvujeme katedrálu sv. Cecílie, podobající se pevnosti (středověké boje se sektou albigerských). Ve 14 hodin začíná naše mše sv. za prohloubení naší víry, naděje a lásky. Večer přijíždíme do hlavního cíle naší cesty - do Lurd - a ubytováváme se v hotelu Duchesse Anne.

pátek 3. května - Prohlížíme "církvní areál" v Lurdech - baziliky, kostely, jeskyni zjevení. V 10 hodin slavíme mši sv. v Kryptě Nejsvětější svátosti za naši diecézi, biskupy a kněze. V 17 hod. začíná eucharistický průvod v podzemní bazilice sv. Pia X. Večer od 21 hod. jsme účastní svátečního průvodu před bazilikou za zpěvu lurdských poutníků a modlitby růžence.

sobota 4. května - Ráno si prohlížíme farní kostel, od 9.30 máme mši sv. v kapli sv. Michala za posvěcení našich rodin a od 11. hodiny křížovou cestu. Odpoledne věnujeme prohlídce města Lurdy. Při eucharistickém procesí (od 17 hodin v bazilice sv. Pia X) jdu v průvodu kněží a kostelečtí poutníci nesou prapor našeho města. Rovněž při světelném procesí večer je skupina farníků aktivní - zpívají česky jednu ze slok písně a také se česky modlí 5 zdrávasů růžence.

neděle 5. května - V Lurdech probíhá mezinárodní pouť Maltézských rytířů a jejich nemocných. Od 9.30 se účastníme slavnostní mše sv. v podzemní bazilice sv. Pia X. Hlavním celebrantem je kardinál Laghi, protektor maltézských rytířů. Spolu s ním slouží 10 biskupů a asi 100 kněží. Věřících je tu asi 30 tisíc včetně velkého množství nemocných. Jedna z intencí byla za boušínské a červenokostelecké poutníky. Po mši sv. se průvod celebrantů vydal k jeskyni zjevení, aby se modlil Regina coeli laetare. Eucharistický průvod se vydal v obvyklou odpolední dobu od kostela sv. Bernardety přes Esplanade

do baziliky sv. Pia X. Průvodu se účastnily také tisíce nemocných na vozičkách. V 21.00 se naši poutníci účastní světelného procesí a opět aktivně. Liduška Štěpánová zpívá na celé Lurdy česky sólo jedné sloky písně "Slyš jaký to nad řekou jásot a ples". Při všech dnešních pobožnostech panovala nádherná, impozantní atmosféra.

pondělí 6. května - Den začal brzo ráno českou mší svatou přímo v jeskyni zjevení. Byla sloužena na úmysly, které farníci před odjezdem vkládali do schránky. Krásné přímluvy za všechny potřebné vyslovovali sami poutníci. Hned po mši sv. jsme za doprovodu modliteb absolvovali koupel v chladné lurdské vodě. Pro všechny to byl nádherný zážitek. Před polednem odjíždíme na výlet do Pyrenejí, k Pont de España. V horách však dnes vládne mlha, zima a sníh. Vidíme mohutné vodopády. Po návratu do Lurd se účastníme procesí.

úterý 7. května - Už ve 4.00 ráno opouštíme poutní Lurdy a nastupujeme cestu k domovu. Mši sv. za kněžská a řeholní povolání slavíme v Prouille, v 1. dominikánském klášteře ženské větve. Celodenní jízdu přerušujeme v Carcassonne, kde prohlížíme největší hradební pevnost v Evropě a katedrálu St. Nazaria, a v Avignonu, kde absolvujeme prohlídku města a katedrálu Panny Marie. Na nocleh zastavujeme v Grenoble.

středa 8. května - Projíždíme Savojskem, přes celé Švýcarsko do města Kostnice. V pozdním odpoledni navštívíme klášterní ostrov Reichenau. Mši sv. máme v románsko - gotickém kostele P. Marie za hospic, charitu, trpící a nemocné. Potom si prohlížíme kostel i jeho okolí a připomínáme si Heřmana z Althausenu, Salve Regina. I zde panuje nádherná atmosféra. Večer vstupujeme do kostela sv. Jiří, vyzdobeného původními freskami z 10. století. Jeho úžasnou akustiku odhalil náš zpěv chorálu "Svatý Václave". Je to důstojný a nezapomenutelný závěr naší pouti. Asi ve 20 hodin z Reichenau odjíždíme.

čtvrtek 9. května - Slavnost Nanebevstoupení Páně. Po celonoční cestě přijíždíme do Červeného Kostelce asi v 7.45 ráno. Slavíme mši sv. ve farním kostele na poděkování Bohu. V obětním průvodu poutníci přinášejí na oltář ozdobnou svíci z Lurd. Radostně se vítají s ostatními farníky a plni velmi silných duchovních zážitků vyprávějí o své cestě. Na svoji pouť do Lurd asi nikdy nezapomenou. DEO GRACIAS. AVE MARIA!

Další významnější události ve farnosti:

Tříkrálová sbírka prostředků pro Charitu byla opět úspěšná - v Kostelci a jeho okolí bylo získáno asi 130 tisíc Kč. Velmi pěkné bylo vystoupení "Živého Betléma".

Od 15. do 17. března vedl generální vikář Msgre. Josef Socha postní duchovní obnovu farnosti. Jejím ústředním tématem byla Eucharistie. Po páteční večerní mši sv. s úvodní promluvou, pokračovala duchovní obnova v sobotu rozjímavým růžencem, dvěma promluvami a odpolední adorací před vystavenou Nejsvětější svátostí oltářní. V té době byla možnost přistoupit ke svátosti smíření. V neděli byla promluva při každé mši svaté a celá rekolekce byla zakončena večer představením herce Miroslava Částka "Muž, který sázal stromy".

Kaplan Jan Kunert byl jmenován vikariátním kaplanem pro mládež. Jednou z prvních aktivit v naší farnosti bylo založení společenství "starších" mladých, kteří se dosud nescházeli, a nového společenství 14 až 16 letých. Do jeho působnosti patří také diecézní volejbalový turnaj, který letos na hřištích v Červeném Kostelci vyhrálo družstvo mladých farníků z Nového Hrádku, Kosteletci skončili druzí.

Dne 19.5. se v Hradci Králové uskutečnilo setkání zástupců pastoračních rad (i z Č.K. a Boušína), na kterém byli seznámeni se 7 letým pastoračním plánem pro královéhradeckou diecézi. Každý rok bude mít své zaměření a svého patrona.

Svatý Otec vyhlásil období od října 2002 do října 2003 za "rok růžence". Učíme se modlit nová "tajemství světla".

V srpnu ve Žďáru nad Sázavou proběhlo několikadenní "Setkání mládeže 2002". Velmi dobře organizované celostátní setkání asi 5 tisíc mladých lidí nadchlo všechny. Plní příznivých dojmů se z této akce vracelo také asi 25 chlapců a dívek z Červeného Kostelce.

K prvnímu svatému přijímání přistoupilo letos 26 dětí.

Při posvěcení na Boušíně dne 22.9. sloužil slavné Te Deum pomocný biskup Mons. Josef Kajnek za opravu střechy boušínského kostela. Pokračování úprav v interiéru kostela se připravuje na rok 2003.

Podařilo se zvýšit počet malých ministrantů u oltáře. Došlo také k obnovení občasných ministrantských schůzek.

Během roku se uskutečnilo ještě několik dalších akcí - koncertů, vystoupení, přednášek, setkání apod. Miroslav Částek vystoupil v kostele ještě 26.5. s představením "Popelka Nazaretská" a v adventu s "Následováním Krista" na texty Tomáše Kempenského s doprovodem gregoriánského chorálu.

Opravy a hospodaření ve farnosti:

V chrámu sv. Jakuba byl nákladem 30 tisíc Kč zbudován důstojný křestní prostor. Pod historicky cennou křtitelnicí byl podsunut podstavec z bílého mramoru.

Na místě oltáře Božího hrobu (přesunut do depozitáře) započalo budování nové zpovědní místnosti.

Renomovaný architekt chrámových prostor p. Ludvík Kolek navrhl nový svícen pro paškál, procesní kříž a svícny, rovněž svícny na obětní stůl. Zhotovení těchto předmětů se ujal p. Hartmann, zlacení doplnil p. Jan Mach. Pořízení těchto předmětů stálo jen velmi málo, většina nákladů byla uhrazena sponzorsky.

Opraven byl boušínský betlém (15 tis. Kč).

Na farním kostele byly opraveny okapy - cena opravy 24 000 Kč.

Nejrozsáhlejší investicí byla letos výměna střechy na boušínském kostele. Nákladem cca 960 tisíc Kč byly vyměněny krovy, krytina, věžička pokryta měděným plechem a pozlacen kříž. Ve zvláštních sbírkách na opravu přispěli boušínské, ale i kostelecké farnosti.

V závěru roku byla dokončena generální oprava varhan v chrámu sv. Jakuba. Pan Josef Matyska provedl mimo jiné kompletní opravu píšťal, odstranil škodlivé vlivy (směr proudění teplého vzduchu od topení), vyměnil ventilátor, snížil tlak a nástroj nově naladil. Svoji několikaletou práci poskytl zdarma, zaplacen byl pouze materiál. Dne 29.12. byl u příležitosti kolaudace opravených varhan uspořádán varhanní koncert, na kterém vystoupil diecézní organolog Prof. Václav Uhlíř a svatojakubský chrámový sbor a orchestr pod vedením Jiřího Kábrty ml. Více než 100 posluchačů vyslechlo skladby Haendla, Brixiho, Vaňhala a dalších. Pan Matyska v krátké řeči zrekapituloval celou opravu varhan.

Statistika náboženských úkonů :

křty	31
svatby	10
pomazání nemocných	277 (z toho 37 při společné bohoslužbě)
pohřby	47
sv. přijímání	40 tisíc
obvyklá návštěva nedělních mší sv. - celkem	800 lidí
katecheze - děti a mládež	169
- dospělí	80
společensví - mládež	3 skupiny/ 45 osob
- dospělí	1 skupina/ 35 osob.

2003

Rok 2003 byl pro farnost především rokem očekávání a rokem přípravy. Vedle více méně ustáleného, ale čínorodého života věřících a jejich pastýřů, začaly chod farnosti postupně ovlivňovat **dvě významné akce**, které se měly uskutečnit až v roce následujícím: Přípravu na **první z nich** odstartoval závazný příslib ministerstva financí o poskytnutí několikamilionové dotace ze státního rozpočtu 2004, účelově vázané na opravu chrámu sv. Jakuba v Červeném Kostelci. Zasloužil se o ní poslanec parlamentu Ing. Jiří Hanuš ze Lhoty, bývalý starosta města. V ekonomické radě farnosti bylo schváleno, aby prostředky byly využity na opravu exteriéru kostela a věže, včetně nové krytiny na střeše chrámu. Bylo zadáno zpracování projektové dokumentace, požádáno o stavební povolení a další nutná vyjádření. Každou první neděli v měsíci byly sbírky peněžních darů věřících určeny na zamýšlenou opravu. Farníci při nich prokázali velkou obětavost, neboť při každé z nich darovali částku 30 – 40 tisíc Kč.

Druhou událostí, která by měla vrcholit v září roku 2004, je 250. výročí dokončení a vysvěcení farního kostela. Uchytila se myšlenka uspořádat k tomuto významnému jubileu výstavu fotografií, dobových dokumentů a sakrálních předmětů, které by ukázaly a přiblížily chrám sv. Jakuba a život v něm v průběhu uplynulých desetiletí. Výstavu by mohly vhodně doplnit další doprovodné akce – koncerty, přednášky o historii apod. Po přijetí tohoto záměru při jednání pastorační rady 6. května, začal P. Petr Kubant s několika pomocníky připravovat i tuto akci.

Přehled ostatních zajímavých událostí v životě farnosti:

Nejvýznamnější stavební úpravou roku 2003 bylo dobudování zpovědní místnosti pod kůrem. Podařilo se vkusně upravit prostor bývalého „Božího hrobu“ a vytvořit tolik potřebné místo. Vitráž okna navrhl pan Ludvík Kolek z Brna.

I na začátku letošního ledna proběhla Tříkrálová sbírka, jejíž výtěžek byl použit na charitní projekty. Současně s ní se uskutečnil průvod tří králů s početným doprovodem od věže kostela k „Háčku“, kde opět sehrány byly scény „Živého Betléma“.

V době postní seznámil farní veřejnost pan Pavel Baldýnský s misijní prací v Tanzánii v přednášce o Misijní bance ubožáků. V téže době herec pan Částek vystoupil v kostele se svým představením. Obdivovat jeho umění bylo možné také v adventu, kdy přijel s vystoupením „Poutník“.

Při páteční bohoslužbě v oktávu velikonočním uděloval P.Kubant svátost pomazání nemocných, kterou přijalo 24 farníků.

V dubnu byla poprvé sloužena nedělní devátá mše svatá s rytmickým doprovodem. Mladí se pečlivě připravili na tuto – ve farnosti dosud netradiční – produkci. Snad proto byla přijata velmi příznivě. V průběhu roku 2003 se pak podobná bohoslužba konala ještě dvakrát.

V sobotu 24. května uskutečnila se diecézní pouť do Wambierzyc a Klodzka. Za hojné účasti věřících i z červenokostelecké farnosti proběhl zde připravený duchovní program, jehož prvním vrcholem byla slavnostní mše v mariánské bazilice sloužená biskupem Dominikem Dukou a biskupy z Polska a z Německa, druhým pak bylo odpolední Te Deum u hrobu arcibiskupa Arnošta z Pardubic. Kosteletí cestovali autobusem, osobními auty a skupiny zdatnějších též na kolách.

Závěr týdne na přelomu května a června prožilo společenství manželů s Otcem Petrem Kubantem v Neratově.

V předvečer slavnosti Seslání Ducha svatého (7.června) konala se v chrámu sv. Jakuba celonoční adorace, v novodobé historii farnosti první svého druhu. Vedl ji kaplan P. Jan Kunert se společenstvím mladých.

Vikariátní sportovní setkání mládeže se konalo v Novém Městě nad Metují rovněž v sobotu 7. června. Zvoleným sportovním odvětvím byla tentokrát malá kopaná.

V neděli 15. června o svátku Nejsvětější Trojice přistoupilo k prvnímu svatému přijímání 17 dětí. Tomuto jejich významnému okamžiku předcházela dlouhodobá příprava.

Dne 20. července přijel do farnosti Msgre. Josef Socha, aby zde sloužil slavnou bohoslužbu, při které vysvětil nový prapor červenokosteleckých hasičů. Krása liturgie a slova hlavního celebranta byla vysoce ceněna i nevěřícími členy hasičského sboru.

Na začátku měsíce srpna cestovalo asi 40 věřících z Červeného Kostelce za přáteli do farnosti ve Wildpoldstrietu. Využili tak jejich pozvání a oplatili jejich návštěvu z roku 2001.

Na neděli 16. listopadu secvičili hudebníci a zpěváci, sdružení v chrámovém sboru a orchestru Svatocecilský koncert, který s úspěchem předvedli. Pro úplnost nutno dodat, že i v průběhu roku několikrát zkrášlili bohoslužby v chrámu.

hospodaření ve farnosti:

Hospodaření farnosti je především založeno na sbírkách věřících. Za celý rok byl příjem ze sbírek 672 tisíc Kč. Z darů bylo získáno 57 500 Kč a z nájemného 12 tisíc Kč. Ostatní příjmy byly ve výši 112 tisíc Kč.

Tyto prostředky byly použity především takto:

204 000 Kč režijní náklady (el.energie, plyn, voda, telefony,...)

35 600 Kč bohoslužebné výdaje (svíce, hostie, texty,...)

7 300 Kč mzdy

165 000 Kč sbírky a příspěvky odeslané dále (pro potřeby diecéze, Svato-petrský haléř, pro bohoslovce, pro charitu, „adopce na dálku“, na povodně, pro misie,)

120 800 Kč opravy.

Statistika náboženských úkonů :

	<i>farnost Č. Kostelec</i>	<i>farnost Boušín</i>	<i>vikariát Náchod</i>	<i>diecéze Hradec Králové</i>
křty	32	1	276	2.629
sv. přijímání za rok	41.000	1.600	256.000	1 934.000
svatby	12	3	82	644
svátost nemocných	303	3		
pohřby	54	4		
obvyklá účast na nedělních bohoslužbách	700	70	4.800	39.750
katechizace dětí a mládeže	143	-	725	6.537
počet katechetů	6	-	33	262
společenství mladých	70 osob	-		

2004

Jak již v loňském zápise kronikář naznačil, po měsících příprav uskutečnily se v roce 2004 dvě (pro červenokosteleckou farnost) neobyčejně významné akce: **generální oprava exteriéru kostela sv. Jakuba a oslava 250. výročí dokončení a vysvěcení téhož chrámu.**

Generální opravu pláště farního kostela umožnila účelová státní dotace ve výši 6 milionů korun, o kterou se zasloužil poslanec parlamentu Ing. Jiří Hanuš ze Lhoty. Povinnou finanční spoluúčast farnosti bylo nutné řešit z peněžních darů věřících. Již v minulém roce a v průběhu celého letošního roku probíhaly pravidelné sbírky, při kterých farníci osvědčovali svou obětavost a štedrost. K závěru roku byla již shromážděna částka ve výši přes 700 tisíc korun. V těchto sbírkách bude pokračováno i v roce 2005 až do zaplacení všech nákladů opravy. S radostí je třeba uvést, že rovněž Město Červený Kostelec přispělo na úhradu víceprací (oprava ciferníků věžních hodin) částkou 50 tisíc.

S přípravou všech nezbytných písemností a náležitostí i s organizací v průběhu celé opravy pomohli nezištně P. Kubantovi (na němž veškerá tíže a odpovědnost nejvíce ležela) někteří z obětavých farníků. Z nich je třeba jmenovat Ing. Petra Tučka, který zajistil zejména projektovou dokumentaci a stavební dozor stavby.

V měsíci dubnu proběhlo zadávací řízení pro jednotlivé okruhy plánovaných oprav. Z nabídek uchazečů o tyto zakázky vybrala komise nejvhodnější dodavatele stavebních prací, kteří pak v průběhu roku 2004 provedli následující opravy:

Firma TESMEN s.r.o. z Olešnice provedla montáž a demontáž lešení, opravu krovů, výměnu krytiny na střeše kostela, opravu měděné bání na věži, novou střechu na sakristii a bočních kaplích, sejmutí a opětnou instalaci křížů na věži i věžičce, okapové svody a hromosvody. To vše za cenu 2.226 395 Kč. Střecha kostela je opět červená, z betonových tašek.

Firma Stavební podnik Hradec Králové a.s. provedla opravy a nátěr fasády kostela, věže i kostnice. Znovu jsou kombinovány barvy červená v polích a bílá v pilířích, římsách a na všech výstupcích. Firma rovněž zajistila opravu všech dveří, opravu a renovaci kamenných soklů včetně ostění dveří a oken, položení drenážního potrubí kolem kostela. Cena této dodávky byla 3. 263 155 Kč.

Firma Břetislav Kafka Červený Kostelec pozlacovala kříže na věžích, sochu sv. Jakuba v průčelí a sochu Panny Marie na sloupu. Opravila a pozlatila též ciferníky hodin na věži. Za tyto práce bylo zaplaceno 394 479 Kč.

Firma RENOART s.r.o. ze Dvora Králové nad Labem provedla restaurátorské práce kamenných prvků schodiště do náměstí a opěrné zdi, soch sv. Ludmily, sv. Václava, sousoší Kalvárie a Mariánského sloupu a to za částku 881 528 Kč.

Firma Spůra z Červeného Kostelce zajistila zemní práce na kanalizačních přípojkách a odvodnění kostela za 161 183 Kč.

Práce menšího rozsahu prováděli farníci svépomocí. Celkem bylo za opravy památek v tomto roce zaplaceno 6.997 318 Kč. Oprava věže byla dokončena v srpnu, většina prací do posvěcení, dokončovací práce probíhaly ještě během podzimu. Opravený kostel teď již znovu září k radosti svých věrných návštěvníků a jako významná dominanta zkrášluje náměstí.

Druhou událostí, která předznamenala rok 2005, bylo **250. výročí dokončení a vysvěcení farního kostela**. Na počest tohoto jubilea připravila farnost několik velmi pěkných akcí jak v průběhu roku, tak především v září. V neděli 26. září sloužil královéhradecký biskup Mons. Dominik Duka pontifikální posvěcenskou mši svatou ve vyzdobeném chrámu sv. Jakuba. Shromážděnému množství farníků i hostům ve slavnostní homilii zdůraznil význam chrámu

Páně, ale připomenul i posláni křesťanů v dnešní době. Po bohoslužbě si prohlédl výstavu, kterou asi desítky farníků připravila ve výstavní síni Městského úřadu v Červeném Kostelci. Tato výstava nazvaná „Dědictví otců“ byla zřejmě nejvýznamnější doprovodnou akcí „narozenin“ kostela. Podařilo se shromáždit a vkusně nainstalovat velké množství fotografií, dobových dokumentů a sakrálních předmětů, které ukázaly a přiblížily chrám sv. Jakuba a život v něm v průběhu uplynulých desetiletí. Slavnostní zahájení provedl v neděli 12. září generální vikář Mons. Josef Socha spolu se starostou města p. Petrem Mědílkem při hudebním doprovodu smyčcového kvartetu p. Jiřího Kábrta. Během následujících tří týdnů až do 3. října navštívilo expozici velmi mnoho lidí. Někteří ji opouštěli až po hodinách prohlížení a pročítání, jiní se i vraceli v dalších dnech znovu. Dětem se asi nejvíce líbil opravený věžní hodinový stroj, který svým klapotem odměřoval čas výstavy. K celkovým pozitivním pocitům návštěvníků jistě přispěly i krátké filmové reportáže, zachycující dřívější opravy kostela a další dění ve farnosti, jejichž projekci mohli shlédnout v místnosti za výstavní síní.

Při odchodu z výstavy si mohl každý návštěvník odnést připravený materiál – „Chrám sv. Jakuba Většího – od počátku k dnešku“, mapující sled událostí vztahujících se ke chrámu podle zápisů v kronikách. O sobotách po dobu konání výstavy se pro zájemce konaly prohlídky věže a varhan chrámu sv. Jakuba.

Zvýšený zájem farníků i nefarníků o historii se projevil již při dvou nedělních večerních přednáškách dne 19. a 26.9. Ředitelka Okresního archivu v Náchodě Mgr. Lydie Baštecká poutavě hovořila nejen o dějinných okolnostech doby stavby chrámu v Kostelci a o historických událostech, ale i o některých významných postavách, spjatých s kostelem, např. o P. Františku Kernerovi. Vyprávění bylo proloženo několika hudebními vložkami popř. zpěvem. Po skončení druhé přednášky podal Ing. Tuček informaci o současných opravách a představil zástupce firem.

Do rámce oslav vhodně přispěl benefiční koncert vynikajícího souboru Schola Gregoriana Pragensis, který v kostele sv. Jakuba Většího v Červeném Kostelci zazněl 12. září odpoledne. Nadšeně tleskalo cca 200 diváků. Výtěžek koncertu byl předán na účet Hospice Anežky České.

Již dříve – v sobotu 5. června koncertovala v chrámu Příbramská filharmonie. Akci zorganizovalo Městské kulturní středisko. To připravilo také varhanní koncert v neděli 19. září.

Také na závěr „roku oslav a oprav“ – dne 4.12. byl kostel prostředím pro kulturní akci. S adventním koncertem vystoupila Městská dechová hudba Červený Kostelec a Smíšený chrámový sbor.

Také v letošním roce vyrazila přibližně stovka farníků se svými pastýři na **farní pout'** a to v sobotu 19. června. Směřovala ke kořenům víry v české zemi. Prvním zastavením byla katedrála sv. Víta v Praze. V památné Svatováclavské kapli sloužil P. Kubant s P. Špulákem mši svatou. Bohoslužba v tak významném prostředí byla pro poutníky velkým zážitkem. Následovala prohlídka katedrály při velmi zasvěceném výkladu P. Petra Kubanta. Během ní – úderem deváté hodiny- otevřely se dveře chrámu sv. Víta i pro jiné návštěvníky a do ztichlých posvátných prostor začal proudit ruch výprav turistů. Naši poutníci prošli všechny hlavní prostory, sešli do královské hrobky a obdivovali katedrálu i z nádvoří. Někteří vystoupali také na věž.

Z Hradu pokračovali pěšky kolem Lorety na Pohořelec, odkud je autobusy přepravily na nedaleký Břevnov. Asi v 11 hodin vstoupili do baziliky sv. Markéty v Břevnově. Chrám byl založen svatým Vojtěchem na konci 10. století za vlády Boleslava II. Ačkoliv jej v roce 1420 husité vypálili, znovu byl obnoven. Na stavebních úpravách se později podíleli

Dienzenhoferové a na výzdobě např. Petr Brandl. Také nedávno byl chrám opravován. Po krátkém duchovním programu zavedl průvodce P.Kohl (jeden z 11 mnichů, dnes žijících v areálu Arciopatství sv. Vojtěcha a sv. Markéty v Břevnově) do románské krypty pod chrámem. Poté prohlídka pokračovala v objektu arciopatství. Po návštěvě pramene setkání sv. Vojtěcha s Boleslavem II. (asi ve 14.30) červenokosteleční poutníci opustili Břevnov a nechali se převézt do Staré Boleslavi.

Ve Staré Boleslavi mířily jejich kroky nejprve do kostela sv. Václava s kryptou svatých Kosmi a Damiána. Po prohlídce a po zpěvu svatováclavského chorálu následoval přesun do kostela Panny Marie. Zde je uchovávána známá památka – Palladium země české. Mariánská pobožnost a požehnání zakončilo duchovní část poutí. Před odjezdem domů farníci pozdravili v blízkém kněžském domě dva staré kněze, P. Šrůtka a P. Týfu, rodáky z Červeného Kostelce.

Přehled ostatních zajímavých událostí v životě farnosti v průběhu roku:

Začátek roku přinesl již osvědčené aktivity – Tříkrálovou sbírku, jejíž výtěžek byl určen na charitní projekty, a představení „Živého Betléma“.

V dubnu (13.4.) v Římě přijal jáhenské svěcení kostelecký farník Jan Regner. Na tento slavnostní obřad přicestovali jeho nejbližší.

Na konci července ukončil působení v naší farnosti kaplan P. Jan Kunert. Stal se administrátorem v Horním Jelení. Na jeho místo přišel vzápětí (od 1.8.2004) z Hradce Králové P. Jan Novotný.

V pátek 16. dubna při večerní bohoslužbě byla dvaceti šesti starým a nemocným farníkům udělena svátost nemocných.

Tříkrát v Červeném Kostelci účinkoval herec Miroslav Gabriel Částek. Nejprve 25. dubna předvedl v divadle J. K. Tyla představení „Monsignore Quijote“, 10. října vystoupil v kostele s další hrou od Grahama Greena s názvem „Moc a sláva“ a konečně v prosinci diváky obohatil svým uměním v představení „Bůh je láska“, zpracovávající Janovo evangelium.

Dne 23.7. večer se uskutečnila zajímavá beseda farníků s arabskými křesťany z Betléma.

Při folklorním festivalu (v sobotu 21.8.) sloužil mši svatou biskup královéhradecký Mons. Dominik Duka O.P. a to nejen pro aktivní účastníky festivalu.

Velmi dobře jsou přijímány nedělní „deváté“ mše svaté s rytmičtým doprovodem, který secvičí a skutečně kvalitně provede mládež. Tyto bohoslužby se uskutečnily v tomto roce třikrát.

V neděli 27. listopadu předvedli hudebníci a zpěváci, sdružení v chrámovém sboru a orchestru Svatocecilský koncert.

Významným přínosem pro farnost se stalo nakoupení nových kancionálů, které nahradí dosluhující jednotlivé listy s mešními písněmi.

hospodaření ve farnosti:

Nejpodstatnější příjmovou položkou byla již výše zmíněná státní účelová dotace v částce 6 milionů Kč. Kromě ní je hospodaření farnosti založeno na sbírkách věřících. Za celý rok byl příjem ze sbírek 692 tisíc Kč. Z darů bylo získáno 189 900 Kč a ostatní příjmy činily cca 90 tisíc Kč. Celkem bylo do příjmů zaevidováno 6.972 tisíc Kč.

Tyto prostředky byly použity především takto:

- 6. 997 000 Kč oprava kostela sv. Jakuba
- 196 000 Kč režijní náklady (el.energie, plyn, voda, telefony,...)
- 139 200 Kč bohoslužebné výdaje (svíce, hostie, texty,...)
- 7 300 Kč mzdy
- 178 400 Kč sbírky a příspěvky odeslané dále (pro potřeby diecéze, Svato-petrský haléř, pro bohoslovce, pro charitu, „adopce na dálku“,

pro misie,), dary a charitativní výdaje
115 100 Kč ostatní opravy.

Statistika náboženských úkonů ve farnosti Č. Kostelec :

křty 33
sv. přijímání za rok 41.500
svatby 5
svátost nemocných 303
pohřby 48.

2005

Dne 2. dubna 2005 večer ve Vatikánu **zemřel Svatý otec Jan Pavel II.** Tato smutná zpráva se jako blesk roznesla po celém světě a zarmoutila katolické křesťany, kterým stál papež déle než 26 let v čele církve, ale i nesmírně mnoho křesťanů jiných církví, nekřesťanů i nevěřících, kteří si vážili jeho osobní statečnosti, šlechetnosti a vzdělanosti a uznávali jej jako velikou autoritu dnešního světa.

Papež Jan Pavel II., vlastním jménem Karol Josef Wojtyła, byl prvním slovanským a po několika staletích opět neitalským papežem. Narodil se 18. května 1920 v polských Wadowicích (blízko města Krakov) v rodině úředníka. Byl všestranně nadaný a kromě sportování, zájmu o divadlo i poezii lehce zvládal studia. Po maturitě na gymnáziu začal studovat na filosofické fakultě univerzity v Krakově polonistiku a od r. 1943 teologii. Na kněze byl vysvěcen 1. listopadu 1946. Vyučoval pak etiku v Krakově a později na Katolické univerzitě v Lublinu. V roce 1958 se stal pomocným biskupem krakovským a 30. prosince jej papež Pavel VI. jmenoval krakovským arcibiskupem. Velmi aktivně se zapojil do průběhu II. vatikánského koncilu a přispěl k tvorbě dokumentu o otázkách náboženské svobody (*Dignitatis humanae*) a ke vzniku konstituce o církvi v současném světě (*Gaudeum et spes*).

V roce 1967 byl jmenován kardinálem a 16. října 1978 (ve věku 58 let) byl kardinály zvolen v pořadí 264. papežem římskokatolické církve. Přijal jméno Jan Pavel II. Jeho apoštolským heslem se stalo *Totus Tuus (zcela tvůj)*. Dne 13. května 1981 byl vážně zraněn při atentátu, který spáchal Turek Mehmet Ali Agca.

V papežském úřadě významně posunul pohled světa na postavení a poslání církve v nové době. Od počátku svého pontifikátu věnoval velkou pozornost zahraničním cestám – celkem jich vykonal 104 – při kterých navštívil 129 zemí a území, 620 metropolí a měst. Při zahraničních návštěvách pronesl přibližně 3.000 promluv a setkal se s mnoha lidmi. V r. 1995 bylo přítomno slavnostní bohoslužbě v Manile na Filipínách na 4 miliony věřících. V naší zemi byl Svatý otec třikrát – v dubnu 1990, v květnu 1995 a v dubnu 1997. Důležitý byl papežův aktivní zájem o světové politické dění, kromě jiného o řešení vztahů mezi západním a východním blokem evropských zemí. S dokonalou znalostí poměrů v komunistickém Polsku častými výzvami k obraně lidských práv, k obraně svobody i dalšími kroky významně přispěl k pádu „železné opony“, ke zhroucení komunistických režimů ve střední a východní Evropě. Při soukromých audiencích a při oficiálních návštěvách ve Vatikánu přijal přes 1.350

politických osobností, z toho více než 700 hlav států. Při generálních audiencích se setkal asi s desítkami milionů věřících. Trpělivě rozvíjel mezináboženský dialog, navštívil synagogu i mešitu. Přijímal představitele jiných vyznání. Omluvil se za chyby a příkoří zaviněné církví v minulých staletích. Mnozí oceňovali a mnozí i pocítili papežovo silné sociální citění, lidskou účast. Miloval prosté lidi, měl k nim blízko a se svým milým úsměvem šířil dobro všude, kam přišel. S hlubokou vírou ctil tradiční křesťanské hodnoty a nepodlehł modernistickým trendům. Naopak velmi pevně a realisticky řídil činnost církve v tak uspěchané a často rozbouřené době. Vydal 14 encyklik, desítky apoštolských exhortací a dopisů, stovky ostatních dokumentů. Svatořečil 482 nových svatých a blahorečil dalších 1.338 blahoslavených. Třebaže byl jeho pontifikát třetí nejdelší v dějinách církve, i v uvedených počtech nových světců výrazně přesáhl kteréhokoliv ze svých předchůdců.

V posledních letech života Jana Pavla II. se zhoršovalo jeho zdraví a velmi trpěl. Ale i v trpělivém přijímání nemoci a stáří byl pro mnohé vzorem. Když jej Všemohoucí Bůh z pozemského života odvolal, ztratili jsme všichni ušlechtilou osobnost, která se významně zasloužila o blaho církve i světa.

Dne 19. dubna 2005 dostala katolická církev do čela **nového papeže**. Z krátké volby kardinálů v konkláve vzešel německý kardinál Joseph Ratzinger, vzdělaný teolog již vyššího věku (78 let). Před svým zvolením byl blízkým spolupracovníkem svého předchůdce Jana Pavla II. Dlouhou dobu zastával úřad prefekta Kongregace pro nauku víry. Přijal papežské jméno **Benedikt XVI.** Kéž mu Bůh vždy žehná v jeho působení!

V životě naší farnosti dominovalo udělování **svátosti biřmování** dne 4. září 2005 pomocným biskupem královéhradecké diecéze Mons. Josefem Kajnkem. Předcházela mu důkladná příprava, do které se aktivně zapojilo 58 adeptů této svátosti. Na dobu krátce před biřmováním byl pro celou farnost připraven bohatší duchovní program, aby i ostatní věřící mohli prožít významnou slavnost intenzivněji než jiné nedělní bohoslužby. V podvečer téhož dne zazněla netradiční křesťanská muzika při koncertu skupiny České chleba.

Velmi významný den farnost prožila již v neděli 10. dubna při **primici novokněze P. Jana Regnera**, dřívější opory ministrantských řad v chrámu sv. Jakuba v Červeném Kostelci. Po náročných studiích a dlouhé přípravě na poslání kněze (řádu jezuitů), přijal Jenda Regner již den předtím v kostele sv. Ignáce v Praze kněžské svěcení z rukou apoštolského nuncia arcibiskupa Diega Causera. Při primici byl chrám slavnostně vyzdobený, plný věřících. Slavnou první bohoslužbu sloužil primiciant za asistence četných spolubratří a desítek ministrantů, při doprovodu chrámového sboru a hudby. Novokněžské požehnání udělil společně všem přítomným, ale o 14 dní později – o svátku sv. Jiří – požehnání uděloval při obou nedělních bohoslužbách individuálně.

Na **poutní farní zájezd** odjelo 56 farníků v čele s P. Kubantem autobusem a mikrobusem do polského Krakova a jeho okolí. Cesta ve dnech 17. až 19. června byla zaměřena na úctu k Božímu milosrdenství a k památce sv. Maxmiliána Maria Kolbeho (letošní májová čtení byla o něm). První zastávkou byla Osvětim, návštěva a prohlídka tábora Auschwitz včetně cely smrti sv. Maxmiliána Kolbeho. Pocity účastníků zde byly velmi depresivní – Božího milosrdenství je lidstvu nanejvýš potřeba. Po dojezdu do Krakova se poutníci ubytovali v klášteře Sester Matky Božího milosrdenství v Lagiewnikách a večer slavili mši svatou v kryptě Božího utrpení pod klášterním kostelem. Celá sobota 18.6. byla věnována prohlídce pamětihodností města Krakova – města Karola Wojtyły, papeže Jana Pavla II. Kromě P. Petra Kubanta poutníky provázel Antonín Jankovič, červenokostelecký rodák, který v Krakově bydlí. Prohlédli si hrad polských králů Wawel a vnější městská opevnění. V katedrále sv. Stanislava a sv. Václava návštěvníci uctili hrob sv. Stanislava

a individuálně si prohlédli hrob sv. Jadwigy, hrobky polských a českých králů, dalších významných historických osobností, kryptu sv. Leonarda, popř. věž se zvonem Zikmundem. Po přesunu k Arcibiskupské rezidenci ve Františkánské ulici byl cílem poutníků františkánský kostel, kam se rád biskup Wojtyla chodil modlit. Krásné jsou i další památky města. Další cesta vedla na náměstí – Rynek Główny – dále do překrásného hlavního městského kostela Panny Marie a do kostelíku sv. Vojtěcha. Večer byl opět zakončen mší svatou v kostele kláštera v Lagiewnikách. Poslední den pouti – neděle 19.6. – zahájila bohoslužba v nově vystavěném kostele – Sanktuáriu Božího milosrdenství. Z Krakova se poutní výprava dopoledne přesunula do Wieliczky, aby tam navštívila solné doly. Nesmírně zajímavá prohlídka trvala asi 2 hodiny a zavedla účastníky do ohromných podzemních prostor (sochy ze soli, solné jezírko, vytesaný kostel sv. Kingy, patronky solných dolů aj.). Odpoledne přišel čas odjezdu domů. Poslední zastávka byla u Otmuchowského jezera.

Hlavním cílem letošní „tuzemské“ **farní pouti** byla Svatá Hora u Příbrami, jedno z nejvýznamnějších poutních míst v Čechách. P. Petr Kubant s osmi desítkami farníků ve dvou autobusech se v sobotu 1. října ráno vydal na již tradiční pouť farnosti. Po příjezdu do Příbrami vystoupali poutníci na svatohorské návrší a v chrámu Panny Marie (bazilika minor) slavili mši svatou a pak i krátkou pobožnost s uctěním sošky Panny Marie svatohorské. Při následné prohlídce celého raně barokního areálu ze 17. století mohli obdivovat stavitelské, sochařské i malířské umění dávných mistrů, kteří k mariánské účtě vytvořili krásné dílo. Někteří z poutníků kromě čerpání duchovních hodnot stihli podpořit svou fyzickou kondici seběhnutím a následným vyšlapáním pověstných 365 schodů, spojujících poutní místo s městem Příbramí. Odpoledne přejely autobusy s poutníky do města Sázavy, kde se uskutečnila plánovaná návštěva Sázavského kláštera, místa spojeného s životem jednoho z českých patronů – svatého Prokopa. Klášter byl založen sv. Prokopem v 11. století a proslul jako jedinečné středisko slovanské liturgie a vzdělanosti. Udržoval živé kulturní spojení s křesťanským Východem. Jak vysvětlil při prohlídce průvodce bratr Zachariáš, je dnes areál kláštera v péči řádu baziliánů a úcta k sv. Prokopu je stále velmi silná. Po modlitbě litaní ke všem svatým a po zazpívání příznačné písně „Bože cos ráčil“ prohlédli si naši poutníci barokní chrám sv. Prokopa a sešli do raně gotické krypty, kde jsou ostatky světce uloženy. Zájem vzbudily také svatoprokopské relikvie (pohár, lžíce) i novodobé ikony. V areálu jsou rovněž k vidění základy čtyřapsidového románského kostela sv. Kříže a monumentální torzo nedostavěného gotického chrámu Panny Marie a sv. Jana Křtitele. Večer se kostelečtí farníci vrátili domů plni nových zážitků.

Další události ve farnosti:

Ke 30. září odešel z naší farnosti kaplan P. Jan Novotný a novým působištěm se mu stal Trutnov. Kaplanské místo po něm zůstalo zatím neobsazené.

Součástí velikonočních obřadů byl křest dvojice katechumenů.

Podařilo se uspořádat farní soutěž pro děti, mládež i dospělé ve znalostech náboženství, nazvanou „O dort krále Šalamouna“. Finálovému klání předcházela 3 nedělní „předkola“, při kterých si desítky farníků zkoušely hledat správné odpovědi na otázky biblické, liturgické a věroučné.

Svatopostní dobu (18.3.) zpestřilo vystoupení herce Miroslava G. Částka nazvané „Stařec a moře“ na motivy E. Hemingwaye. V průběhu postní doby bývá v pátek a v neděli večer pobožnost křížové cesty, ve čtvrtek večer tichá adorace s příležitostí ke svátosti smíření.

Dne 1.4. byla při večerní mši svaté udělována svátost pro posilu nemocných.

Dvě desítky mladých z naší farnosti se zúčastnily Celosvětového setkání mládeže v Kolíně nad Rýnem ve dnech 15. – 21. srpna 2005. Někteří z nich první dny strávili v jiné německé diecézi, kde pro ně byl připraven předprogram. Všichni pak byli nadšeni ze setkání se Svatým otcem Benediktem XVI. i se statisíci svých vrstevníků z téměř 200 zemí celého světa. Velmi dobrá organizace, úžasná atmosféra a silné zážitky.

Při folklorním festivalu (v sobotu 20.8.) sloužil mši svatou pro účastníky festivalu i místní věřící Mons. Josef Socha.

V sobotu 18. září proběhl (opět zdařilý) farní den.

Na konci října skončily opravy a úpravy na hřbitově. Na náklady města byl při nich opraven vnější plášť hřbitovní kaple, kněžská hrobka před vchodem do kaple, křížová cesta, prostor před a za vstupní bránou. Zcela obnovena musela být stromová výsadba podél přístupové cesty.

2006

Ve dnech 10. až 19. března se uskutečnila farní **pout' do Říma** a dalších míst Itálie. Výprava měla 53 účastníků, z toho 6 bylo z Hronova a Velkého Poříčí. Zajištění pouti zařídila cestovní kancelář „Palomino“ z Prahy po dohodě s P. Petrem Kubantem, který pout' vedl. V pátek 10.3. v 16 hodin byla sloužena mše svatá s prosbou o požehnání a ochranu poutníků. Asi o hodinu později autobus s účastníky zájezdu vyrazil směrem k hraničnímu přechodu v Dolním Dvořišti. Po nočním přejezdu Rakouska a severu Itálie vystoupili poutníci asi v 9 hodin v Padově. V bazilice svatého Antonína slavili bohoslužbu za posílení a stálý růst víry, naděje a lásky. Následovala prohlídka města, návštěva chrámu sv. Justýny (ostatky sv. Lukáše) a pak se pokračovalo v jízdě až do Říma. Zde se výprava ubytovala v českém poutním domě Velehrad. Vstávání v neděli 12.3. muselo být časně, již v 6.30 hod. byl odchod do chrámu sv. Petra, kde byla sloužena mše svatá v kapli Nejsvětější svátosti na úmysly poutníků a farníků. Po modlitbě Anděl Páně se Svatým otcem na Svatopetrském náměstí bylo celé odpoledně věnováno prohlídce baziliky sv. Petra včetně podzemních prostor a vyhlídkové kopule chrámu. V pondělí poutníci cestovali na Monte Cassino. V benediktinském klášteře byla sloužena mše sv. za vlast a za obrácení našeho národa k Bohu. Po snídani v úterý 14. března navštívili poutníci katakomby sv. Kalista, kde je provázel P. Vojtěch Hrubý. Mše svatá byla obětována za naši diecézi, její biskupy a kněze. Následovala prohlídka trapistického opatství Tre Fontane, místo mučednické smrti svatého Pavla. V místní prodejně se někteří poutníci zásobili eukalyptovými bonbóny a likéry. V kostele sv. Pavla za hradbami jsou k vidění (mimo jiného) nástěnné portréty 266 papežů. Úterní odpoledne vyplnila procházka po pamětihodnostech Říma – Koloseum, Kapitol, Forum Romanum a další. K tomu prohlídka kostela sv. Petra v řetězech a chrámu Santa Maria Ara Coelli, kde je pochována svatá Helena. Další den (středa 15.3.) dopoledne pozdravil poutníky papež Benedikt XVI. při audienci na Svatopetrském náměstí. Bylo velmi milé slyšet jeho pozdrav i v českém jazyce. Po obědě farníci odjeli k bazilice Santa Maria Maggiore – prohlídka a mše sv. za rodiny a víru. Později ještě návštěva baziliky sv. Klementa, kde se nachází hrob sv. Cyrila. Ve čtvrtek 16.3. celý den přšelo. Při prohlídce kláštera sv. Benedikta v Subiacu to až tolik nevadilo. Odpoledne viděli poutníci část historického středu Říma – Pantheon, Španělské schody, Fontánu de Trevi, náměstí Piazza Navona, Mamertinský žalář a další památky. Poslední den v Římě – pátek 17.3. strávili účastníci poutního zájezdu ve Vatikánských muzeích včetně proslulé Sixtinské kaple. Odpoledne přejeli k Lateránské bazilice. V podvečer slavili mši svatou v bazilice sv. Kříže Jeruzalémského s úmyslem za trpící, nemocné, za hospic a Charitu. Řím se s nimi loučil krásným slunečným dnem. V sobotu v 8 hodin byl odjezd do města Assisi. Zde prohlídka

míst, spojených se světci – svatou Klárou a sv. Františkem. Poutníci postupně navštívili kostel P. Marie Andělské, klášter sv. Damiána, baziliku sv. Františka a místa spojená se sv. Klárou. Po večerní ochutnávce italských specialit vyrazila výprava na noční cestu k vlasti. Nedělní dopolední zastavení v dolnorakouském Pöstlinbergu, poutním místě Panny Marie Sedmibolestné. Šťastný návrat poutníků domů nastal před 21. hodinou.

Své zážitky a obrázky z cesty sdělili a ukázali ostatním farníkům v říjnu při několika nedělních podvečerních setkáních.

Duchovní obnovu farnosti vedl ve dnech 24. – 26. března P. Augustin Prokop O.P.

V neděli 2. dubna proběhl již druhý ročník vědomostní soutěže mladých i starších farníků o cenu - velký dort. Zvítězili všichni, kteří se zúčastnili této akce a oživil si své znalosti.

V neděli 11. června přistoupilo k prvnímu svatému přijímání 14 dětí.

Dne 24.6. 2006 přijal v katedrále sv. Ducha v Hradci Králové jáhenské svěcení náš mladý farník Filip Janák.

Ke dni 1.7.2006 nastoupil na kaplanské místo ve farnosti sv. Jakuba Většího v Červeném Kostelci P. Mgr. Matuš Peter Kušnir O. Praem. z kanonie premonstrátů v Želivi, rodák z východního Slovenska.

V první polovině roku začaly sloužit internetové stránky farnosti. P. Petr Kubant jejich vytvoření svěřil odborníkům z řad naší mládeže. Stránky přinášejí aktuální informace o dění ve farnosti včetně pořadů bohoslužeb, zápisy z farních rad, obrázky ze společných akcí, přehled o historii, seznam knih ve farní knihovně, farní kroniku a další zajímavé informace.

Podzimní „tuzemská“ farní pouť se uskutečnila v sobotu 16.9. do Mariánských poutních míst v okolí Blanska a Brna. Prvním cílem byla vesnička Sloup, kde byla od 9 hodin sloužena mše svatá v chrámu Panny Marie Bolestné. Po skončení bohoslužby a prohlídce místa výprava popojela ke vstupu do známých Sloupsko – šošůvských krápníkových jeskyní a prošla kratší prohlídkovou trasu, trvající asi 1 hodinu. Asi ve 13 hodin poutníci vyrazili do obce Křtiny. V kostele zasvěcenému rovněž Panně Marii se uskutečnila prohlídka s výkladem. Za zvuků zvonkohry nastupovali farníci do autobusu a vyrazili k poslednímu cíli poutní cesty – do Vranova u Brna. V chrámu Narození Panny Marie byla výborná promluva řádové sestry, kterou ukončil příchod výpravy dalších poutníků (s dechovkou). Před 6 hodinou večerní přišel čas k návratu domů.

Na slavnost sv. Václava se uskutečnilo tradiční farní odpoledne, zaměřené na Misijní dílo církve. Hostem byl P. Jiří Šlégr.

Královéhradecká diecéze uspořádala v průběhu podzimu tzv. Biblickou olympiádu. V několika kategoriích proběhlo nejprve místní (farní) kolo dne 15. října. V druhém kole – vikariátním – už bojovaly tříčlenné skupinky soutěžících o právo postoupit do celodiecézního finále. Podařilo se to většině družstev naší farnosti. Obrovským úspěchem pro farnost sv. Jakuba skončilo finále. Naši zástupci prokázali veliké znalosti evangelií (hlavní téma soutěže) a umístili se na předních místech. Absolutním vítězem v nejtěžší kategorii se stala skupinka, kterou tvořily červenokostelecké sestry Marie a Ludmila Štěpánovy a jejich sestřenice Petra Vítová z Malých Svatoňovic.

V neděli 29.10. doprovázel bohoslužbu v 9 hodin zpěv skupiny VEKA (Vesmírná kapela). Svůj repertoár křesťanských písní tato skupina naplno předvedla ještě při odpoledním koncertě. Za zmínku stojí, že v ní působí i několik mladých z naší farnosti.

Svatojakubský chrámový sbor a orchestr vystoupil dne 18. listopadu se svým Svatocecilským koncertem.

V adventu proběhla volba nové pastorační rady farnosti. Z návrhů věřících byla sestavena kandidátka a šest osob, které při následující volbě obdržely nejvíce hlasů, vytvořily základ rady. Nevolenými členy rady jsou oba kněží. Pastorační radu doplnil P. Kubant o

zástupce skautů, mládeže a hospice. V následujícím období 4 let bude pastorační rada farnosti pracovat v tomto složení:

P. ThMgr. Petr Kubant, P. Mgr. Matuš Peter Kušnir, Dagmar Součková, Věra Hošková, Petr Špulák, Ing. Miroslav Wajsar, Marie Štěpánová, Jiří Regner, Otakar Regner, Mgr. Jiří Kábrt, Ing. Petr Svoboda a Ing. Pavel Kafka. Boušínskou farnost v radě zastupují p. Karel Kolisko a Martin Kuchinka.

Hospodaření farnosti:

Příjmy farnosti tvoří především sbírky věřících. Za celý rok byl příjem ze sbírek 677 000 Kč. Z darů bylo získáno 132 100 Kč a ostatní příjmy činily cca 16 tisíc Kč. Celkem bylo do příjmů zaevidováno 825 112 Kč.

Tyto prostředky byly použity především takto:

- splátky půjčky na zaplacení oprav kostela v r. 2004 280 000 Kč
- režijní náklady (el.energie, plyn, voda, telefony,...) 255 200 Kč
- bohoslužebné výdaje (svíce, hostie, texty,...) 39 400 Kč
- sbírky a příspěvky odeslané dále (pro potřeby diecéze, Svatopetrský haléř, pro bohoslovce, pro charitu, „adopce na dálku“, pro misie,) 170 000 Kč
- nový kotel fara, drobné opravy 67 800 Kč

Celkem bylo vynaloženo 859 984 Kč. Podařilo se splatit veškeré půjčky, poskytnuté na zaplacení oprav kostela v r. 2004. Doplacena byla také kanalizační přípojka od kostnice přes sousední pozemek. Farníci provedli dokončovací práce v prostoru za kostelem, včetně založení nového trávníku. Ve dvoře fary musela být vyspravena fasáda, poražen velký strom před farou a prořezány další stromy.

Statistika náboženských úkonů ve farnosti Č. Kostelec :

křty	26 dětí a 3 dospělí
1. sv. přijímání	14 dětí a 3 dospělí
svatby	3
svátost nemocných	58 (bez Hospice Anežky České)
pohřby	17
přijetí do církve	2 (z CČSH).

2007

Tento rok prožila farnost sv. Jakuba v Červeném Kostelci opět v Boží přízni, bez větších otřesů. V létě odešel dosavadní kaplan P. Matuš Peter Kušnir na jiné působiště a na jeho místo nastoupil polský kněz P. Artur Róžański. Český hovořil již velmi dobře a proto neměl žádné problémy naplno se zapojit do duchovní práce po boku P. Petra Kubanta.

Velmi radostnou událostí bylo kněžské svěcení a následná primice červenokosteleckého rodáka Filipa Janáka. Kněžské svěcení Filip přijal v sobotu 9. června v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové. Bohu díky - řada kněží vzešlých z farnosti sv. Jakuba se opět rozrostla. Primiční slavnost dne 16.6. ve vyzdobeném kosteleckém chrámu Páně se i s následujícím programem za kostelem stala skutečně svátkem celé farnosti. Dlouho

plánovaná a pečlivě připravovaná událost začala půlhodinkou rytmických písní. V 10:30 hod. vešel novokněz v průvodu četných kněží a ministrantů do zcela zaplněného kostela a sloužil svou primiční mši svatou. Na konci slavnostní bohoslužby poděkoval Pánu Bohu i všem, kteří mu byli na jeho dosavadní cestě nápomocní. Farnost Filipovi předala dar – krásný ornát a 4 štoly v liturgických barvách. Podle přání primicianta se pak z kostela většina přítomných vyhnula do zahrady ke společnému pohoštění, které pro ně bylo připraveno pod stanovými přístřešky. Odpoledne pokračoval připravený program nejprve oblíbenými lidovými písničkami v provedení cimbálovky Jiřího Kábrta, následovalo vtipné vystoupení mládeže z Rané u Hlinska, ztvárňující vysílání biblické televize. V 15 hodin předvedla kostelecká mládež loutkovou hru (s živými loutkami) s názvem Kašpárkova moudrá kniha. V radostném a družném duchu v hojnosti dobrého jídla a pití utíkal čas všem hostům velmi rychle. V podvečer byli zváni znovu do kostela na koncert Lídy Hanušové (varhany), Lukáše Smoleje (trubka) a Olgy Kaláškové (zpěv). Zazněla díla mistrů vážné hudby. Celodenní farní slavnost zakončilo svátostné požehnání. Následující den uděloval P. Filip Janák při obou mších svatých novokněžské požehnání.

Po dlouhých desetiletích se do farnosti „vrátily“ lidové misie. Ve dnech 19. až 27. května vykonali tuto duchovní obnovu v Červeném Kostelci bratři redemptoristé z kláštera v Králíkách P. Jiří Šindelář a P. Tomasz Waściński. Bohatý duchovní program zahájila v sobotu večer mše svatá s promluvou na téma „Potřeba obrácení“. Po celý následující týden věřící mohli navštěvovat dopolední Májovou školu modlitby a bohoslužbu s kázáním na předem ohlášené téma nebo večerní obdobný sled programu s následnou katechezí. Ta bývala určena pro určitou skupinu farníků (ženy, muži, mládež). V druhé polovině týdne nabízeli misionáři možnost přistoupit ke svátosti smíření či udělit svátost pomazání nemocných. Této možnosti využilo asi 160 kajících a 35 nemocných. Setkali se také se seniory v penzionu, navštívili několik nemocných doma, uspořádali promítání filmu a koncert. Vrcholem misie byla závěrečná slavnost Seslání Ducha svatého v neděli 27.5. Podle orientačních počtů se dopoledních programů účastnilo 110 – 150 osob, večerních 150 – 250.

Oblíbenou součástí farního života jsou farní poutě do známých i méně známých poutních míst. V pátek 22. června vyjela skupina farníků (1 autobus + 1 mikrobús) na třídenní putování po Moravě. Prvním zastavením bylo místo Kalvárie nad městem Jaroměřice. V barokním kostele Povýšení sv. Kříže sloužil P. Kubant mši svatou. Po skončení bohoslužby poutníky provedl místní řeholník po zajímavých částech poutního místa. Následoval přejezd do Olomouce. V tomto historickém městě na Hané je velmi mnoho církevních i jiných památek. Účastníci poutě postupně obdivovali renesanční stavbu Arcibiskupského paláce, kapli sv. Jana Sarkandra, kostel sv. Michala ze 17. století. Na náměstí si prohlédli radnici s orlojem a barokní sloup Nejsvětější Trojice, který je zapsán mezi památkami světového kulturního dědictví UNESCO. Jedním z vrcholů pouti byla návštěva Dómu sv. Václava, původně románské baziliky z první poloviny 12. století. V podvečer dojeli naši farníci na Svatý Hostýn, kde byly zajištěny noclehy.

Druhý den pouti – v sobotu 23.6. – zahájili farníci slavením mše svaté v bazilice na Hostýnu. Pak vyrazili do Kroměříže, dalšího z významných míst moravské historie. Při společné a později i při individuální prohlídce pamětihodností města utíkal čas velmi rychle. V podvečer se poutníci vrátili zpět na Svatý Hostýn k večeři, večernímu požehnání a noclehu.

V neděli 24.6. se farní výprava přesunula z jednoho významného duchovního centra Moravy do jiného významného duchovního centra – na Velehrad. Zde se účastnili společné bohoslužby a po ní si s průvodkyní celý komplex prohlédli. Před 14. hodinou nastal čas k návratu domů, ovšem se zastávkou v archeoskanzenu v Modré.

Červnová třídenní pout' na Moravu se velice líbila. Možná i proto se na podzimní jednodenní pout' (dne 22.9.) přihlásilo tolik farníků, že téměř zaplnili dva autobusy. Cílem výletu bylo tentokrát poutní místo Filipov, Jiřetín pod Jedlovou a Jablonné v Podještědí.

Filipov je místo u Jiřikova ve Šluknovském výběžku, na samé hranici s Německem. Zde došlo v lednu 1866 k zázračnému uzdravení Magdaleny Kadeové, které se zjevila Matka Boží. Na tom místě byla vybudována nejdříve kaple, později kostel zasvěcený Panně Marii Pomocnici křesťanů. Církevní autority události ve Filipově prošetřily a uznaly. Kostel byl později povýšen na baziliku minor. Filipov se zakrátko stal oblíbeným poutním místem a ještě ve 30. letech 20. století byl jedním z nejnavštěvovanějších poutních míst ve střední Evropě. Dnes je návštěvnost místa podstatně nižší. Prvním krokem k obnovení věhlasu Filipova mohla být návštěva kosteleckých farníků. P. Petr Kubant s panem kaplanem sloužili v bazilice mši svatou. Později poutníci opustili Filipov a přejeli do druhého zastavení na své pouti – do Jiřetína pod Jedlovou. V tomto městečku na severním úbočí Lužických hor si prošli křížovou cestu na poměrně strmém úbočí Křížové hory. Po obědě absolvovali také prohlídku cca 440 m dlouhé rudné Štoly sv. Jana Evangelisty, která byla příjemným zpestřením. Odpoledne přivítalo výpravu Jablonné v Podještědí. V chrámu sv. Vavřince a sv. Zdislavy se farníci modlili a zpívali. Poté sestoupili také do krypty ke hrobu svaté Zdislavy.

Stručně o dalších událostech a aktivitách ve farnosti sv. Jakuba v roce 2007:

V červnu (3.6.) přistoupilo 14 dětí k prvnímu svatému přijímání. Předcházela tomu pečlivá příprava.

Mnoho mladých farníků se ve dnech 13 – 19. srpna zúčastnilo celostátního setkání mládeže v Klokotech u Tábora. Přijeli zpět obohaceni o četné duchovní zážitky i o nová přátelství.

Hostem farního dne o slavnosti sv. Václava byl astrolog a odborník na kosmonautiku Mgr. Karel Bejček z Hradce Králové, který poutavě přiblížil svůj obor.

Pokračovalo náboženské vzdělávání dětí, mládeže i dospělých. Bylo tím naplňováno také přání Otce biskupa, aby se rok 2007 stal „rokem vzdělávání“.

Na konci roku vyšla v nakladatelství Pavel Mervart Hradec Králové kniha **„Dějiny chrámu sv. apoštola Jakuba Většího a duchovní správy v Červeném Kostelci“**. Podle záznamů ve farních kronikách a s využitím dobových dokumentů se spoluautoři – Josef Štěpař a Pavel Kafka pokusili o ucelený chronologický přehled „historie“ kostela i farnosti. Text doplňovaly fotografie, výňatky ze starých dokumentů a přílohy. Impuls k sepsání vzešel z nedávných oslav výročí 250. let od vysvěcení chrámu. Práci autorů redigoval František Drahoňovský.

Otec biskup Dominik Duka O.P. požádal Marii Štěpánovou, aby vykonávala službu zástupce mládeže ve vikariátu náhodském v období od 1.4.2007 do 31.3.2009.

V sobotu 24.11. vystoupil v kostele místní chrámový sbor a orchestr při „Cecilském koncertu“ a dne 16.12. při adventním koncertu. V neděli 9. prosince se uskutečnilo představení „Vražda v katedrále“ o sv. Tomáši Becketovi. Hru nacvičil a předvedl Miroslav Částek.

Na konci roku začala příprava adeptů na přijetí svátosti biřmování.

V prosinci (19.12.) si farníci připomněli, že před 60 lety zemřel katecheta Msgre Jan Řezníček, který v Červeném Kostelci obětavě sloužil od r. 1908 do r. 1947 a výrazně ovlivnil farnost svatého Jakuba.

V průběhu roku se podařilo najít velmi vhodné řešení a následně vybudovat bezbariérový nájezd k prahu farního kostela. Přínosem je rovněž provedení ozvučení vně kostela u dveří do zahrady a posílení ozvučení u dveří k věži. Zajistil to p. František Štěpán a uvítali zejména rodiče malých dětí. Větších nákladů si vyžádalo vybudování nové kanalizační přípojky z fary. Na konci roku bylo rozhodnuto o pořízení nového topení do kostela. Mělo by být tvořeno topnými tělesy pod sedáky lavic v kombinaci s vyhřívanými koberci před lavicemi a v kněžišti.

Hospodaření farnosti:

<u>Příjmy farnosti:</u>	sbírky	533 354 Kč
	dary	96 808 Kč
	nájmy	16 000 Kč
	<u>ostatní příjmy</u>	<u>111 299 Kč</u>
	CELKEM	757 461 Kč

Výdaje farnosti:

režijní náklady (el. energie, plyn, voda, telefony,...)		424 805 Kč
bohoslužebné výdaje (svíce, hostie, texty, ...)		43 336 Kč
účelové sbírky		126 712 Kč
kontribuce		29 640 Kč
adopce na dálku		10 000 Kč
bezbariérový vstup do kostela		51 586 Kč
<u>vybudování kanalizace z farního dvora</u>		<u>143 488 Kč</u>
CELKEM	.	829 567 Kč

Zůstatek finančních prostředků: 205 330 Kč.

Statistika náboženských úkonů ve farnosti Č. Kostelec :

křty	35 dětí a 2 dospělí
1. sv. přijímání	14 dětí a 2 dospělí
svatby	8 + 1 konvalidace
svátost nemocných	87 (bez Hospice Anežky České)
pohřby	48.

2008

Další rok v životě farnosti uplynul v klidu a povětšinou zdárně - Bohu díky za to. V neděli 20. července se s farností rozloučil oblíbený kaplan P. Artur Róžański, který přešel do farnosti Horní Heřmanice v okrese Ústí nad Orlicí. O týden později byl farníkům představen jáhen Jan Hubálek, který bude pomáhat panu faráři a připravovat se na kněžské svěcení.

První polovina roku byla věnována pečlivé přípravě jednak dětí na první svaté přijímání a jednak mladých na přijetí svátosti biřmování. V posledním týdnu se mohli duchovně „nachystat“ i ostatní farníci při adoračních večerech s rozšířenou možností přistoupení ke svátosti smíření, při modlitbách k Duchu svatému a svátostným požehnání. Obě krásné slavnosti se pak uskutečnily krátce po sobě: V neděli 1.6. při mši sv. v 9 hodin přijalo 17

holčiček a kluků poprvé Nejsvětější svátost oltářní a v neděli 8.6. udělil otec biskup Josef Kajnek svátost biřmování 31 biřmovanci. Dárkem mladým farníkům byl pak ještě večerní koncert Petra Maria Lutky v kostele sv. Jakuba.

Po roce se do Červeného Kostelce vrátili otcové redemptoristé P. Jiří Šindelář a P. Tomasz Waściński s obnovou lidových misií. Připraven měli duchovní program zaměřený na svátosti a vztahy v rodinách. Kromě katechezí byl v termínu 17 – 22.5. rovněž rozšířený pořad bohoslužeb.

Obě letošní farní poutě mířily východním resp. severovýchodním směrem. V květnu se uskutečnil dvoudenní výlet do Wroclawi. Hlavním průvodcem byl pan kaplan Róžański, který z Wroclawi pochází. Wroclaw – česky Vratislav - patřila k významným českým městům (centrum Slezska) až do poloviny 18. století. Dnes je čtvrtým největším v Polsku a rozhodně jedním z nejkrásnějších měst v zemi. Vybudováno bylo na březích řeky Odry. Četné vzácné stavby a jiné památky dokládají jeho bohatou historii. Vyniká mezi nimi Vratislavský dóm – katedrála sv. Jana Křtitele ze 13. století, který je nejen ústředním chrámem města, ale celé vratislavské arcidiecéze. Poutníci rovněž viděli gotický kostel Svatého kříže. Wroclaw je také sídlem univerzity, založené řádem jezuitů.

V sobotu 13. září ráno vyjely dva autobusy s téměř devadesáti kosteleckými farníky po trase Náchod – Kudowa Zdroj – Klodsko – Nysa – Glucholazy do Zlatých Hor. Asi 6 km od městečka se nalézá poutní místo Panny Marie Pomocné. Původní kostel byl za minulého režimu zničen. S pomocí Boží a s výraznou finanční podporou ze zahraničí se podařilo v r. 1995 kostel znovu postavit. O tom poutavě vyprávěl místní duchovní správce, který byl dlouhá léta komunisty vězněn. P. Petr Kubant sloužil poutní mši svatou. Ze Zlatých Hor pokračovali poutníci přes Rejvíz do města Jeseník, kde byla kratší přestávka na prohlídku lázní a na občerstvení. Posledním cílem byla pak Bílá Voda na česko-polských hranicích, kde byly internovány v padesátých letech řádové sestry z 15 kongregací. Na místním hřbitově je pochováno 750 sester, které zde zemřely. V kostele Navštívení Panny Marie se uskutečnilo závěrečné požehnání. Předtím měli poutníci možnost prohlédnout si provozovnu firmy Unitex s výrobou hostií a lázeňských oplatek. Domů se spokojení výletníci vrátili opět přes polské území.

Z lednových aktivit ve farnosti je třeba alespoň zmínit ekumenickou bohoslužbu dne 22.1. tentokrát ve farním kostele sv. Jakuba. Dále opět úspěšnou Tříkrálovou sbírku (sobota 5.1.), která se osvědčuje jako významný příspěvek pro záměry Hospice resp. Charity a zároveň v dobrém „formuje“ koledníky i dárce. Na Boušíně se 6.1. uskutečnil Tříkrálový koncert.

V postní době se farnost scházela také k modlitbě křížové cesty a dva nedělní podvečery byly využity k výkladu obrazů Mistra Vyšebrodského oltáře, který si připravil Mgr. Karel Bejček.

V neděli 6.4. do Kostelce přijel představit papežské encykliky „Deus caritas est“ a „Spe salvi“ jejich překladatel P. Prokop Brož. Dobrou tradicí se stává žehnání dopravních prostředků u kostela na Boušíně (20.7.) a žehnání školákům a studentům před zahájením školního roku (neděle 31.8.). V rámci folklorního festivalu bývá každoročně sloužena mše svatá v přírodním areálu u divadla. Tentokrát byl hlavním celebrantem generální vikář Mons. Josef Socha.

V červenci měla naše farnost a zároveň mládež hradecké diecéze své zastoupení na Celosvětovém setkání mládeže v australském Sydney. Setkání se zúčastnila Maruška Štěpánová. Vrátila se plná velkých zážitků.

Na 11. říjen připadl tzv. Hospicový den. Vedle jiných aktivit v režii červenokosteleckého Hospice Anežky české sloužil diecézní biskup Mons. Dominik Duka bohoslužbu ve farním chrámu Páně.

Dne 4.10. zemřel P. Otto Šrůtek, kostelecký rodák, farář ve Zdechovicích. V doprovodu svých blízkých, četných spolubratří a farníků byl 10. října uložen do rodinné hrobky na hřbitově v Červeném Kostelci.

Dne 15. listopadu se v kostele sv. Jakuba uskutečnil svatocecilský koncert farního chrámového sboru a orchestru. A týden potom na tomtéž místě koncertovala Schola gregoriana pragensia – šlo o benefici pro hospic.

Hospodaření ve farnosti:

Do kostelních lavic bylo namontováno topení, které farníci přivítali s velkou radostí. Do presbytáře byly položeny topné koberce. Stávající topný agregát se podařilo prodat a dosavadní kotelnu upravit na místnost pro úklid a přípravu květinové výzdoby do kostela.

Náklady na nové topení a úpravu uklidové místnosti 190 093 Kč

Doplatek na opravu kostela – narovnání sporu s dodavatelem 57 000 Kč.

Veškeré výdaje byly pokryty ze sbírek od farníků, které byly vždy o první neděli v měsíci zaměřeny na tento účel oprav. Během roku 2008 bylo při nich vybráno 255 919 Kč.

Ostatní příjmy: sbírky (kromě účelově vázaných na opravy) 384 214 Kč

dary 36 000 Kč

nájmy 12 000 Kč

církevní úkony 7 200 Kč

prodej kotle 30 000 Kč

ostatní příjmy 75 333 Kč

PŘÍJMY CELKEM: 800 666 Kč

Ostatní výdaje: režijní náklady 372 621 Kč

bohoslužebné výdaje 59 433 Kč

sbírky a příspěvky odeslané dále 136 987 Kč

kontribuce 29 640 Kč

adopce na dálku 10 000 Kč

VÝDAJE CELKEM: 855 774 Kč.

Statistika náboženských úkonů ve farnosti Č. Kostelec :

křty 23 dětí a 1 dospělý

1.sv. přijímání 17 dětí

břimování 31

svatby 6

svátost nemocných 77 (bez Hospice Anežky České)

pohřby 34.

2009

Hned několik významných událostí v tomto roce obohatilo život svatojakubské farnosti. Zejména druhá polovina měsíce září byla v tomto výjimečná – návštěva svatého otce Benedikta XVI. v naší zemi, jáhenské svěcení Otakara Regnera a začátek pouti našich farníků do Svaté země.

Sv. otec Benedikt XVI. přiletěl do naší vlasti poprvé po svém zvolení hlavou církve. V pátek 26. září pobýval v Brně a potěšil především moravské bratry a sestry. Na slavnostní bohoslužbě, kterou sloužil za účasti 40 biskupů a 1 tisíce kněží, bylo přítomno cca 120 tisíc poutníků, z toho asi 11 000 ze zahraničí.

Následující den navštívil Starou Boleslav, kde s ním na Proboštské louce slavilo mši svatou 50 tisíc věřících s výrazným zastoupením mladých. Do Boleslavi namířilo své kroky také mnoho kosteleckých farníků (odhadem 350). Skupinka naší mládeže se rovněž podílela na organizaci tohoto setkání. Těžko popsat slovy všechny zážitky a dojmy z této mimořádné události - z prožitého společenství se svatým otcem mezi tolika lidmi stejné víry.

V Praze se svatý otec setkal v chrámu Pražského Jezulátka se stovkami poutníků, zejména rodin s dětmi školního věku, v katedrále sv. Víta promluvil k řeholním bratrům a sestrám a ve Vladislavském sále Pražského hradu k 800 pozvaných hostů z řad akademické obce.

Kardinál Miloslav Vlk, který po tři dny papeže Benedikta provázel, uvedl později toto:

„Řada našich věřících si s papežem podala ruku nebo s ním přišla do blízkého kontaktu. Lidé si všimli, že se papež neustále usmívá. Jeho úsměv je pokojný, klidný, ne patetický, spíše pokorný a jakoby nesmělý. Jeho mírnost a nesmělost působí velmi sympaticky.... Papež vyjadřoval neskryvanou radost nad úspěšnou návštěvou, která ho mnoha věcmi oslovila. Zřetelně se cítil dobře ve Vladislavském sále uprostřed akademické obce. Cítil se jako profesor, chtěl jít „přednášet“ k pultiku a potom při projevu stát, přestože jinde seděl.“

Zřetelně pro něj byla velkým zážitkem návštěva baziliky sv. Václava ve Staré Boleslavi - setkání s místy, kde sv. Václav, ochránce a patron české země, byl umučen, a při tom uctil jeho lebku vystavenou na oltáři přímo v místě jeho smrti. Myslím, že cítil, že konkrétně vstupuje do našich duchovních dějin. A vedle na oltáři – palladium, obrázek Panny Marie, ochránkyne země české, který souvisí se sv. Václavem, se sv. Ludmilou a jejím křtem přijatým z rukou sv. Metoděje. Tady byly najednou kořeny našich duchovních dějin na dotek. Nebo setkání s mládeží při mši svaté na Proboštské louce, jejich mladistvé nadšení, dynamika, radost, ale i solidarita, která je vedla k tomu, že mezi sebou dosud vybrali 289 922 Kč pro potřebné v Africe.

Papež byl mile překvapen počtem účastníků velkých mší svatých v Brně i ve Staré Boleslavi, i počtem lidí, kteří mu přišli zamávat např. na Malostranském náměstí a v Karmelitské ulici při návštěvě pražského Jezulátka. To vše na něj působilo jakoby kontrastem k mediálními zprávám, které návštěvu předcházely, o tom, že papež jede do ateistické a sekularizované země. Počty i způsob účasti lidí papeže přesvědčil o tom, že to není tak strašné s hodnocením naší země ... “

Svatý otec Benedikt XVI. se v neděli 28.9.2009 vrátil zpět do Vatikánu. Svou cestu do Čech a na Moravu později shrnul slovy:

"Návštěva, kterou jsem podnikl také jako upomínku na pád komunistického režimu v Evropě před dvaceti lety, byla poutí na místo víry a působení významných světců. Tato cesta měla současně být znamením pro celou Evropu, pro náš kontinent, který se potřebuje znovu zamilovat do Krista a nabrat naději pro pravý život. Byla to skutečná pouť a zároveň mise do srdce Evropy: pouť to byla proto, že Čechy a Morava jsou již více než tisíciletí zemí víry a posvátnosti, mise to byla proto, že Evropa potřebuje najít pevné základy své naděje v Boha a v jeho lásku.

Moje první zastávka patřila známému Pražskému Jezulátku, které tak konkrétně znázorňuje tajemství vtělení. Toto zobrazení se nalézá v kostele zasvěceném Panně Marii Vítězné. Od Panny Marie si stále toužíme vyprosit skutečné vítězství, vítězství lásky a života pro naše rodiny a celou společnost. Poselství naděje, která je založena ve víře v Krista, bylo tématem eucharistické slavnosti v Brně a ve Staré Boleslavi, kterou jsem slavil spolu s mnoha mladými lidmi. Ve Staré Boleslavi jsem se modlil u hrobu svatého mučedníka Václava, jehož obliba spočívá také v tom, že před všemi svody světské moci dal přednost Boží říši.

Všude se mi dostalo srdečného přijetí, za což děkuji všem lidem v České republice. Kéž jim Bůh pomáhá znovu nalézt křesťanské kořeny, které formovaly jejich kulturu, a kéž jim pomáhá na těchto základech vybudovat svůj život."

Před vánočními svátky předcházejícího roku 2008 odešel z farnosti jáhen Jan Hubálek. První letošní pololetí musel zvládat veškerou kněžskou práci P. Kubant. Teprve potom dostal pomocníka a farní rodina nového kaplana v osobě P. Tomáše Reschela, rodáka z Broumova.

Velkou farní radostí se stalo **jáhenské svěcení Otakara Regnera**. Po letech teologických studií a formační přípravy (při zaměstnání) udělil Mons. Josef Kajnek, pomocný biskup královéhradecký, jáhenské svěcení Otíkovi Regnerovi z Horního Kostelce, který tak přijal službu trvalého jáhna ve svatojakubské farnosti. Stalo se tak při pontifikální mši svaté dne 19.9.2009. Po skončení obřadů slavnost pokračovala v radostném duchu za kostelem nekonečnými gratulacemi, připraveným programem i bohatým občerstvením. Nový jáhen bude pomáhat ve farnosti a v Hospici sv. Anežky české, přičemž jeho „civilní“ zaměstnání výpravčího Českých drah mu zůstává beze změny.

Vskutku mimořádné zážitky a duchovní povzbuzení přinesla **pouť farníků z Červeného Kostelce do Svaté Země ve dnech 30.9.2009 – 11.10.2009**. Ludmila Štěpánová, jedna z účastnic výpravy, průběh farní pouti zaznamenala takto:

30.9.2009 – den 1. *Na pouť na nejvýznamnější křesťanská místa jsme se vypravili v nekřesťanskou hodinu, ve 3 hod. 30 min. ráno, z autobusového nádraží v Červeném Kostelci. Cesta do Prahy proběhla vcelku rychle, bez problémů jsme prošli i záludnými pohovory s pracovníky údajně nejostrožnějších a tudíž nejbezpečnějších aerolinek - izraelských El Al. Pouze jedné poutnici byl při vstupu do letadla zabaven velký kuchyňský nůž.*

Po letu trvajícím asi tři a půl hodiny jsme již kroužili nad Tel Avivem, rozsáhlým betonovým městem na břehu Středozemního moře, které má s přilehlými aglomeracemi asi 3 mil. obyvatel. Na letišti nás očekával židovský autobus s arabským řidičem a vydali jsme se na sever, na území Galileje. Cesta, obklopená Efraimským pohořím, vede úrodným údolím, územím, o které se v historii velmi často bojovalo.

Naše pouť bude poměrně chronologicky sledovat život našeho Pána, a proto ji příznačně začínáme mši sv. v Nazaretě, kde došlo ke Vtělení a Bůh začal existovat v lidském těle. V novorománském františkánském kostele sv. Josefa z roku 1914, který údajně stojí na místě tesařské dílny pěstouna Pána Ježíše, sloužil p. Kubant první mši sv., s úmyslem „za dar víry pro naše děti a vnoučata“.

Z Nazareta, největšího arabského města na izraelském území, jsme se vydali dále do cíle našeho dnešního putování. Po 4 noci budeme spát ve čtyřicetitisícovém městě Tiberias, založeném Herodem Antipou, které leží ve výšce 200 m pod hladinou moře, přímo na břehu Genezaretského jezera. Naším útočištěm se stal židovský hotel Astoria.

1.10.2009 – den 2. *Po výborné snídani a ranních chválách jsme se vypravili na cestu podél břehu Galilejského jezera (-212 m. n. m.) přes Magdalu (rodiště Máří Magdalské) na památnou Horu Blahoslavenství. Zde jsme měli nejdříve mši sv. slouženou s úmyslem „za náš národ a jeho návrat ke křesťanským kořenům“. Po mši sv. a následné prohlídce krásného místa, na kterém Ježíš Kristus sdělil ta nejdůležitější poselství ze své nauky, jsme měli každý osobní volno pro meditaci nad texty vázané k tomuto místu (Mt 5 – 7). Mohu říci, že každý této obohacující chvíle s vděčností využil.*

Poté jsme sjeli o pár desítek metrů níže, do vesničky Kafarnaum, odkud pocházeli apoštolové sv. Petr a Ondřej. Také na tomto místě Ježíš často působil a v této nepatrné vesničce začala povoláním těchto dvou apoštolů existovat Církev. Dnes je tu archeologické naleziště a nový kostel z roku 1990 ve tvaru lodi, symbolizující Církev, postavený na základech domku sv. Petra. Procházeli jsme i troskami synagogy, kde Ježíš působil.

Odpoledne nás čekala událost, na kterou se leckdo těšil – projížďka po Galilejském jezeře. Opět jsme si četli texty NZ vztahující se k jezeru – o zázračném rybolovu a chůzi malovného Petra po vodní hladině. Dnes kupodivu nikdo sv. Petra následovat nechtěl, ani jeho jmenovec P. Kubant. Nechyběla modlitba. Plavba měla i zábavnou stránku. Kapitán lodi nás přivítal česky a za zvuků české hymny vytáhl na stožár naši vlajku. Zazpíval nám i typické židovské písně a nechyběla ani výuka židovského tance.

Následně jsme doputovali ke smaragdově zelené řece Jordán, na místo, kde opouští Genezaretské jezero. V Jardenitu jsme obnovili své křestní sliby a byli jsme symbolicky polití vodou z posvátné řeky. Opět jsme se seznámili s texty NZ vztahujícími se k tomuto místu Ježíšova křtu Janem Křtitelem. Nutno dodat, že místo je pouze symbolické, skutečné se nachází o mnoho kilometrů dále po proudu řeky. Zdravotní očistu nám dělaly i stovky rybiček, „oždibující“ každou nožku, která do řeky vstoupila. Rodina Piřincova zde přišla o fotografický přístroj, který se také, ač nedobrovolně, ponořil do posvátných vod Jordánu.

Tento den jsme viděli velká hejna vlaštovek táhnoucích do Afriky a ve volné přírodě, namísto našich srnek, pasoucí se antilopy. Na břehu jezera pak spousty pestrobarevných

ledňáčků. Parný den jsme zakončili osvěžující koupelí v hotelovém bazénu, kde se vyřádili především mladí.

2.10.2009 – 3. den Třetí den začal dobrovolnou akcí. Přesto se na sraz o půl šesté sešli téměř všichni účastníci zájezdu. Odjíždělo se na jednu z pláží, kde jsme mohli sledovat kouzelný východ slunce nad Galilejským jezerem. Po ranních chválách se někteří odvážlivci ve vodách posvátného jezera i vykoupali (Markéta Vítová a Petr Řehák).

Po snídani jsme se vydali na místo Mensa Christi (Stůl Kristův). Je to místo, kde Kristus navštívil rybáře po nezdařeném rybolovu a kde byl Šimonu Petrovi udělen primát (Jan 21). Těsně u hladiny Genezaretského jezera je k vidění kostelík z roku 1933, uvnitř kterého je památná skalka, a sousoší znázorňující předání vedení církve apoštolu Petrovi. Na tomto místě byla sloužena i mše sv. na úmysl „za nová kněžská a řeholní povolání“.

O kousek dále je benediktinský klášter s kostelem v byzantském stylu s nádhernou kvetoucí zahradou. Nechybí ani olivový háj. Toto místo jsme navštívili proto, abychom si připomněli zázračné rozmnožení chlebě. Po zkonsumování „Petrovy ryby“ v místní stylové restauraci jsme odjeli na Golanské výšiny, strategické území, na kterém leží životně důležité prameny. Cestou jsme viděli jasné důkazy nedávné války, jako např. stále podminované části území, zničená vojenská vozidla apod.

Přijeli jsme do Cesareje Filipovy, místa, kde Petr vyznal Krista. V kdysi kvetoucím antickém sídle nás ohromila obrovská skála. Člověk hned jinak vnímá význam Kristových slov „... ty jsi Petr, skála...“. Dále se zde nachází i významné archeologické naleziště a vyvěrající mohutný pramen Jordánu (jeden ze tří). Tok Jordánu jsme sledovali i kousek níže po proudu, kde se zařezával do strmého divokého kaňonu s vodopády, peřejemi a překrásnou přírodou.

Po návratu do Tiberias jsme ještě měli příležitost navštívit židovské shromáždění v synagoze. Židé právě zahajovali Šabat a týdenní Svátek stánků – Sukot. Rodiny si v tyto dny na dvorcích, balkonech a střechách svých obydlí staví příbytky z palmových ratolestí („suky“), odkud pozorují hvězdy a vzpomínají s vděčností na Boží pomoc při vyvedení z Egypta.

3.10.2009 – 4. den Hned zrána, kdy na nás místo tradičních křupavých housiček čekalo staré pečivo, poznáváme doslova na vlastní kůži, že je sobota a Židé tudíž nepracují. Během tohoto dne je také vidíme ve svátečním oblečení kráčet do synagog.

Ráno jsme odjeli západním směrem do vnitrozemí úrodné Galileje. Máme namířeno do Kány Galilejské, kde se udál první Ježíšův zázrak. Po přečtení příslušného textu z NZ a homilii otce Kubanta přítomných 10 párů manželů obnovilo své manželské sliby.

Pak už jsme zamířili do největšího arabského města – Nazareta. Nejprve jsme se zastavili na místě posvátném pro pravoslavné bratry – u městské kašny, kam chodila Panna Maria pro vodu, a u pramene, nad kterým je vystavěn krásný pravoslavný kostel. U této kašny se podle učení pravoslaví událo Zvěstování. Asi o 1 km dále stojí hlavní katolická dvojpatrová bazilika Zvěstování. Ve svých útrobách ukrývá domek Svaté rodiny (místo Zvěstování pro katolíky). Máme čas na modlitbu i prohlídku mozaik z nejrůznějších zemí znázorňujících Pannu Marii či Sv. rodinu. Nacházíme i mozaiku z Československa.

Poslední naší zastávkou tento den byla posvátná hora Tábor - hora Proměnění Páně. Při mši sv. jsme zde vyprošovali požehnání pro životní cesty všech mladých z naší farnosti. Dostali jsme osobní volno na rozjímání nad texty, vztahujícími se k tomuto místu.

4.10.2009 – 5. den Pátý den byl nabitý událostmi. Ráno jsme opustili Galileu a míříme směr Judsko. Použili jsme starou jordánskou cestu, po které chodila i Svatá rodina např. při pouti do Jeruzaléma. (Vyhnuli se tak nepřátelskému Samařsku.) Dnes cesta vede podél toku Jordánu demilitarizovaným pásmem poblíž hranic s Jordánskem. Ježíš prožíval v Galilei své všední dny a do Judska chodil na svátky. Tak činíme i my a do Judska míříme právě v neděli.

Kolem poledne jsme dorazili do palestinského Jericha k hoře Pokušení. Na této velmi strmé a vysoké skále je doslova přilepen starobylý řecký pravoslavný klášter, velkolepě opravený za finanční pomoci Řeků. Mnozí si sáhli na dno svých sil, když se v pravé poledne beze stínu „škrabali“ na strmou horu. Sotva jsme před branou stačili zanotovat první sloky kánonu, brána kláštera se nám otevřela a starý mnich nás pozval na neplánovanou, ale o to milejší, prohlídku tohoto mimořádně krásného místa.

V blízké oáze - Jerichu, místě kněží a levitů a údajně nejstarším měste na světě (10 000 let př. Kr.), jsme si pak prohlédli pověstné Elišovy prameny. V Elišově fontáně se pak každý znavený český poutník vděčně osvěžil.

Další naše zastávka byla v Judské poušti, kde jsme sloužili mši sv. za všechny živé a zemřelé farníky Červeného Kostelce a Boušina. Na tomto místě si člověk uvědomí tíži putování Izraelitů, kteří 40 let procházeli touto kamenitou pouští. V dnešní poušti v nesmírné chudobě žijí, někde i čile obchodují, beduíni. Prodávají polodrahokamy, které v poušti nacházejí. Někteří odvážní poutníci zde měli možnost svézt se na korábech pouště - velbloudech.

Poslední autobusová zastávka toho dne byla na vyhlídce nad Jeruzalémem. Sotva jsme se ubytovali v hotelu Capitol v arabské čtvrti Jeruzaléma, hned jsme se celí natěšení vypravili na prohlídku nočního starého jeruzalémského města. Velkými davy lidí jsme se prodrali až k posvátné Zdi nářků. Židovští muži i ženy se zde zbožně modlí na zvlášť vyhrazených, oddělených místech. Velmi sympatické jsou i početné rodiny ortodoxních Židů, často se šesti i více dětmi.

5.10.2009 – 6. den Dnes nejedeme daleko, pouze na předměstí Jeruzaléma do Ein Karem – místa spojeného s Pannou Marií, sv. Alžbětou, Zachariášem a Janem Křitelem. Nejdříve putujeme na vršek s kostelem Navštívení Panny Marie. Je na místě Zachariášova letního domu. Tady slavíme mši sv. za boušinskou farnost a za požehnání pro všechny dobré aktivity v ní pořádané. Kostel je dvojposchoďový, ve spodním kostele se nachází studna, u které se mělo „Navštívení“ odehrát, a kámen, za kterým se sv. Anna s Janem Křitelem schovávala, když Herodes vraždil malé děti. Druhý kostel je na místě Zachariášova zimního domu a uctívá se tu místo narození sv. Jana Křitele. Oba kostely spravují, ostatně jako téměř všechna katolická místa ve Svaté zemi, františkáni.

Třetím místem toho dne byl velkolepý památník holocaustu 6 milionů Židů Yad Vashem. Je Židy opravdu hojně navštěvovaný. Podívali jsme se i na budovu izraelského parlamentu a menoru - velký sedmiramenný svícen – dar anglické vlády.

Dále jsme zavítali (sice s obtížemi - v Jeruzalémě byly toho času nějaké nepokoje a tudíž i dopravní zátarasy) na místo nejstarší městské zástavby, do kostela In Gallicantu - Kohoutího zpěvu. Je to nový kostel, postavený na lokalitě domu velekněze Kaifáše. V podzemí jsou ve skále vytesané četné prostory, sloužící v Ježíšově době jako vězení. Je velmi pravděpodobné, že zde pobýval i Ježíš po zatčení v Getsemanské zahradě, než byl vynesena rozsudek. Archeologické vykopávky kolem kostela odhalily autentické schody, po kterých skutečně několikrát prošel Pán Ježíš. S velkou úctou a bosi jsme je prošli také. Na nádvoří domu apoštol Petr třikrát zapřel Krista.

Po večeri jsme se vypravili k Božímu hrobu, Zdi nářků a snažili jsme se naučit orientaci ve starém městě.

6.10.2009 – 7. den Dnešní den je zaměřený na tajemství Ježíše Krista. Odjždíme do asi 30 km vzdáleného čtyřicetitisícového Betléma, do města spojeného s králem Davidem, ale hlavně na místo Narození Páně. Arabský Betlém se nachází za vybudovanou „berlínskou“ zdí mezi Izraelem a Palestinou. Nad samotnou jeskyní stojí bazilika Narození, spravovaná pravoslavnou církví. Napojenou část komplexu tvoří katolický kostel sv. Kateřiny, postavený nad hrobem sv. Jeronýma. Tento zbožný poustevník zde v jeskyních žil 36 let a překládal z řečtiny do latiny Nový zákon, tzv. Vulgátu. Bazilika Narození je stavba ze 6. století, která

nahradila původní, zničenou zemětřesením. Do baziliky Narození se vchází „dveřmi pokory“. Je to otvor vysoký asi 120 cm, kudy musí každý vejít buď vkleče, nebo hodně shýbnutý. Uvnitř jsou na zemi krásné původní mozaiky. Vystáli jsme si nekonečnou frontu a konečně jsme se dostali do jeskyně Narození. Na samém místě Narození je ve skále zasazená čtrnácticipá hvězda a věřící projevují zbožnost pokleknutím, dotýkáním, líbáním apod. V jeskynní kryptě sv. Josefa, v místě, kde se zjevil pěstounovi Páně anděl a nabádal ho k útěku do Egypta, jsme slavili mši svatou. Po ní část poutníků využila chvilky volna k osobní modlitbě a část se šla podívat do Mléčné jeskyně. Na toto místo z bílého kamene s kostelíkem (podle pověsti místo, kde Panně Marii při kojení ukáplо mléko) chodí matky a vyprošují si pomoc při svých „ženských“ a rodičovských problémech. Působivý byl i polední světelný františkánský průvod do jeskyně Narození.

Na okraji Betléma jsme si ještě prohlédli „Pole pastýřů“ s jeskyněmi a kostelíkem, přečetli příslušné texty Nového zákona a odjeli zpět do Betléma za nákupy betlémků. Jsou zde totiž četné řezbářské dílny, vyrábějící nejrůznější krásné betlémy z olivového dřeva.

Vraceli jsme se do totálně dopravně ucpaného Jeruzaléma. Židé slaví své svátky „na plné pecky“ a vždy k večeru vyráží do starého města ke Zdi nářků k modlitbám.

7.10.2009 – 8. den Den opět zahajujeme ranními chválami na terase hotelu, tentokrát již ve ¼ na 7. Po rychlé snídani následuje odjezd, neboť nás čeká náročný den. V 8 hodin již máme mši sv. na Olivové hoře s krásným výhledem na Chrámovou horu se Zlatou bránou a do údolí potoka Cedron. Mše sv. je sloužena za naši královéhradeckou diecézi, naše biskupy, kněze a jáhny. Na Olivové hoře ještě navštívíme kostel Pater Noster, místo předání známé modlitby. V areálu je množství destiček s modlitbou Páně v nejrůznějších jazycích světa. Potěšilo nás, že jsme český překlad našli na významném místě.

O kousek dále a výše navštívíme i místo Nanebevstoupení Páně. Na tomto místě stojí maličký kruhový kostelík se skalkou v podlaze. Toto místo je paradoxně spravované muslimy. Pak projždíme arabským předměstím Jeruzaléma. Vidíme nové domy, ale všude kolem naházené odpadky, neuklizené okolí, koně hledající zbytky na smetišti apod. (Podle úklidu vždy s jistotou poznáte, v jaké ulici Jeruzaléma se nacházíte.) Poté sjždíme stále dolů a dolů, míříme do nejnižší položeného místa na světě, k Mrtvému moři. Míjíme Kumrán, naleziště starých svitků, a navštívujeme starobylou pevnost Masadu. Na rozsáhlé náhorní plošině strmého nepřístupného kopce se nalézají rozvaliny Herodova kdysi luxusního a oblíbeného příbytku (1. stol. před Kr.). Tato pevnost byla zároveň místem posledního odporu Zelótů při povstání proti Římanům v roce 73 po Kr. A pak už nás čekalo koupání v Mrtvém moři, atrakce, na kterou se v tomto horkém počasí těšil úplně každý.

8.10.2009 – 9. den (čtvrtek) Ráno opět po chválách a nezbytné snídani vyrážíme do staré části Jeruzaléma. Po zbývajících dny se již musíme obejít bez autobusu. Mši sv. máme ve staré křížácké bazilice sv. Anny, kde se měla narodit a prožít své dětství Panna Maria. Tento kostel má nejúžasnější akustiku, jakou jsem dosud slyšela (dozvuk 7 s). Vedle kostela se nacházel rybník Bethesda, o kterém se píše, že jeho vody čeril anděl a první, kdo do něj vstoupil, byl uzdraven.

Pak už procházíme trasu Křížové cesty a rozjímáme o Kristově utrpení. Začíná u Štěpánské brány, kde stál Pilátův dům, dále navštívujeme kapli Bičování, Odsouzení, Trním korunování, podzemí Litostrotos, kde Pilát vynesl nad Ježíšem rozsudek smrti, kostel Ecce Hommo.... Cesta dále vede rušnými uličkami arabské tržnice, kolem Heleniny cisterny k bazilice Božího hrobu.

Bazilika Božího hrobu je nejvýznamnější poutní místo křesťanů. Je to stavba velice rozsáhlá, nikoliv však pohledná. V románském slohu ji postavili ve 12. století křížáci. Na její správě se dnes podílejí 4 církve: pravoslavná, arménská, koptská a římskokatolická. Klíče vlastní muslimská rodina. Zastavení křížové cesty X. – XIV. pokračují i tady. Postojíme u kamene pomazání, rozjímáme u Kalvárie na Golgotě. V Adamově kapli vidíme trhlínu

táhnoucí se ve skále na Golgotě, v podzemí v kapli sv. Heleny, místo nalezení kříže a mnoho dalších kaplí, koutů s oltářičky, podzemních hrobů apod. Na nejvýznamnější místo – do samotného Božího hrobu, místa uložení Ježíšova těla a následného Zmrtvýchvstání, si každý „vystál“ obrovskou frontu. Několika členům výpravy se poštěstilo zúčastnit se velmi brzy ráno na tomto místě i mše svaté.

Tento den jsme měli v plánu ještě návštěvu Chrámové hory s jejími mešitami. Kvůli židovským svátkům byla však bohužel celý týden nepřístupná. Vynahrazujeme si to v Chizkijášově tunelu. Ten byl vybudován v 8. století před Kristem judským králem Chizkijášem a měl v dobách obléhání města Jeruzaléma zajistit zásobování pitnou vodou z pramene Gichon. Chizkijášův tunel začíná u pramene Gichon ve střední části Kidronského údolí a vede skrze horu do rybníka Siloe na jihozápadním svahu Sionu. Tunel je dlouhý asi půl kilometru a celou dobu se, místy i po pás, brodíme vodou, vybaveni čelovkami z domova. Mnoho veselí vzbudilo to, že se dvěma pánům, Řehákovi a Královi, kteří šli odvážně v čele výpravy do neznáma, podařilo ještě před tunelem vylézt ven nouzovým východem a nemohli zpět. I to, že čtrnáctiletý Štěpán, který si zapomněl „průtokové boty“ na hotelu, celou vodní trasu odchodil ve vypůjčených dámských botkách na podpatku.

Ze Starého zákona známe dvě události, při nichž gíchonský pramen hrál důležitou úlohu. Jednou z nich je dobytí Jeruzaléma králem Davidem a družinou jeho bojovníků (2S 5,8 a 1Pa 11,6), druhou příprava judského krále Chizkijáše na obléhání Jeruzaléma asyrským králem Sancheribem výstavbou vodovodního tunelu spojujícího pramen za hradbami s šíloašským rybníkem uvnitř města (2Kr 20,20 a 2Pa 32,30).

9.10.2009 – 10. den (pátek) Brzy ráno vyrážíme do policií a vojáky obsazeného města. Arabové nepracují, mají svátek, židům vrcholí celotýdenní svátky Stánků, takže politická situace je napjatá. Čtvrtě Jeruzaléma jsou přísně etnicky oddělené - v čí ulici se nacházíte, poznáte bezpečně podle pořádku. Procházíme přes staré město a míříme na Olivovou horu. Na jejím úpatí navštívujeme pravděpodobně křížácký kostel Hrobu Panny Marie. Uprostřed mohutného schodiště mají hroby Jáchym a Anna. Nezapomenutelným zážitkem bylo zhlédnutí dvou současně probíhajících mší. U pravého oltáře byla sloužena arménská, u oltáře vlevo koptská. Vítězí ten, kdo produkuje hlasitější kvílení a zpěv! Hned vedle stál nenápadný kostelík Usnutí apoštolů. Pak už jsme se drápali na vrch příkré a vysoké Olivové hory, kde jsme si prohlédli kostel Dominus Flévit, kde Ježíš plakal nad Jeruzalémem.

Od 11 hodin jsme měli mši sv. v úžasném kostele Národů. Modlili jsme se v kruhu kolem oltáře a odhalené skalky, kde se Pán Ježíš potil krví. Poutníci si na toto místo pokládali růžence, křížky a jiné devocionálie.

Poté se opět vracíme přes policejní hlídky do Starého města a máme osobní volno. Část účastníků jej využila k doporučené návštěvě střechy rakouského hospice, odkud je překrásný rozhled na středověké město. Zbylý čas jsme věnovali opětovné návštěvě Božího hrobu, kde je stále co objevovat, modlit se a rozjímat, i když najít klidný kout v tomto lidském mumraji je téměř nemožné. Někteří ještě kupovali dárky pro své blízké nebo navštívili zahradní hroby, které jsou opravdu autentickou ukázkou pohřbívání z Kristových dob.

Večer jsme se opět vrátili do Starého města, konkrétně ke Zdi nářků, kde jsme mohli sledovat působivý tanec Židů s tórou. Mnozí z nás do spár zdi také zasunuli své osobní prosby.

10.10.2009 – 11. den (sobota) Poslední den v Jeruzalémě jsme slavili mši sv. v Božím hrobě. Pro většinu z nás toto bylo vyvrcholením celé pouti.

V tento den jsme ještě stihli navštívit katedrálu katolického patriarchy a na hoře Sion kostel Dormicion (místo zesnutí Panny Marie). Na Sionu se také nachází Večeřadlo, kde Ježíš se svými učedníky slavil „v horní místnosti“ poslední večeři. Ta je však turistům nepřístupná. Viděli jsme zajímavou plastiku olivovníku, starého stromu, který neustále obráží, což má být symbolem věřícího lidu. Nynější stavbu upravili na přelomu století křížáci.

Ti nejhouževnatější z nás, kteří ještě nebyli unaveni, zašli navštívit i symbolický hrob krále Davida a římské „Cardo“ (vykopávky).

Ještě jednou, už naposledy, jsme se vrátili do hotelu na večeri a pro svá sbalená zavazadla a přistaveným autobusem jsme zamířili k Tel Avivu. Ještě jsme absolvovali večerní zastávku s prohlídkou v Joppe a pak už nás čekalo letiště a náročná noc s nezbytnými pohovory a pečlivými prohlídkami zavazadel. Odlet letadla se kvůli nějaké technické poruše stále odkládal. K domovu jsme vyrazili asi s tříhodinovým zpožděním. Do Prahy jsme, unaveni, ale šťastní, dorazili v neděli kolem poledne. Po příjezdu do rodného města jsme pouť do Svaté země ukončili poslední děkovnou mší svatou.

Závěrem bych chtěla poděkovat nejen našemu průvodci z cestovní kanceláře Mgr. Jindřichu Miklasovi za pečlivou technickou organizaci celé poutě, ale především našemu knězi P. Petru Kubantovi. Ten tuto pouť inicioval, precizně připravil program a duchovně nás po ní i provázel.

A ještě několik údajů z naší cesty. Pouti se zúčastnilo 40 současných nebo bývalých farníků z Červeného Kostelce. Několik málo míst obsadili farníci z okolních farností. Nejstaršími poutnicemi byly Hana Hepnarová (75) a Miloslava Horáková (74), nejmladšími poutníky byli Jan Frýba (13) a Štěpán Štěpán (14) let. Cesty se zúčastnilo 10 manželských párů. Na pouti se v ministrování střídalo 6 hochů (František Tuček, Štěpán Křeček, Štěpán Štěpán, Jan a Tomáš Pitřincové a Jan Frýba). Žalmy při mši sv. zpívala Václava Štěpánová (16). I ostatní farníci se aktivně zapojovali do slavení mší svatých.

Další události ve farnosti:

V tomto roce se uskutečnily dvě duchovní obnovy, které ku svému duchovnímu prospěchu absolvoval poměrně velký počet osob. V postní době byla obnova zaměřena na osobnost apoštola Pavla a vedl ji P. Zdeněk Wasserbauer. Duchovní obnovu farnosti ve dnech 13. – 15. listopadu připravil a vedl P. Jaroslav Brož Th.D.SSL. Byla zaměřena na (pro mnohé) neobvyklé téma - uzdravování rodových kořenů.

V neděli 7.6. při mši sv. v 9 hodin přijalo 9 dětí poprvé Nejsvětější svátost oltářní.

Dne 21. listopadu se v kostele sv. Jakuba uskutečnil koncert k počtě sv. Cecilie v provedení svatojakubské scholy a farního chrámového sboru a orchestru.

Místní skupina TIMOTEJ koncertovala 18.4. v kině Luník. Při této příležitosti došlo k představení a požehnání jejich nového CD.

V rámci folklorního festivalu sloužil 22.8. mši svatou v přírodním amfiteátru královéhradecký biskup Mons. Dominik Duka.

V neděli 6.9. proběhl farní den. Hostem byl místní rodák Mons. Tomáš Holub, generální vikář diecéze. Kromě obvyklých nedělních bohoslužeb byla odpoledne beseda s milým hostem, přátelské posezení na farské zahradě, pohoštění, hudba a zpěv.

Při adventních nedělních podvečerech vyprávěl pan farář Petr Kubant v kostele (na pokračování) o letošní farní pouti do Izraele. K tomu byly promítány fotografie, pořízené účastníky výpravy.

Všechny svátky a slavnosti probíhaly ve farnosti ve stejném rozsahu jako v předcházejících letech. Pro informaci případných čtenářů těchto záznamů někdy v čase budoucím, pokusím se stručně vypsát alespoň pořad bohoslužeb o letošních velikonočních svátcích:

Květná neděle – 5. dubna 2009 - mše sv. v 7 a v 9 hodin (na Boušíně v 11) – při všech bohoslužbách žehnání ratolestí

Zelený čtvrtek – 9. dubna 2009 - bohoslužba v 18 hodin – na památku poslední večeře Páně s obřadem umývání nohou. Do 21 hodin adorace u „Getsemanské zahrady“.

Velký pátek – 10. dubna 2009 - v 8 hodin modlitba se čtením a ranní chvály. Po celý den otevřen kostel k tiché

modlitbě. V 18 hodin velkopáteční obřady. Do 21 hodin možnost adorace u

„Božího hrobu“.

Bílá sobota – 11. dubna 2009 - v 8 hodin modlitba se čtením a ranní chvály. Po celý den kostel otevřen k tiché modlitbě a adoraci. Od 21 hodin Velikonoční vigilie. Po skončení obřadů radostné setkání na faře.

Hod Boží velikonoční – 12. dubna 2009 – mše svaté v 7 a 9 hodin (Horní Radechová v 9, Boušín v 11 hodin)

Velikonoční pondělí – 13. dubna 2009 – mše svaté v 7 a v 9 hodin (na Boušíně v 11).

V průběhu tohoto roku byla prováděna běžná údržba kostela, fary i hospodářských budov. Po dokončení („vykládky“) nového topení v kostele mohlo být provedeno očištění soch a postranních oltářů, kterým předchází topný systém neprosplával. Rovněž byly dokončeny úpravy v postranní kapli.

Do kostela byly pořízeny nové ornáty. Zaplatit je bylo možné ze sponzorského daru.

Na kapli sv. Josefa ve Lhotě byla opravena střecha. Byla zde vyměněna krytina a okapové svody. Opravy provedlo a financovalo Město Červený Kostelec.

V naději na příspěvek z fondu Evropské unie byl objednan energetický audit farní budovy.

Několik údajů ze statistických hlášení a účetních přehledů za rok 2009:

- počet pokřtěných – 20 dětí a 2 dospělí
- 1. svaté přijímání – 9 dětí a 2 dospělí
- svatby – 6 dvojic snoubenců
- pomazání nemocných – 71 (v hospici dalších 254 osob)
- pohřby – 40 (z toho 16 zaopatřených osob)
- průzkum účasti na bohoslužbách (mše sv. 19.4.) – 843 osob (z toho 266 při mši sv. v 7 hodin, 395 při mši sv. v 9 hodin, kaple Horní Radechová 33 věřících, Boušín 119 osob a v hospicové kapli 30 osob)
- počet katechizovaných – 15 předškoláků, 104 školáků, 42 středoškoláků, 10 studentů VŠ a 25 dospělých

Příjmy ze sbírek a darů: 684 361 Kč

Výdaje bohoslužebné a režijní: 499 199 Kč

Odeslané sbírky a příspěvky diecézi: 204 075 Kč

Zůstatek finančních prostředků k 31.12.2009: 212 606 Kč.

2010

Také v tomto roce prožila svatojakubská farnost v Červeném Kostelci celou řadu radostných a pro duchovní život prospěšných událostí.

Na celostátní úrovni proběhla v církvi významná změna – kardinála Miroslava Vlka, který stál v čele české církve od r. 1991, vystřídal a na pražský arcibiskupský stolec usedl Mons. Dominik Duka, dosavadní biskup diecéze královéhradecké. Úřadu se ujal po Velikonocích.

Řízením hradecké diecéze byl dočasně (do jmenování nového biskupa) pověřen pomocný biskup Mons. Josef Kajnek.

Ve dnech 9. – 11. listopadu se v Římě uskutečnila Národní pout', které se zúčastnili čeští a moravští poutníci.

Dne 19.6.2010 byl slavnostně ukončen „Rok kněží“, který byl v celé církvi věnovaný kněžské službě a spiritualitě. Patronem této akce byl farář z Arsu – Jan Maria Vianney.

Důležitým obohacením duchovního života farnosti jsou exercicie. V tomto roce se podařilo uskutečnit dokonce dvě. V květnu (12. – 15.5.) vedla exercicie významná osobnost – P. Elias Vella, a to na téma „Ježíš – lékař duše i těla (vnitřní uzdravení)“. Městské divadlo J. K.Tyla, zaplněné do posledního místečka (380 účastníků), napjatě po 4 dny poslouchalo myšlenky, zkušenosti a rady moudrého člověka. Seminář doplňovaly modlitby, bohoslužby a adorace ve farním kostele, koncert Scholy Gregoriany Pragensis a další aktivity. Poděkování za pečlivou přípravu a vzornou organizaci akce patří především Oblastní charitě Červený Kostelec.

Rovněž podzimní duchovní obnova farnosti (ve dnech 26. – 28.11.), kterou vedl ThDr. P. Jaroslav Brož na téma „Boží slovo v mém životě“ byla velice zajímavá a poučná.

V závěru roku proběhla volba nové pastorační rady farnosti. V následujících 4 letech by měla pastorační rada fungovat v tomto složení:

Mgr. Petr Kubant
RNDr. Tomáš Reschel Ph.D, farní vikář
Mgr. Otakar Regner, trvalý jáhen
Mgr. Věra Hošková, zvolena farností
p. Tomáš Matyska, zvolen farností
Dr. Ing. Petr Svoboda, zvolen farností
p. Petr Řehák, zvolen farností
Mgr. Jiří Kábrt, zvolen farností
p. Marcel Dostál, zástupce farnosti Boušín
p. Martin Kuchinka, zástupce farnosti Boušín
Ing. Miroslav Wajsar, zástupce Charity
p. Jiří Regner, zástupce skautů
pí. Irena Středová, jmenována
sl. Marie Štěpánová, jmenována.

Jarní farní pout' zavedla několik desítek věřících v sobotu 24. dubna do nedalekého Broumova. Průvodcem po klášteře a místních kostelích byl P. Tomáš Reschel, současný kostelecký kaplan a hlavně – broumovský rodák. Díky těmto okolnostem se poutníci dostali i do míst, kam by jako běžní návštěvníci přístup neměli.

Farní pout' ve dnech 9. – 12. září zamířila do známých i méně známých míst v jižních Čechách. Kromě poutních kostelů byly cílem našich farníků také kláštery, hrady a historická města v této oblasti. Ubytování bylo zajištěno na vysokoškolských kolejích v Českých Budějovicích. První den navštívili poutníci vedení P. Petrem Kubantem Klokoty u Tábora a zde slavili mši svatou. Poté se přesunuli do Tábora, kde si prohlédli historické jádro města a pak již odjeli do Č. Budějovic. Druhý den byl rovněž plný zážitků. Bohoslužbu pro poutníky sloužil pan farář v Kájově. Následovala prohlídka cisterciáckého kláštera Zlatá Koruna, založeného již v r. 1263. Je to významná kulturní památka spravovaná státem, neboť klášter je nyní bez mnichů. Odpoledne již poutníky přivítal krásný a starobylý Český Krumlov. Třetí den – v sobotu – poutníci slavili mši svatou v poutním místě Římov. Potom se přesunuli k návštěvě kláštera ve Vyšším Brodě a nakonec si prohlédli honosný hrad Rožmberk. V neděli 12.9. byla pout' v Lomci u Vodňan. Naši ji prožili společně s biskupem Mons. Jiřím

Paďourem a ostatními poutníky. Při cestě domů si ještě prohlédli klášter premonstrátů v Milevsku a pak již plní dojmů, unavení, ale spokojení zamířili k domovu.

Necelé 3 týdny před farní poutí do jižních Čech, odletěla na pouť do Říma početná výprava mládeže z naší farnosti. Vedl ji kaplan P. Tomáš Reschel a pro mladé účastníky připravil skutečně výjimečný zážitek. Jeden z poutníků (Honza Kafka) průběh cesty zaznamenal takto:

Pouť mládeže do Říma (23.8. - 2.9.2010)

Kdosi kdysi jednou navrhl, že bychom mohli v rámci našeho farního společenství vyrazit na pouť a takticky byl zvolen Řím. Naše taktika spočívala především v tom, že jsme měli jakožto vedoucího a hlavního organizátora člověka všemi mastmi i Duchem svatým pomazaného, broumovského rodáka a našeho pana kaplana P. Tomáše Reschela, který Řím velmi dobře zná.

Již kolem konce roku 2009 se konala první informační schůzka, kde se navrhly předběžné cíle naší návštěvy a sepsala listina zájemců. Následovalo vybírání finančních prostředků a pořízení letenek na tento termín, neboť poslední neděle v měsíci jsou vatikánská muzea otevřena zdarma.

Proběhlo ještě několik informačních setkání a desítky domlouvacích emailů a telefonátů, co tedy sbalit na cesty a dvacátého třetího srpna jsme se vydali na naši výpravu. S několika přestupy jsme se zdárně dopravili až do pražského letiště Ruzyně, odkud jsme (mnozí poprvé) úspěšně odletěli jen s dvouminutovým zpožděním. Po potlesku, který následoval po dotyku letadlových koleček na římském letišti, nás do očí praštila záře nehasnoucího slunce a do kůže nám ihned začalo pronikat krásných 32 stupňů tepla (v Praze bylo 16). Po vyzvednutí našich zavazadel jsme se úspěšně dopravili náhradní autobusovou dopravou (neboť nejelo metro) až do místa našeho bydliště a po krátkém odpočinku jsme ještě prohlédli okolí Kolosea a část nočního Říma.

Na druhý den ráno jsme vstávali brzo, abychom se vyhnuli úmornému horku a frontám návštěvníků a naším cílem byla - jak jinak - katedrála sv. Petra na Svatopetrském náměstí. Zde jsme sloužili mši svatou v kapli sv. Václava a po prohlídce krypt, kde jsme byli vpuštěni i ke hrobu kard. Berana, jsme procházeli celou katedrálou. Po několika hodinách úmorného prohlížení všech soch, pohledů na Pietu a osahání Petrových nohou jsme jako kamzíci vyběhli schody na kupoli, odkud je nevídaný pohled na široké okolí celého Říma. Vatikánské zahrady, vatikánská muzea, sochy apoštolů atd. to vše nám leželo takřka „u nohou“.

A protože naše útroby ohlašovaly čas oběda, po dobře strávené pizze strávili jsme ještě nějaký čas koupí devocionálií, Trastevere a zmrzliny.

Den třetí byl ve znamení Circa Massima, sídla císařů Palatinu, Aventinu, chrámu sv. Aleše, a sv. Sabiny. Tento nenápadný kostelík je zvláštní neobvyklým liturgickým prostorem se dvěma ambóny (jeden pro čtení evangelia a druhý pro četbu liturgických čtení), starobylými dveřmi z 5. století zdobeného motivy z evangelia a výbornou akustikou, kterou jsme vyzkoušeli zpěvem v podání několika členů chrámového sboru a oslavnou antifonou Aleluja.

Následovala atrakce, kterou jsme si prostě nemohli nechat ujít: Ústa pravdy. Kupodivu nikdo z přítomných nepřišel o své prstíky a po modlitbě ve vězení sv. Petra a Pavla a doplnění zásob vody jsme chvíli odpočívali. No odpočívali...spíše se bavili nákupem klobouků, lovením karasů ve fontáně a oblékáním sochy lva. Mši sv. jsme měli v Il Gesù.

Čtvrtý den byl ve znamení svatého Pavla. Ráno nás uvítala bazilika sv. Pavla, kde jsme měli mši svatou. Prohlédli jsme si portréty papežů a navštívili jsme výstavu historických listin a relikviářů svatých. A jak jsem již psal, byl to den ve znamení svatého Pavla, k čemuž patří i prohlídka Tre Fontane (Tři Fontány), kde podle pověsti byl Pavel sťat a na třech místech, kam dopadla jeho hlava, vytryskly tři prameny.

Již částečně vyčerpaní a upocení vedrem jsme stanuli před branami Ostia Antica, což jsou pozůstatky jakési vesničky s různě dochovanými stavbami a památkami ze 4. století. Podvečer nám doplnil síly, neboť jsme se vykouпали až po uši v moři.

V pátém dni naší pouti jsme navštívili další papežskou baziliku St. Maria Maggiore, kde jsou vystaveny autentické kusy betlémských jesliček. Do dalšího cíle pouti - kostela Panny Marie andělů a mučedníků - jsme dorazili právě včas, neboť na podlaze tohoto nádherného kostela mají vyznačenou dráhu slunečního paprsku a zachytili jsme znázornění pravého poledne. Při čekání na tento paprsek jsme měli možnost diskutovat o mohutných moderních varhanách či monumentálních sloupech, zdobících rohy kostela.

Následovala návštěva Španělských schodů, kde jsme se fotili, fontána Di Trevi a znovu noční prohlídka Říma.

Šestáho dne nás čekala Hadriánova vila. Nádherné místo, kde jsme se vyřádili do plnosti – fotili jsme fotokomixy, dělali blbosti nebo prostě jen koukali na sršně ve stromě. ☺ Na cestě z Hadriánovy vily jsme narazili na výhodnou nabídku pizzy, kterou jsme využili a po nasycení žaludků a ochlazení ledovou láhví kofoly jsme pokračovali k dalšímu cíli dnešního dne, kterým byla Villa d'Este. Zpočátku se prohlídka jevila jen jako obyčejný třípatrový dům, ale náladu spravila zahrada. Krátce strážný trávníček, samý vodopád a kanály na vodu, desítky fontán, jezírek, zkrátka pastva pro všechny smysly a relaxace pro celé znavené tělo.

Sedmého dne se má odpočívat, ale v našem případě odpočinek znamenal kruté časové probuzení, přesun metrem po Římě a před 7 hodinou ranní obsazení místa ve frontě na velká vatikánská muzea. Dorazili jsme na konec fronty asi 80 metrů od vchodu, do 9 hodin se však vytvořila fronta dlouhá přes 800 metrů a o šířce 3 metrů – a to hlava na hlavě.

Tolik památek k prohlížení až zrak přecházel, imponující Sixtinská kaple a další mistrovská díla nám věnovala svůj čas na celých 5 hodin, ale potom jsme museli pokračovat dále a zamířili jsme ke kostelu Sancta Maria Sopra Minerva. Při vstupu do kostela však nás nezastihla poklidná atmosféra, nýbrž prach a hluk – interiér byl v probíhající opravě. Naštěstí však v boční kapli bylo ticho a čisto, a tak jsme zde slavili mši svatou. Po ní jsme navštívili hrob sv. Kateřiny Sienské a čokoládovnu, kde prodávali 60 druhů kvalitní italské zmrzliny.

Ráno osmého dne nás uvítala za probouzejícího se slunce Lateránská bazilika, kde jsme sloužili mši svatou. Sotva jsme ji opustili, hned jsme zašli do přilehlého osmibokého baptisteria, které sousedí s Lateránskou bazilikou a které sloužilo pro křty dospělých. Přes ulici naproti byly ještě svaté schody, které bohužel chvíli před námi uzavřeli, a tak jsme před nimi alespoň napsali pohledy, odpočinuli si a dali si malou svačinu.

Abychom se nenechali zaskočit dalším neúspěchem, zjistili jsme si otevírací časy pro kostely sv. Vavřince a Santa Croce (zde byli k vidění ostatky svatého kříže, kopie z Kristova boku a kopie Turínského plátna – pro nás Čechy je zajímavé i to, že kostel je přiřazen našemu kardinálovi Vlkovi). Ještě jednu vzácnou památku jsme dnešního dne navštívili – kostel sv. Klimenta, kde jsou uloženy řetězy, kterými byl spoután sv. Petr.

Devátého dne jsme se potkali s výpravou Čechů u katakomb sv. Kalixta – prohlídku nám zajistili ve slovenštině – viděli jsme sochu sv. Cecilie v místě, kde byla pohřbena a na tomto pohřebním místě v boční kapličce přímo v katakombách jsme slavili mši svatou za všechny, kdo tady kolem nás našli své místo posledního odpočinku.

Po návratu z katakomb jsme navštívili kostel sv. Šebestiána s jeho ostatky a vydali se po vzoru prvních křesťanů cestou Via Appia (někteří i na boso). V průběhu putování jsme došli opět na Svatopetrské náměstí, kde jsme se patřičně museli vyfotit a navečer hurá do moře. Někdo si zahrál na břehu moře fotbálek, někdo se nechal zaživa pohřbít do písku a někdo (Honza Molnár) postavil z písku svatopetrskou baziliku se vším všudy. :-) Závěr dne byl věnován prohlídce nočního Říma – mimo jiné prošli jsme bránou sv. Pavla.

Poslední výletní den jsme strávili v Castel Gandolfu – malém městečku, kam týdně putují tisíce poutníků – nachází se tu totiž papežské sídlo a nás sem přilákala generální audience Svatého otce Benedikta XVI. Po ní jsme slavili mši svatou v tamějším kostele a vykoukali se v místním jezeře. Závěrečný večer jsme oslavili „poslední večeri“, kdy jsme si objednali pizzu v restauraci nedaleko od našeho ubytování, společně si popovídali a pobavili.

Náplní dalšího dne byla cesta zpět domů. Úspěšně jsme odletěli z Říma a přistáli v Praze na Ruzyni a vlakem se přepravili zpátky do Červeného Kostelce. Všem patří naše poděkování za modlitby, přípravy, za účast, avšak hlavní poděkování patří panu kaplanovi, který to celé parádně zorganizoval, a našemu Pánu, že nás provázel svým požehnáním na celé pouti.

Stručně o dalších aktivitách ve farnosti:

V sobotu 9.1. se uskutečnila tříkrálová sbírka - již tradiční akce, která přináší nezanedbatelný finanční příspěvek pro charitu a hospic. Do její organizace se zapojuje také větší množství dětí i dospělých farníků.

V rámci duchovní přípravy národa na 1150. výročí příchodu Soluňských bratří na Velkou Moravu, která má být v prvním roce věnována Písmu svatému, připravil kaplan P. Reschel „Školu modlitby pro mladé“, které se od 10.4. zúčastňovali během několika sobotních večerů naši středoškoláci.

Na Boušín se vrátily opravené varhany. V neděli 9. května světicí biskup Mons. Josef Kajnek vedl slavnostní bohoslužbu a následně p. Václav Uhlíř potěšil přítomné malým varhanním koncertem.

Při svatojakubské pouti kázal a uděloval novokněžské požehnání P. Vlastík Krajčovič, který dříve v Červeném Kostelci působil.

V sobotu 14.8. se uskutečnila pouť královéhradecké diecéze do Malých Svatoňovic.

V první polovině září putoval kostelecký farník Josef Ladnar po známé „francouzské cestě“ ke hrobu svatého Jakuba apoštola do španělského Santiago Compostela. Na svou pouť vyšel z Pyrenejí (jihofrancouzské městečko St. Jean Pied de Port). Pro nedostatek volna musel část cesty překonat vlakem. Přesto během 15 dnů chůze dokázal ujít 434 km po „caminu“, jak se poutní cestě ve Španělsku říká. Mnoho zážitků z cesty a ze setkání s ostatními poutníky korunovalo dosažení cíle. Ze Santiago Compostela se vrátil do Čech vlakem.

V neděli 5. září byly hosty naší farnosti sestry Řádu sv. Voršily z Kutné Hory. Při tzv. farním dni odpoledne vyprávěly o svém poslání a odpovídaly na otázky.

V novém školním roce nastoupil Jan Pitřinec do prvního ročníku arcibiskupského semináře v Praze. V teologickém konviktu v Olomouci zahájil ve stejnou dobu přípravu rovněž Jan Kafka.

24.10. o misijní neděli proběhl „misijní jarmark“, kdy byla dána možnost zakoupením drobných výrobků podpořit misijní dílo ve světě.

Odpoledne téhož dne p. Petr Žaloudek, který opakovaně pobýval na ostrově Molokai, vyprávěl o „otci malomocných“ P. Damianu de Vuester a o působení jeho spolupracovníků a nástupců.

Svátostná služba v číslech:

- 28 pokřtěných dětí
- 14 dětí připraveno na 1. svaté přijímání
- 2 svatby
- 67 udělených svátostí pomazání nemocných (bez hospice)
- 42 pohřbených, z toho 14 zaopatřených
- cca 200 katechizovaných (předškoláků, školáků, mládeže i dospělých)

Opravy a finanční hospodaření ve farnosti:

- Oprava fary - Výměna oken 388 502,-Kč
 - Zateplení stropů 92 521,-Kč
 - Výmalba fary 37 260,-Kč
 - Generální úklid fary - svépomoc obětavých farníků
 - Zpracování žádosti o dotaci z fondu „Zelená úsporám“ 20 000,-Kč
- Mimořádné sbírky - Pomoc Haiti postiženému zemětřesením 87 360,- Kč
(osobní poděkování o.biskupa – nejvíce ze všech farností)
 - Povodně Severní Čechy 87 830,-Kč
 - Podpora P. Petera Krenického 65 615,-Kč
 - Adoptce na dálku (3dětí) 15 000,- Kč
 - Sbirka na TV-NOE 13 382,- Kč
- Zůstatek finančních prostředků k 31.12.2010: 82 813,-Kč
- Bezúročná půjčka: 200 000,-Kč.

2011

Rok 2011 byl v církvi obdobím plným významných událostí. Dne 1. května byl v Římě **prohlášen za blahoslaveného Jan Pavel II.** Toto blahořečení vyhlásil jeho nástupce papež

Benedikt XVI. při slavnostní mši před shromážděním statisíců poutníků na Svatopetrském náměstí a před miliony věřících u televizorů po celém světě. „*Naši apoštolskou mocí dovoluji, aby ctihodný sluha Boží Jan Pavel II. byl ode dneška nazýván blahořečeným*“. Proces blahořečení dospěl ke šťastnému konci velmi rychle, už 6 let po smrti Jana Pavla II. Oceněna tak byla nejen jeho věrná a pro celou církev přínosná služba během pontifikátu, ale především život Karola Wojtyły plný cnosti víry, naděje a lásky.

V červenci byl v turecké Pamukkale (původně antické lázně Hierapolis) objeven **hrob svatého Filipa**, učedníka Kristova.

Královéhradecká diecéze se dočkala nového biskupa. Dne 3. března jmenoval papež Benedikt XVI. **Mons. Jana Vokála** v pořadí již pětadvacátým **biskupem královéhradeckým**.

Zde je jeho životopis: Mons. JUDr. Ing. Jan Vokál, JUD. se narodil 25. září 1958 v Hlinsku v Čechách jako druhé ze tří dětí Jana a Anny Vokálových. Vyrůstal v křesťanské rodině, první svátosti přijal v místní farnosti Narození Panny Marie. Po studiu Střední průmyslové školy elektrotechnické v Pardubicích absolvoval Fakultu elektrotechnickou ČVUT v Praze, kde v roce 1983 získal titul inženýr v oboru technické kybernetiky. V září 1983 odešel do Říma, kde nastoupil do Papežské koleje Nepomucenum. Studoval filozofii a teologii na Papežské Lateránské univerzitě. Dne 5. července 1988 byl v Ellwangu (Rottenburg-Stuttgart, Německo) vysvěcen biskupem Jaroslavem Škarvadou na jáhna a inkardinován do královéhradecké diecéze, z níž pochází. Pokračoval roční jáhenskou praxí v St. Dominic Parish (Northfield) a na St. Thomas University (arcidiecéze St. Paul-Minneapolis, USA). Na kněze byl vysvěcen papežem Janem Pavlem II. dne 28. května 1989 v bazilice sv. Petra ve Vatikánu. V letech 1989 – 1990 sloužil jako farní vikář v Epiphany Church (diecéze Peoria, USA) a 1. října 1991 nastoupil do služeb Státního sekretariátu (Sekce pro obecné záležitosti) ve Vatikánu, kde pracoval dodnes. Vystudoval Utroque Jura na Papežské Lateránské univerzitě v Římě, kde získal roku 2005 licenciát a roku 2008 doktorát. Je držitelem diplomu Kongregace pro bohoslužbu a svátosti (studium manželských kauz, 1991 – 1992) a diplomu Kongregace pro blahorečení a svatořečení (studium postulatů kauz, 2004 – 2005). Roku 2009 absolvoval rigorózní řízení v oboru ústavního práva na Univerzitě Karlově v Praze, kde získal titul doktora práv (JUDr.).

V letech 1992 – 2005 byl Jan Vokál osobním sekretářem kardinála Corrado Bafíle. Roku 2005 byl papežem Benediktem XVI. jmenován koadjutorem kanovnické kapituly při Papežské bazilice Panny Marie Větší v Římě, kde dosud vykonává kněžskou službu. Roku 1995, 1997 a 2009 byl členem papežského doprovodu při pastoračních návštěvách Svatého otce v České republice. Roku 1997 mu byl udělen titul kaplana Jeho Svatosti a roku 2007 titul papežského preláta. 28. září 2005 jej biskup Dominik Duka OP zařadil mezi čestné kanovníky Katedrální kapituly Svatého Ducha v Hradci Králové. Mons. Jan Vokál hovoří anglicky a italsky, pasivně ovládá němčinu, polštinu a ruštinu.

Jak již uvedeno výše, 3. března 2011 jej Svatý otec jmenoval biskupem královéhradeckým. Biskupské svěcení přijal z rukou kardinála a státního sekretáře Tarsicia Bertoneho 7. května 2011 ve vatikánské bazilice sv. Petra.

Již o týden později, v sobotu 14. května, jej přivítali kněží jeho diecéze spolu s množstvím věřících v sídelním Hradci Králové. Farnost červenokostelecká byla zde také hojně zastoupena, dokonce i aktivně (duchovní, ministranti, pořadatelé). Po slavnostní bohoslužbě spojené s uvedením do úřadu navštívil nový pan biskup na lůžku upoutaného arcibiskupa a emeritního biskupa Mons. Karla Otčenáška, který diecézi spravoval až do roku 1998.

Je i trochu symbolické, že teprve po znovuobsazení biskupského stolce v Hradci Králové Pán si k sobě povolal tuto velkou osobnost věrně věřícím sloužící. V pondělí večer 23. května 2011 zemřel ve svých 91 letech arcibiskup a emeritní biskup královéhradecký **Mons. ThLic. Karel Otčenášek PaedDr.h.c.**

Zemřel tiše zaopatřen svátostmi v biskupské rezidenci v Hradci Králové. Pro upamatování připomeňme i jeho curriculum vitae:

Karel Otčenášek se narodil 13. dubna 1920 v Českém Meziříčí v rodině koláře Františka Otčenáška. Studoval na Arcibiskupském gymnáziu v Praze, kde maturoval v roce 1939. Ke kněžství se připravoval v Hradci Králové a v Římě, kde byl 17. března 1945 vysvěcen na kněze královéhradecké diecéze. Po skončení války se vrátil do vlasti a působil jako kaplan v Týnci nad Labem, dále jako administrátor v Horní Rovni a v Žamberku a od října 1949 jako vicerektor kněžského semináře v Hradci Králové (do jeho zrušení komunistickou vládou v červnu 1950). 30. března 1950 byl papežem Piem XII. jmenován titulárním chersoneským biskupem s pověřením řídit královéhradeckou diecézi v případě, že bude „sedes impedita“ či „sedes vacans“ (tj. bráněno výkonu biskupské služby) a 30. dubna 1950- ve věku 30 let – byl svým předchůdcem Mořicem Píchou tajně bez vědomí státu vysvěcen na biskupa. Potom se stal administrátorem ve Vrchlabí. 11. července 1951 byl internován v želivském klášteře; spolu s biskupem Tomáškem a Mons. Šuránkem byl v přísné izolaci od ostatních duchovních. Za "velezradu a špionáž pro Vatikan" byl v roce 1953 převezen do vyšetřovací vazby a v prosinci 1954 v Hradci Králové odsouzen na 13 let vězení. Jako vězeň poznal kromě jiných kriminálů Mírov, Leopoldov a Valdice, odkud byl po více než 10 letech na amnestii propuštěn v květnu 1962. Poté pracoval jako dělník v mlékárně v Opočně. V roce 1965 mu bylo na zásah papeže Pavla VI. dovoleno nastoupit do duchovní správy, ale mimo vlastní diecézi a se zákazem jakéhokoli projevu biskupské hodnosti. Působil jako administrátor v Ústí nad Labem – Trmicích a dalších pohraničních farnostech. Mezi lety 1968 a 1973 mohl opět působit ve své diecézi, avšak pouze jako administrátor farnosti Plotišť nad Labem; pak se musel znovu vrátit do Trmic. Teprve po listopadu 1989 mu bylo umožněno převzít správu diecéze. 21. prosince 1989 jej papež Jan Pavel II. potvrdil jako diecézního biskupa v Hradci Králové a 27. ledna 1990 byl v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové papežským zmocněncem arcibiskupem Francescem Colassunem uveden do služby svému biskupství. Úřad sídelního biskupa vykonával do 6. června 1998, kdy se jeho nástupcem stal Dominik Duka OP. 24. září 1998 papež Jan Pavel II. jmenoval Mons. Karla Otčenáška osobním arcibiskupem. I v letech odpočinku byl arcibiskup Otčenášek pastoračně činný v diecézi, komisi Iustitia et Pax (do roku 2000), sportovní organizaci Orel (do roku 2007), Konfederaci politických vězňů a dalších institucích; v posledních zhruba dvou letech bylo jeho veřejné působení omezeno zdravotním stavem a žil v biskupské rezidenci v péči Schönstattských sester Mariiných. Jeho každodenní oporou bylo slavení eucharistie. 28. září 1995 udělila Vysoká škola pedagogická v Hradci Králové Mons. Karlu Otčenáškově čestný titul Doktor honoris causa pedagogických věd. 28. října 1995 mu propůjčil prezident republiky Václav Havel Řád Tomáše Garrigua Masaryka I. třídy za vynikající zásluhy o demokracii a lidská práva. Mons. Karel Otčenášek byl nositelem řady dalších významných ocenění.

K životopisu mohou doložit rovněž osobní vzpomínku. Pan biskup totiž opakovaně poctil návštěvou letní tábory červenokosteleckých ministrantů a později skautů v Nesytě a u Hejnic v Jizerských horách v šedesátých letech, v době velmi nepříznivé pro výkon služby diecézního pastýře. Přesto na pozvání našeho vůdce Jendy Pazdery tajně za svými ovečkami dorazil, aby je povzbudil. Pro nás kluky to byl skutečně zážitek na celý život.

Po zádušních obřadech v katedrále Sv. Ducha v Hradci Králové bylo tělo pana arcibiskupa uloženo do krypty.

Také v Červeném Kostelci – 25. ledna 2011 - zemřela významná osobnost. Do nebeské vlasti byl povolán **P. Jan Pazdera**, který ze svatojakubské farnosti vzešel. Narodil se sice v Řepíně

na Mělnicku 2. března 1928, ale od dětství žil s rodiči a sourozenci v Kostelci. Jeho kněžská studia přerušil nástup komunistů k moci v r. 1948 a následné uzavření semináře v Hradci Králové. Musel absolvovat vojenskou službu u PTP a potom se živil tvrdou prací (mimo jiné v cihelně nebo v dolech). Po vzoru svatého Jana Bosca věnoval svůj volný čas klukům – ministrantům. Slovem a hlavně svým příkladem je vychovával nejen ve víře, ale i k myšlenkám skautingu, k lásce k přírodě. Učil je i manuálním dovednostem, vedl je k pracovitosti, čestnosti a pravdivosti. Na jím pořádané tábory, na výpravy na Šumavu, do Roháčů, do Nízkých a Vysokých Tater vděčně vzpomínají jejich účastníci. Životní rozhodnutí – stát se knězem Kristovým – se Janu Pazderovi podařilo uskutečnit po roce 1968, kdy mohl dokončit teologická studia a 27. června 1970 přijal kněžské svěcení v Praze. V kněžské službě pracoval obětavě a nezištně. Po kratším působení v Pardubicích a v Žiželicích pak téměř 40 let sloužil jako duchovní správce v Dobřenicích a okolí. Neúnavně opravoval svěcené kostely. Lopotně sháněl peníze na opravy, materiál, řemeslníky, brigádníky, ale hlavní dřina stejně zbyla na něj. Byl skutečnou morální autoritou, čestný, zásadový, nesmírně obětavý. Přes nepřízeň režimu dokázal ovlivnit a povzbudit k dobrému mnohé, kteří za ním (a za jeho koníčky) do Dobřenic přijížděli. Poslední měsíce s podlomeným zdravím prožil v Kostelci u sestry a její rodiny.

Stovky lidí se s P. Janem Pazderou přišly rozloučit 5. února do kostela sv. Jakuba v Červeném Kostelci a poté jej doprovodily na místní hřbitov ke hrobu jeho rodičů.

K radostnější události došlo ve farnosti 1. října. P. Petr Kubant uvítal **jáhna Filipa Foltána**, který byl do Červeného Kostelce poslán, aby se zde připravoval na přijetí svátosti kněžství a aby pomohl při správě farnosti místo kaplana Tomáše Reschela, který pokračuje ve studiích ve Švýcarsku a na faru se vrací jen na několik týdnů v roce. Jáhen Filip pochází ze Slovenska, z obce Veľké Uherce.

Ve dnech 6. až 8. května se Červený Kostelec stal místem pro **Diecézní setkání ministrantů**. Pečliví organizátoři připravili pro více než 250 kluků i děvčat bohatý program na téma pouti ke svatému Jakubovi (do Santiago Compostela), v němž se mísila zábava i duchovní poučení. V sobotu program vyvrcholil putováním z Boušína od kostelíka Panny Marie přes lesy a řeku zpět do kosteleckého kostela sv. Jakuba. Velký zájem byl i o doprovodný program, ve kterém nechyběly výtvarné dílny, koncerty, ale také skautská hra, fotbal, ukázka činnosti ornitologa a vystoupení kouzelníka. Nedělní hlavní mši svatou sloužil v přírodním areálu u divadla biskup Mons. Josef Kajnek, a ministrovali všichni účastníci setkání. Zázemí tomuto setkání poskytl škola (ubytování), školní jídelna (strava), město (sokolovna) a obětaví farníci a farnice.

Další velkou událostí ve farnosti bylo **první svaté přijímání** čtrnácti dětí v neděli 5. června a potom zejména **biřmování** 27 biřmovanců, ke kterému došlo v neděli 19. června 2011. Zároveň to byla první návštěva nového otce biskupa Vokála v našem chrámu Páně.

Týden před slavností biřmování proběhla ve farnosti svatodušní duchovní obnova, kterou vedl P. Martin Sedloň, misionář, Oblát Neposkvrněného početí Panny Marie. Po skončení duchovní obnovy byla v neděli 12. června večer prezentace jezuitského projektu „Škola pro nedotknutelné“ o misiích v Indii.

Červen byl skutečně měsícem plným událostí ve farnosti. V pondělí 27.6. slavil v našem chrámu Páně dvacáté výročí svého příchodu do Čech P. Marian Lewicki, který v Červeném Kostelci působil do r. 2000 a nyní slouží farníkům v Polici nad Metují. Slavnostní bohoslužbu sloužil společně s otcem biskupem Josefem Kajnekem a s místním duchovenstvem.

Obrovským zážitkem pro 53 mladých z naší farnosti byla účast na **Světových dnech mladých se svatým otcem Benediktem XVI. ve španělském Madridu** v srpnu. Farní sbírka

umožnila účast i mladým z méně majetných rodin. O této velké akci vypráví jedna z účastnic Nikol Felzmannová:

Bylo pondělí 8. srpna 2011, den našeho odjezdu na celosvětové setkání mládeže do Madridu. My, poutníci z Červeného Kostelce, jsme odjížděli autobusem z Hradce Králové, stejně jako dalších 5 autobusů z královéhradecké diecéze. Náš autobus vyrazil kolem šesté hodiny večer. Cílem naší cesty však zatím nebyl Madrid, ale město Tarragona, kde jsme měli prožít předprogram, tzv. Dny v diecézi. Druhý den cesty jsme se zastavili ve francouzském městě Annecy, kde jsme navštívili tamní zajímavosti – např. Hroby svatého Františka Saleského a svaté Jany Františky de Chantal. Městu se přezdívá „francouzské Benátky“, protože je protkáno četnými vodními kanály a působí kouzelně. Měli jsme také možnost osvěžení v nejprůzračnějším jezeře celé Evropy. Na konci dne jsme slavili společnou mši svatou a večer jsme se vydali znovu na cestu. Do Tarragony, vzdálené ještě asi 800 km, jsme dorazili následující den odpoledne. Příjezdem do katalánského města nám začal předprogram. Děvčata byla ubytovaná v tělocvičně u Českého národního centra, chlapci v prostorách školy kousek od nich. Snídaně, obědy i večere byly zajištěny v podobě balíčků. Na společný program jsme se scházeli právě v Českém národním centru. Během dní strávených v tomto městě jsme mohli absolvovat program duchovní i kulturní. Každý den jsme společně slavili mši, byla příležitost k adoraci i svátosti smíření. Měli jsme také spoustu času k individuálním prohlídkám města či k odpočinku u moře. Čeští poutníci měli dokonce přímo vyhrazenou jednu pláž. První večer v Tarragoně jsme se zúčastnili mše svaté, při které místní arcibiskup oficiálně zahájil Dny v diecézi Tarragona. Další den - 11.8.- jsme začali společnou modlitbou. Tento den měli poutníci možnost zdarma navštívit místní muzea i různé historické atrakce, jako např. Amfiteátr, Forum Romanum nebo římské hradby. K této prohlídce nám byli k dispozici místní dobrovolníci, kteří nám dělali průvodce. Večer jsme opět zakončili společnou mši svatou. Pátek 12.8. byl Den farnosti. Ve městě Tarragona probíhal festival, na kterém se nám představila hostitelská farnost. Rodákům města se jako ukázka českého folkloru představil soubor Dúbrava. Večer jsme slavili mši svatou společně s místním biskupem. V sobotu brzy ráno se všichni čeští poutníci vydali do města Barcelony. Sjelo se tam 60 tisíc mladých lidí z různých zemí, kteří se zúčastnili předprogramu v Katalánsku. Bylo to tedy první setkání s opravdu velkou spoustou lidí a zároveň první setkání s cizinci. Dopoledne jsme společně slavili mši svatou a odpoledne jsme měli možnost prohlédnout si město. Dostali jsme vstupenku na prohlídku překrásného chrámu Sagrada Familia, který se staví již 150 let a ještě mnoho let se stavět bude. Všichni jsme byli ohromeni jeho velikostí a nádherou a byl to vážně velký zážitek. Také jsme si mohli projít překrásný park Guell, který stejně jako Sagradu Famíliu navrhl známý katalánský architekt Antoni Gaudí. Večer nás všechny čekal koncert kapel Gen Rosso a Please. Kolem půlnoci jsme se všichni vrátili do Tarragony. Další den nás čekal tzv. Den diecéze Tarragona. Dopoledne si pro nás místní připravili divadelní zpracování umučení svatého Fructuosa, evangelizační koncert a katechezi v angličtině. Odpoledne většina z nás strávila u moře. Hostitelská diecéze Tarragona se se svými „svěřenci“ rozloučila v neděli večer velkolepou mší v aréně, které se zúčastnilo 10 tisíc poutníků různých národností, kteří byli ubytováni v této diecézi. Slavnostní mši sloužil tarragonský arcibiskup společně s dalšími biskupy. Po mši jsme mohli zhlédnout divadelní vystoupení, které nám představilo dějiny křesťanství v Tarragoně. Dokonce jsme mohli být svědky stavění „věže“ z lidí, což je pro Tarragonu typické.

Pondělí 15. srpna pro nás znamenalo konec pobytu v Tarragoně. Dopoledne nás po mši svaté biskupové vyslali do Madridu. Dorazili jsme tam v odpoledních hodinách. Byli jsme ubytováni v prostorách školy. Spousta z nás však každou noc strávila pod širým nebem, stejně jako v Tarragoně. Na rozdíl od Tarragony nebyly sprchy kryté, ale venkovní a společné pro všechny. Ale to k tomu patřilo a my jsme to brali s humorem. Všichni jsme také obdrželi sedmidenní jízdenku na městskou hromadnou dopravu a také stravenky, za které jsme chodili

do vyznačených fastfoodů a restaurací. V pondělí večer jsme tedy měli po delší době teplé jídlo, což jsme s radostí uvítali. Z České republiky přijelo na setkání 3,5 tisíce mladých. Každý den byl pro české poutníky připraven dopolední program v Českém centru, který měl vlastní motto a svého svatého. Během něj jsme pokaždé vyslechli katechezi, kterou měl obvykle některý z českých biskupů, kteří se také setkání zúčastnili. Dále zahrnoval zábavné i vážné scénky, svědectví ze života, mši svatou a diskusní skupinky. Od odpoledních hodin do půlnoci patřil Madrid Mezinárodnímu festivalu mladých, v rámci něhož jsme mohli navštívit nejružnější akce. Nechyběly koncerty, přednášky, výstavy, modlitby na nejružnější způsob. Stále byla také možnost svátosti smíření a tiché adorace. Dopoledne tedy čeští poutníci trávili společně a s odpolednem mohl každý naložit podle svého uvážení. V úterý večer byla ještě navíc v nabídce úvodní mše na náměstí Plaza de Cibeles s madridským kardinálem Varelou. Významnou událostí byl příjezd Svatého Otce, který se konal ve čtvrtek 18.8. Mladí papeže oficiálně přivítali po sedmé hodině večerní při ceremoniálu na náměstí Plaza de Cibeles. Na náměstí jsme však dorazili asi o čtyři hodiny dříve, abychom si zabrali příhodné místo, od kterého bychom krásně viděli. Naše skupinka měla mimořádné štěstí! Stáli jsme těsně u cesty, po které měl Svatý Otec projíždět. A když nastala ta očekávaná chvíle, byl nám papež opravdu velice velice blízko! Byl to vážně silný okamžik!! Při této příležitosti byly do vzduchu vypouštěny bílé balóny v podobě holubic a poprvé také zazněla oficiální hymna tohoto setkání „Pevní ve víře“. Následovala promluva Svatého Otce, který mladé pozdravil v sedmi světových jazycích. V pátek večer byla pro mladé kromě festivalu další důležitá událost a to křížový cesta se Svatým Otcem. Pro mnohé z nás to byl nejkrásnější a nejsilnější zážitek z celého setkání. Někteří se však k této možnosti nedostali a pro ty z nás byla připravená křížová cesta v Českém centru.

V sobotu 20.8. jsme se naposledy sešli v Českém národním centru na mši svatou, dostali jsme závěrečné požehnání na cestu a postupně jsme se přesunuli na Cuatro Vientos. Přestože jsme věděli, že vigílie se Svatým Otcem začíná až o půl deváté večer, byli jsme na letišti už krátce po poledni, abychom si mohli vybrat pěkná místa v našem sektoru. Na sektor jsme měli velké štěstí. Nebyl úplně daleko od hlavního pódia s oltářem a zároveň byl uprostřed. Veškeré dění jsme však samozřejmě sledovali především na velkoplošných obrazovkách. Jedna stála přímo před námi. Tento den bylo vážně velké teplo a proto bylo poměrně náročné jej trávit na letišti, kde téměř nebylo kam se schovat před slunečním žářem. O půl deváté začala vigílie a s ní přišel také silný vítr a déšť. Deštníky, kterými jsme se doposud kryli před Sluncem, jsme konečně využili proti dešťovým kapkám. Vigílie byla ale moc krásná!! Při promluvě Svatého Otce i při adoraci se všude rozhostilo naprosté ticho a mladí jen tiše naslouchali. Mezitím déšť ustal a mnozí z nás dokonce nevěřili svým očím, když na nebi dvakrát spatřili proletět bílou holubicí. Nakonec byl ještě ohňostroj. Po skončení vigílie jsme postupně ulehali do spacáků a spali jsme pod klidným širým nebem až do rána. Ráno projížděl papež mezi sektory. Kolem našeho sektoru projel dokonce ze dvou stran. Celosvětové setkání mládeže bylo slavnostně ukončeno dopolední mší svatou. V poledne se s námi Svatý Otec rozloučil modlitbou Anděl Páně a na úplný závěr oznámil místo a rok konání příštího celosvětového setkání mládeže. Ještě ten den večer jsme odjížděli autobusem zpátky domů. Cestou jsme měli ještě celodenní zastávku ve francouzském Versailles. Někteří z nás si odtud zajeli dokonce přímo do Paříže! V pozdních večerních hodinách jsme se vydali opět na cestu do České republiky. Do Hradce Králové jsme dojeli druhý den odpoledne. Odtud už si nás rodiče rozvezli domů.

Co říci závěrem .. byly to naprosto neuvěřitelné dny! Dny plné nezapomenutelných zážitků, ale především dny setkání! Setkání se Svatým Otcem, setkání s obrovskou spoustou mladých křesťanů z celého světa, setkání se sebou navzájem. A za to všechno patří největší dík Bohu!

O své zážitky ze Španělska se mladí s farníky podělili při dvou podvečerních promítáních fotografií spojených s vyprávěním, konkrétně 25.9. a 30.10.

Tři mladí z naší farnosti se rozhodli připravovat na **duchovní povolání**. Již druhý ročník studia v arcibiskupském semináři v Praze zahájil Jan Pitřinec a do prvního ročníku nastoupil Jan Kafka. Oba předtím absolvovali formační rok v konviktu v Olomouci. A 19. listopadu skládala v klášterním kostele sester Voršilek v Kutné Hoře první sliby čistoty, chudoby a poslušnosti Lenka Ladnarová.

Také v tomto roce se farníci vypravili na dvě pouti. Květnová **farní pout'** mířila **do Prahy**. Mši svatou pro poutníky sloužil P. Jaroslav Brož v kostele Všech svatých na Pražském hradě. Prohlédli si Pražskou Loretu - pozoruhodnou barokní památku a poutní místo s bohatou historií. Dále pokračovali do Strahovského kláštera a pout' zakončili na slavném Vyšehradě.

Na **farní pout' do Kutné Hory** v sobotu 10. září se vydaly dva plné autobusy již brzy ráno. V 8 hodin již vjížděly do cílového města. U chrámu sv. Barbory poutníky očekával P. Jan Uhlíř, který se ujal role průvodce a umožnil červenokosteleckým prolézt světoznámý chrám i v místech, kam se normální návštěvníci nedostanou, např. na vnější ochozy chrámu. Po prohlídce sv. Barbory poutníci přešli do farního kostela sv. Jakuba, kde byla sloužena mše svatá. Po skončení bohoslužby čekalo na faře příjemné překvapení ve formě bohatého občerstvení. Farnice z Kutné Hory napekly množství buchet a koláčů. K tomu se podávala káva a čaj. Po načerpání energie a po rozloučení se s P. Uhlířem byla pro zájemce z řad poutníků objednána návštěva stříbrných dolů. Tuto možnost využili téměř všichni, i když celá prohlídka trvala 1,5 hodiny a bylo nutné absolvovat dlouhý sestup po schodech. Po návratu na povrch přepravily autobusy poutníky do Sedlce, kde byla naplánována návštěva známé kostnice a gotického kostela Nanebevzetí Panny Marie. Všichni obdivovali krásnou stavbu od stavitele Santiniho i s jeho největší památkou, kterou je starobylá monstrance. Ze skutečně zdařilé pouti se spokojení farníci vrátili do Kostelce asi v 19. hodin. *(Podle zápisků manželů Hany a Michala Tošovských).*

Adventní duchovní obnovu vedl P. Jaroslav Brož o prvním adventním víkendu.

Některé další aktivity ve farnosti:

- Tradiční Tříkrálová sbírka finančních prostředků na potřeby charity.
- 20. ledna ekumenická bohoslužba, tentokrát v chrámu sv. Jakuba.
- 13. února vyprávění a promítání Josefa Ladnara, prvního poutníka z naší farnosti do Santiago Compostela, o své cestě.
- 13. března hudební a dramatické ztvárnění Ježíšova umučení - Živé pašije – v provedení mladých zpěváků a hudebníků z Litomyšle a okolí (včetně sester Štěpánových z Č. Kostelce). Hudbu složil a vše secvičil litomyšlský varhaník Petr Jiříček.
- 3. dubna – Misijní neděle – po bohoslužbách prodej misijních koláčů před kostelem. Výtěžek předán na podporu misíí.
- 29. dubna – při mši svaté společné udělování svátosti nemocných.
- 4. září – tradiční farní den – odpoledne koncert skupiny VEKA, pak program na farní zahradě a od 18. hodin vyprávění P. Jaroslava Jirásky o jeho cestě do Indie.
- 8. října v divadle J. K. Tyla – konference s názvem „Anežka Česká – světice a služebnice“. Konferenci pořádal Diecézní teologický institut s Oblastní charitou Č. Kostelec. Po přednáškách vedených renomovanými odborníky byla odpoledne u Háčka odhalena a požehnána nová socha sv. Anežky.
- 26. listopadu – v kostele proveden farním sborem a orchestrem Svatocecilský koncert.
- 27. prosince – vánoční vystoupení kostelecké cimbálové muziky nazvané „Koledy s cimbálovkou“.

Svátostná služba v číslech:

křty - 29 dětí

první svaté přijímání – 14 dětí

biřmování – 27 biřmovanců

svatby – 7 dvojic

pomazání nemocných – 71 (v tom není započítána služba P. Špuláka v hospici)

pohřby – 40 zemřelých pohřbeno do země, s 5 dalšími rozloučení před kremací. Z tohoto počtu bylo 18 zaopatřených.

počet katechizovaných od předškoláků po mládež – 149.

Několik údajů o hospodaření farnosti:

Žádost o dotaci na zateplení farní budovy (fond „Zelená úsporám“) byla zamítnuta.

Příjmy – celkem 1 056 536 Kč, z toho např. sbírky věřících 418 614 Kč, dary 224 350 Kč, účelové sbírky na opravy 152 420 Kč.

Výdaje – celkem 983 895 Kč, z toho bohosl. výdaje 59 405 Kč, tiskoviny a učebnice 50 300 Kč, vodné, stočné, plyn, el. energie – 174 061 Kč, odeslané sbírky a dary 277 413 Kč, opravy a materiál 22 263, splátka půjčky 50 000 Kč.

Zůstatek na účtu k 31.12.2011 72 641 Kč.

2012

Další rok v životě farnosti sv. Jakuba byl z Boží milosti opět mozaikou tvořenou mnoha „všedními“ činnostmi, ale také několika „mimořádnými“ událostmi.

Z pohledu celé církve bylo velmi důležité, že Svatý otec Benedikt XVI. apoštolským listem *Porta fidei* vyhlásil „**Rok víry**“. Jeho oslava začala **11. října 2012**, u příležitosti padesátého výročí zahájení II. vatikánského koncilu, a skončí **24. listopadu 2013**, o slavnosti Ježíše Krista Krále. Cílem tohoto roku je lépe poznat a vyznat svou víru. Do slavení Roku víry uvedla církev synoda biskupů zabývající se tématem „*Nová evangelizace pro předávání křesťanské víry*“, která se konala ve dnech 7. - 28. října 2012.

Dne 18. února Svatý otec jmenoval pražského arcibiskupa Dominika Duku kardinálem. Spolu s ním byli jmenováni další kardinálové z celého světa. Celkem 22 nových kardinálů převzalo z rukou papeže červený kardinálský biret, jmenovací bulu a prsten. Dominiku Dukovi se stal titulární bazilikou římský kostel sv. Marcellina a Petra.

Pro farnost v Červeném Kostelci (a na Boušíně) bylo nejpodstatnější, že se knězem stal dosavadní kaplan – jáhen Filip Foltán a že mu bylo dovoleno i poté pokračovat v Kostelci. **Svátost svátostného kněžství** přijal skrze modlitbu a vkládání rukou královéhradeckého biskupa Mons. Jana Vokála v sobotu 23. června v katedrále sv. Ducha v Hradci Králové. Mnozí farníci byli přítomni kněžskému svěcení v Hradci a mnozí „svého“ novokněze doprovodili také následující den na jeho primiční mši, kterou sloužil na poděkování Bohu za

velký dar kněžství v rodných Veľkých Uherciach na Slovensku. **Primiční mši svatou** v Červeném Kostelci slavil P. Filip o týden později, v sobotu 30. června v 10 hodin ve slavnostně vyzdobeném chrámu sv. Jakuba Většího uprostřed spolubratří v kněžské a jáhenské službě. Celý průběh slavnosti byl krásný a srdečný. Byl povzbuzením pro všechny farníky, kteří zahrnuli novokněže upřímnými přáními a přijali jeho požehnání.

Ve složení stavu duchovenstva ve farnosti došlo ještě k dalším změnám. Kaplan P. Tomáš Reschel, pokračující v zahraničním studiu, byl oficiálně „přesunut“ z kaplanského místa v Kostelci na kaplanské místo v Broumově. V říjnu nastoupil službu v Červeném Kostelci **kněz Alois Baschant**. Dosud působil dlouhou dobu ve farnosti Králíky. Do Kostelce byl poslán jako výpomocný duchovní se zaměřením na hospic.

Mimořádnou nabídkou pro duchovní růst věřících z farnosti a okolí se jistě staly **exercicie s P. Eliasem Vellou**, řeholním knězem a teologem, autorem mnoha knih a významnou osobností církve. Již v roce 2010 se jeho několikadenní působení v Kostelci setkal s velkou odezvou a podobně tomu bylo i nyní. Ve dnech 13. až 18. května vedl semináře v divadle J. K. Tyla na téma „Ježíš – Mistr a Učitel“. Na semináře každý den navázala podvečerní mše svatá s promluvou v kostele a večerní adorace. Organizační stránku celé akce vzorně zajistila místní charita.

Dne 1. června proběhla poprvé v naší farnosti akce, nazvaná „**Noc kostelů**“. V jiných místech republiky podobná aktivita byla pořádána již v několika předešlých letech s cílem oslovit širokou (především laickou) veřejnost, umožnit nevěřícím nezávazně podívat se do kostelů a ukázat to, co by pomohlo narovnat leckdy pokřivený obraz církve v jejich očích. V Kostelci byl v 18 hodin večer otevřen kostel sv. Jakuba a byly organizovány prohlídky zvonů na věži, varhan na kůru a dokonce prohlídka podstřeší kostela. Připraveny byly panely s historickými dokumenty a s fotografiemi. Ve společenské místnosti fary byly opakovaně promítány dva krátké filmy, vytvořené pro tuto příležitost – jeden zpracovával stručnou historii kostelecké farnosti a druhý upravil a ozvučil filmový záznam Jana Matysky, zachycující momenty při opravě střechy kostela v roce 1966. Celou akci provázela hudební vystoupení – nejprve skupiny Timotej, později koncert červenokosteleckého komorního orchestru a večer varhanní koncert. Byl dán prostor také pro ztišení, modlitbu a meditaci. Zakončení Noci kostelů bylo ve 23 hodin. Lze jen dodat, že vše proběhlo v klidu a setkal se se značným ohlasem.

Mnoho našich mladých farníků se ve dnech 14. – 19. srpna zúčastnilo **5. celostátního setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou**. Sešli se zde s 8 tisíci podobně smýšlejících mladých lidí. Byl pro ně připraven skutečně bohatý duchovní program. Někteří z našich se na organizaci celého setkání aktivně podíleli. Novinkou akce byla tzv. Pout' rodin, uspořádaná v sobotu.

Město Červený Kostelec slavilo v tomto roce **výročí 650 let** od první písemné zmínky o městě. Do oslav se zapojila i svatojakubská farnost, zejména slavnostní poutní mši svatou 29.7., kterou celebroidl otec biskup Jan Vokál s pozvanými kněžími – rodáky z našeho města.

Letošní **farní pout'** (jednodenní – 5. května) měla za cíl Žďár nad Sázavou – poutní kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře, který patří mezi nejvýznamnější stavby barokního stavitele Jana Blažeje Santiniho-Aichela. Tento vrcholný Santiniho výtvar byl roku 1994 zařazen na listinu památek UNESCO. Druhou navštívenou památkou na pouti byl farní

kostel ve Žďáru nad Sázavou a nakonec poutní chrám na Chlumku v Luži, zasvěcený Panně Marii, pomocnici křesťanů, kde P. Kubant sloužil pro poutníky mši svatou.

V postě se uskutečnily dvě přednášky **Dr. Tomáše Petráčka** o dějinách církve v našich zemích, se zaměřením na hojně v současnosti diskutované, leč nedostatečně známé téma – církev a majetek. K tomuto farnímu vzdělávání je třeba doplnit, že v závěru roku 2012 skutečně došlo k dlouho očekávanému přijetí zákona o vyrovnání státu s církvemi a náboženskými společnostmi, kterým se otevřela možnost církevních restitucí.

V neděli 19. února byl hostem ve farnosti **P. Peter Krenický**, slovenský kněz, který obětavě působí jako misionář v Záporožské oblasti u Azovského moře v Rusku (předtím 17 let na Zakarpatské Ukrajině). P. Krenický sloužil nedělní mši svatou a vyprávěl o své náročné misijní činnosti. Zpátky si odvážel jako dar od farnosti výtěžek sbírky.

Pout' do Santiago Compostela uskutečnila na přelomu srpna a září čtveřice našich farníků. Jáhen Ota Regner s Josefem Ladnarem putovali pěšky asi 300 km po „francouzské“ cestě. Manželé Zdena a Pavel Kafkovi vyrazili na kolách z jihofrancouzských Lurd po „aragonské“ poutní cestě přes Pyreneje a dále rovněž po „francouzské“. Ti na kolách dokázali ujet cca 1050 km. V Santiagu se šťastně setkali ve stejné době. Při společné zpáteční cestě (autem) krátce navštívili další mariánské poutní místo La Salettu.

O svých zážitcích z pouti vyprávěli a fotografie promítali zájemcům z farnosti ve dvou nedělních večerech – 11. a 18. listopadu.

Z dalších farních akcí:

- 7. ledna proběhla ve městě tradiční Tříkrálová sbírka
- Desítka ministrantů s otcem Kubantem a kaplanem Filipem navštívila o jarních prázdninách Slovensko.
- Diecézní setkání ministrantů se uskutečnilo 21. dubna v Chrudimi.
- První svaté přijímání – neděle 3. června
- Mše svatá pro folklorní festival byla sloužena 25. srpna.
- Tradiční skautská mše sv. se uskutečnila na svátek sv. Václava 28. září.

Svátostná služba v číslech:

křty - 28 dětí

první svaté přijímání – 15 dětí

svatby – 1 snoubenecký pár

pomazání nemocných – 60 (v tom není započítána služba P. Špuláka a P. Baschanta v hospici)

pohřby – 31 zemřelých pohřbeno do země, se 7dalšími provedeno rozloučení před kremací.

Z tohoto počtu bylo 17 zaopatřených

počet katechizovaných od předškoláků po mládež – 178.

Několik údajů o hospodaření farnosti:

V letošním roce byla provedena **úprava společenské místnosti na faře** tak, aby mohla lépe sloužit pro katecheze a setkávání farních společenství. Byla rovněž vybavena dataprojektorem a technikou na promítání. Díky sponzorským darům, příspěvkům a práci ochotných farníků úprava „agapé“ rozpočet farnosti nezatížila.

Jan Špulák (z firmy Mgr. Břetislav Kafka) zhotovil **nové dveře** do farní budovy v ceně 19.073 Kč.

Příjmy celkem: 1 009 880 Kč, z toho zejména:

<i>sbírky</i>	354 236 Kč
<i>sbírky na opravy</i>	161 969 Kč
<i>dary</i>	114 000 Kč
<i>kostelní poplatky</i>	11 700 Kč
<i>nájemné</i>	12 000 Kč
<i>ostatní příjmy</i>	255 732 Kč
<i>z diecézního fondu solidarity</i>	100 000 Kč

Výdaje celkem: 867 216 Kč, z toho zejména:

<i>sbírky odeslané</i>	169 406 Kč
<i>bohoslužebné výdaje</i>	56 011 Kč
<i>do fondu solidarity</i>	42 063 Kč
<i>tiskoviny, učebnice</i>	37 929 Kč
<i>vodné, stočné</i>	24 610 Kč
<i>plyn, el. energie</i>	192 508 Kč
<i>opravy, materiál</i>	250 488 Kč
<i>splátka půjčky</i>	50 000 Kč
<i>ostatní výdaje</i>	44 001 Kč

Zůstatek finančních prostředků k 31.12.2012: 142 663,-Kč

2013

Tento rok začal překvapivou zprávou: **Svatý otec Benedikt XVI. oznámil rezignaci.** Ze zdravotních důvodů a s ohledem na svůj věk (86 let) se rozhodl k 28. únoru odstoupit z papežského úřadu, který zastával od 19.4.2005. Zdůraznil, že jeho rozhodnutí je zcela svobodné a že si je vědom závažnosti tohoto gesta. Podle kanonického práva je rezignace hlavy církve možná, ale je velmi vzácně využívána – naposledy odstoupil v r. 1294 papež Celestýn V.

Habemus Papam! O nástupci Benedikta XVI. rozhodlo konkláve kardinálů velmi rychle. Dne 13. března 2013 – druhý den zasedání 115 kardinálů (včetně českého primase Dominika Duky) – vzešel z volby v pořadí již 266. papež katolické církve, kterým je argentinský kardinál **Jorge Mario Bergoglio. Přijal jméno František.**

V čele katolické církve je úplně prvním jezuitou a také prvním Jihoameričanem. Od 8. století je dokonce prvním papežem, který nepřichází na papežský stolec z Evropy.

Zde je několik údajů o jeho dosavadním životě (*upraveno podle wikipedie*):

Narodil se 17.12.1936 v Buenos Aires italským imigrantům jako nejstarší z pěti dětí. Dětství strávil v městské části Flores na předměstí Buenos Aires. Argentinské řádové sestry na něj vzpomínají jako na neposedného uličníka, kterého si oblíbily.

Vystudoval chemicko-průmyslovou střední školu. V březnu 1958 ve 21 letech vstoupil do jezuitského řádu. Při svých pobytech v řádových domech na různých místech Chile a Argentiny pokračoval ve studiu několika oborů, mj. i sociálních věd. Byl zapsán ke studiu na teologické fakultě Colegio Máximo San José, která má sídlo na předměstí Buenos Aires. Studium filosofie dokončil v roce 1960 a studium teologie v roce 1970. Kněžské svěcení přijal 13. prosince 1969. Po několik let sloužil v bazilice svatého Josefa (San José) ve čtvrti Flores, odkud pocházel. Věčné sliby jako řeholník složil 22. dubna 1973. Poté působil jako novicmistr a argentinský jezuitský provinciál (v letech 1973 až 1979). Od roku 1973 pracoval jako docent a poté profesor teologie na jezuitské fakultě filozofie a teologie v San Miguel. Po roce 1979 se postavil do čela této fakulty.

Dne 20. května 1992 jmenoval papež Jan Pavel II. Bergoglia pomocným biskupem v Buenos Aires. O pět let později, v červnu [1997](#) byl jmenován [arcibiskupem-koadjutorem](#) a [28. února 1998](#) se ujal funkce arcibiskupa

v Buenos Aires. V letech 2005 až 2011, tedy po dvě tříletá funkční období, byl předsedou Argentinské biskupské konference.

Při konzistoři v únoru 2001 jmenoval papež [Jan Pavel II.](#) otce Bergoglia kardinálem. Po svém zvolení si jako vůbec první papež v dějinách církve zvolil jméno František, a to na počest sv. Františka z Assisi, k jehož odkazu se hlásí.

Ovládá několik jazyků, kromě rodné španělštiny hovoří bezchybnou italštinou, komunikuje německy a čte texty v církevní latině. Své první proslovy a kázání v roli papeže pronášel italsky a spatra.

K nápadným povahovým rysům papeže Františka patří osobní skromnost. Jako kardinál žil v malém bytě, sám si vařil a jezdil veřejnou hromadnou dopravou. Už jako kardinál se kriticky vyjádřil k obrazu církve v současném světě, že je uzavřená sama do sebe, a tak duchovně nemocná. Řekl, že pokud by si měl vybrat mezi poraněnou církví, která se vydala na ulici, a nemocnou, odtahitou církví, rozhodně by si vybral tu první. Podpořil využití moderních digitálních technologií jako internet a krátké zprávy k oslovování lidí. Kněze, kteří odmítají křtít děti svobodných matek, označil za pokrytce dnešní doby, za ty, kdo klerikalizují církev a božímu lidu upírají spásu. Je znám svým zájmem o lidi nakažené virem HIV, o lidi v nouzi, v chudobě. V sobotu 16. března 2013 na setkání s novináři papež František s poukazem na svatého Františka z Assisi řekl: „Přál bych si, aby i celá církev byla církví chudých, církví pro chudé“.

„Nebudte nikdy smutní, křesťan nemůže být smutný. Nenechte se nikdy ovládnout bezmocí. Naše radost není radostí z vlastnictví mnoha věcí, ale ze setkání s Ježíšem,“ řekl na Květnou neděli 2013 (24. března).

Papež František svoji první encykliku [Světlo víry](#) (Lumen fidei) vydal v pátek 5. července 2013. Encyklika deklaruje návaznost na encykliky [Benedikta XVI.](#) o lásce a naději i na jeho téměř dokončené prvotní znění encykliky o víře. O něco později - 26. listopadu 2013 zveřejnil Svatý stolec [apoštolskou exhortaci](#) Radost evangelia ([Evangelii gaudium](#)). Dokument vychází z propozic [synodu o nové evangelizaci](#) (7. - 28. října 2012) a papež jej napsal v srpnu 2013 po návratu ze [Světových dní mládeže](#) v Riu de Janeiro.

První zahraniční cesta papeže Františka vedla v červenci [2013](#) do [Brazílie](#). Na rozdíl od svých předchůdců nepoužíval opancéřovaný [papamobil](#) a mnohokrát se navíc dostal do přímého kontaktu s lidmi, což způsobilo nervozitu jeho ochranky. Kněze a církevní hodnostáře celého světa František vyzval, aby vyšli z izolace svých kostelů a kazatelen a sloužili chudým a potřebným. „Nemůžeme se

zavírat ve farnostech, když tolik lidí čeká na slovo Boží,“ řekl kněží v katedrále v [Riu de Janeiro](#). Františkovu závěrečnou mši, kterou sloužil na pláži [Copacabana](#), navštívily podle některých odhadů až 3 miliony lidí.

Větší část roku 2013 (do 24.11.2013) patřila do období tzv. „**Roku víry**“, který ještě papež Benedikt XVI. vyhlásil svým listem Porta fidei. V celé církvi probíhal bohatý naučný program a řada doprovodných akcí.

Také královéhradecká diecéze měla „svůj“ rok. Otec biskup Jan Vokál od listopadu vyhlásil „**Rok povolání**“ a to jako přípravu na jubilejní rok 350 let od založení diecéze v Hradci Králové, který bude slaven v následujícím roce 2014.

V duchovní správě naší červenokostelecké farnosti sv. Jakuba st. došlo k jedné personální změně. Kaplan P. Filip Foltán byl pověřen službou v Kutné Hoře. Na jeho místo přišel jáhen Mgr. Jiří Jakoubek.

AKTIVITY VE FARNOSTI:

Jako velmi přínosná byla hodnocena duchovní obnova, kterou ve dnech 1. – 3. března vedl ThLic. P. Prokop Brož, děkan teologické fakulty UK. Příznivě byly přijaty rovněž předcházející duchovní obnovy s jáhnem Filipem v průběhu zimy – pro muže a pro ženy v Rokoli.

V sobotu 8.5. se naše farnost vydala na mariánskou pouť do nedalekých Malých Svatoňovic. Pěšky, na kolách či dopravními prostředky se mnoho našich farníků přepravilo do poutního místa a účastnilo se mše svaté s obnovením křestních slibů (v roce víry). Pro poutníky byl připraven zvláštní program.

Dne 24.5. se naše farnost zapojila (již podruhé) do **Noci kostelů**. Ve zdařilém a hojně navštíveném programu nechyběl koncert chrámového sboru, duchovní slovo, prohlídka farního kostela a hřbitovní kaple s přednáškou o svatých Cyrilu a Metoději, vyprávění poutníků o cestě do Santiaga Compostela, výstup ke zvonům ve věži a další aktivity.

Během celého roku probíhalo putování kopie slavného **Palladia Země české** po rodinách ve farnosti. Každý týden měla Palladium vždy jedna rodina, která se intenzivněji modlila za víru ve farnosti, za rodiny apod.

V dubnu měli ministranti setkání v Přibyslavi na Českomoravské vrchovině. Dne 4.4. se rovněž uskutečnil benefiční koncert kytaristy Štěpána Raka s recitacemi Alfréda Strejčka pro podporu hospice.

Na svátek sv. Cyrila a Metoděje mnoho kosteleckých farníků odjelo na celostátní pouť na Velehrad, kde se připojili ke statisícům věřících ze všech koutů naší vlasti i ze světa.

V září byly na Farní den pozvány Sestry Neposkvrněného Početí Panny Marie, působící jako misionářky v Estonsku.

Celá řada bohoslužeb, modlitebních setkání i jiných společných akcí je v průběhu roku již (dá se říci) tradičních a není asi nutné se o nich podrobněji zmiňovat. Ať je to lednová Tříkrálová sbírka, pobožnosti křížové cesty v postní době, bohatý program velikonočních bohoslužeb,

přípravy dětí na první svaté přijímání (letošní slavnost 9.6.), katecheze dětí, mládeže i dospělých, májové bohoslužby v měsíci květnu, celodenní adorace před většími svátky, říjnové rozjímavé růžencové bohoslužby, slavnosti, koncerty duchovní hudby, pravidelná společenství mládeže i dospělých a další.

Statistika svátostné služby:

křty - 11 dětí

první svaté přijímání – 11 dětí

svatby – 5 snoubeneckých párů

pomazání nemocných – 73 (bez hospice)

*pohřby – 40 zemřelých pohřbeno do země, s 5 dalšími rozloučení před kremací,
z tohoto počtu bylo 15 zaopatřených*

počet katechizovaných od předškoláků po mládež – 166

Hospodaření farnosti:

Příjmy celkem: 781 957 Kč, z toho zejména:

<i>sbírky</i>	<i>355 140 Kč</i>
<i>sbírky na opravy</i>	<i>139 746 Kč</i>
<i>dary</i>	<i>34 000 Kč</i>
<i>kostelní poplatky</i>	<i>14 700 Kč</i>
<i>nájemné</i>	<i>14 000 Kč</i>
<i>ostatní příjmy</i>	<i>84 446 Kč</i>

Výdaje celkem: 621 393 Kč, z toho zejména:

<i>sbírky odeslané</i>	<i>125 123 Kč</i>
<i>bohoslužebné výdaje</i>	<i>45 825 Kč</i>
<i>do fondu solidarity</i>	<i>40 644 Kč</i>
<i>tiskoviny, učebnice</i>	<i>51 752 Kč</i>
<i>vodné, stočné</i>	<i>26 982 Kč</i>
<i>plyn, el. energie</i>	<i>178 135 Kč</i>
<i>telefon</i>	<i>12 118 Kč</i>
<i>dary (adopce, TV NOE,...)</i>	<i>97 378 Kč</i>
<i>opravy, materiál</i>	<i>6 428 Kč</i>
<i>splátka půjčky</i>	<i>50 000 Kč</i>
<i>ostatní výdaje</i>	<i>65 429 Kč</i>

Zůstatek finančních prostředků k 31.12.2013: 160 563,- Kč

2014

Církev ve světě:

Tento rok z pohledu „celocírkevního“ byl významný např. konáním **Synody o rodině**, což je 3. mimořádné valné zasedání biskupského sněmu katolické církve a uskutečnilo se od 5. do 19. října 2014. Svolal ji do Vatikánu papež František a jejím tématem byly ***Pastorační výzvy týkající se rodin v kontextu evangelizace***. Mezi 253 delegáty (včetně 14 manželských párů) zastupoval Českou republiku olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner.

Svatý otec František o synodě uvedl:

„Zasedání biskupské synody neslouží k diskusi o krásných a originálních idejích nebo k tomu, aby se ukázalo, kdo je nejvíce inteligentní. Slouží lepší kultivaci a péči o Pánovu vinici, spolupráci na Jeho snu, na Jeho dobrotivém plánu s Jeho lidem.“

Velkou většinou schválili 18. října 2014 synodní otcové závěrečné poselství. Adresováno je všem rodinám na světě, zejména pak těm křesťanským. Vyjadřuje blízkost rodinám v obtížných situacích, současně také poukazuje na Boží plán s lidskou láskou:

Biskupové v poselství nejprve jmenují některé těžkosti, s nimiž se dnešní rodiny setkávají. Jako první těžkost a výzvu rodin uvádí manželskou věrnost, která je někdy vystavena tvrdé zkoušce. Ne vždy v ní partneři obostojí. Dokument zmiňuje také např. smrt milované osoby, vážné nemoci, narození handicapovaného dítěte nebo těžkosti stáří. Synodní otcové zde dále pamatují na ekonomické problémy mnoha rodin, na rodiče, kteří se cítí být bezmocní tváří v tvář základním potřebám své rodiny. Svou blízkost vyjadřují také těm, kdo jsou chudí, migrantům, pronásledovaným, rodinám v oblastech zmítaných válečnými konflikty, obětem domácího násilí nebo zneužíváním dětem.

„Kristus chtěl, aby jeho církev byla domem se stále otevřenými dveřmi, přijímala každého a nikoho nevyjímala. Jsme proto vděční pastýřům, věřícím i společenstvím, již jsou připraveni doprovázet a ujmát se vnitřních i společenských zranění párů a rodin,“ píše.

Druhá část textu přibližuje Boží plán s lidskou láskou. *„Světlo se rozžihá setkáním: Je to dar, milost, která se vyjadřuje, když dvě tváře stojí před sebou navzájem. Láska muže a ženy nás učí, že každý potřebuje toho druhého, aby mohl být sám sebou,“* popisuje text počátek lidské lásky. Ze své povahy směřuje láska k věčnému trvání, k darování vlastního života za milovaného člověka. *„V tomto světle zůstává manželská láska, i přes tolik těžkostí způsobených lidskou omezeností, jedinečná a nerozlučitelná. Je jedním z nejkrásnějších zázraků, byť velmi častým,“* uvádí se v poselství.

Plodnost a předávání života pak není nutno chápat pouze ve fyzickém slova smyslu: Existuje také dar božského života ve křtu, výchova dětí ve víře; dále schopnost dávat lásku a hodnoty, což je zkušenost, kterou mohou mít i ti, kdo nemají možnost mít děti.

Poselství také zdůrazňuje Boží přítomnost v rodině, kterou mohou její členové zakoušet skrze vzájemnou lásku a dialog, společnou modlitbu nebo např. četbu Bible. Na tomto místě text také vyzdvihuje úlohu prarodičů. Výrazem společné lásky je také pozornost vůči *„osamělým lidem, nemocným, cizincům, jiným rodinám v krizi“*.

Vrcholem společného života je účast na nedělní eucharistii, kdy se rodina shromažďuje kolem stolu Páně. Dokument v této souvislosti uvádí, že účastníci synody se zamýšleli nad pastoračním doprovodem a možností přístupu ke svátostem těch, kdo jsou rozvedení a znovu sezdání. Text končí modlitbou za rodiny na celém světě.

V neděli 27.4.2014 **svatořečil papež František** dva své předchůdce na papežském stolci – **Jana XXIII. a Jana Pavla II.** Slavnosti na náměstí sv. Petra ve Vatikánu se účastnily davy věřících ze všech koutů světa.

V letošním roce se zvýraznily **útrapy a pronásledování křesťanů ve světě**, zvláště v zemích islámu. Čeští a moravští biskupové vydali pastýřský list, v němž prosí o pomoc trpícím křesťanům ve světě, zejména pak na Blízkém Východě, v Africe či na Ukrajině.

"Dnes je na celém světě pronásledováno až 200 milionů křesťanů a více než 100 tisíc z nich je každoročně umučeno nebo zabito. Dnešní pronásledování má více obětí než pronásledování v dobách prvních křesťanů," píše ve svém listu biskupové českých a moravských diecézí a připomínají, že jako křesťané nemůžeme být k tomuto utrpení lhostejní. "Proto vás upřímně prosíme o intenzivní modlitby za mír a ukončení utrpení křesťanů," vyzývají biskupové všechny věřící a současně na ně apelují, aby se obraceli na české politiky s výzvami k větší angažovanosti pro spravedlnost, mír, lidská práva a pomoc trpícím." Na konci pastýřského listu biskupové českých a moravských diecézí připomínají, že trpícím křesťanům mohou věřící pomoci též hmotně, a prosí je o zapojení do vyhlášené kostelní sbírky, jejíž výtěžek bude určen na podporu aktivit charity ve jmenovaných oblastech.

Královéhradecká diecéze:

Rok 2014 byl rokem jubilejním - **Před 350 lety vzniklo biskupství v Hradci Králové a byla tak založena diecéze.**

Zakládací bula královéhradeckého biskupství, kterou papež Alexandr VII. vydal 10. listopadu 1664 pod názvem Super universas (Bulla confirmationis Protoepiscopi Reginae Hradecensis), oddělila východočeský region od pražské arcidiecéze a ten se stal samostatnou diecézí. Papež povýšil Hradec Králové na biskupské sídlo a farní kostel Svatého

Ducha na katedrálu. Současně při něm byla zřízena kapitula o šesti kanovnících. První biskupem se stal Matouš Sobek z Bilenberka.

Královéhradecká diecéze dnes čítá 265 farností rozdělených do 14 vikariátů. Sedm z dosavadních pětadvaceti biskupů bylo povýšeno na arcibiskupský stolec pražský. Po pražské a olomoucké arcidiecézi, a litoměřické diecézi, je královéhradecká diecéze čtvrtou nejstarší diecézí v České republice. Rozlohou je druhou největší po litoměřické diecézi. Od 14. května 2011 stojí v čele diecéze biskup Jan Vokál.

Slavnostního zakončení jubilejního roku – v sobotu 22.11.2014 v Hradci Králové – se zúčastnilo více než tisíc věřících z celé diecéze. Současně s nimi do Hradce přijelo několik desítek církevních hodnostářů z České republiky i ze zahraničí. Delegaci českých a moravských biskupů vedl pražský arcibiskup kardinál Dominik Duka OP, s ním doputoval i papežský nuncius Giovanni Leanza, jeho předchůdce Diego Causero a emeritní pražský arcibiskup kardinál Miloslav Vlk. Pan kardinál Joachim Meisner zavítal z Kolína nad Rýnem. Biskup Jan Vokál přivítal i delegaci slovenských, rakouských a polských, biskupů. Mezi hosty byli též představitelé politické scény, kulturního a společenského života.

V kázání při pontifikální bohoslužbě biskup Jan Vokál hovořil zejména o Boží lásce ke každému z nás, o vyslyšení Krista „Následuj mě“ a volbě povolání obecně. V průběhu oslav také poděkoval za Boží ochranu nad diecézí.

Po skončení bohoslužby se všichni sešli na Velkém náměstí. Kardinálové, biskupové, kněží i obyčejní poutníci tak vytvořili pravé křesťanské společenství. Společná modlitba za diecézi udělala poslední tečku za Rokem povolání, za rokem, kterým se dopsala kronika 350. roku života královéhradecké diecéze.

Ve farnosti sv. Jakuba:

Ke dni 1.7.2014 došlo opět ke změně na místě kaplana. Jáhen Jiří Jakoubek bude pokračovat v jáhenské službě ve Vysokém Veselí. Rozloučení s ním bylo velice srdečné – farníci a zejména děti si sympatického jáhna oblíbili. V Kostelci jej vystřídal **jáhen Ondřej Kunc**.

Radostnou událostí pro celou farnost se stalo **jáhenské svěcení Miroslava Wajsara**. Po letech teologických studií a formační přípravy (při zaměstnání) udělil Mons. Josef Kajnek, pomocný biskup královéhradecký, jáhenské svěcení Ing. Wajsarovi, řediteli Oblastní charity Červený Kostelec, který tím přijal kategoriální pastorační službu trvalého jáhna. Stalo se tak při pontifikální mši svaté dne 20.9.2014 v katedrále sv. Ducha v Hradci Králové. Ve farnosti byl nový jáhen uveden Mons. Josefem Suchárem, prezidentem Diecézní charity Hradec Králové na svátek sv. Václava 28.9.

Opět velmi zdařilou se stala akce **Noc kostelů** v pátek 23.5.

Zde je letošní program:

17:00 **Mše svatá**

18:00 **Kostelecké zvony**

Otevření Noci kostelů, úvodní slovo faráře Petra Kubanta

18:15 **Červenokostelecký symfonický orchestr a Svatojakubský sbor**

Koncert řídí: Jiří Kábrt; Skladby W. A. Mozarta, F. Schuberta, C. Francka

19:15 **Haiti - Černá perla Karibiku**

Povídání českých vrtářů studní při charitativní pomoci na Haiti. Zážitky, zajímavosti a fotografie představí Ivo Rožkanin z neziskové organizace Fidcon

20:30 **Kdo zpívá, dvakrát se modlí**

Koncert mládeže

21:00 **Z historie kostela sv. Jakuba**

Historický dokument o opravách našeho kostela. Komentář P. Petr Kubant

21:30 **Za hudbou starých mistrů**

Uslyšíme skladby A. Vivaldiho, J. S. Bacha, J. Haydna;
Varhany: Ludmila Klugarová, violoncello: Jana Šimková

22:00 **Chvilé ke ztišení**

Meditace a zpěv kaplan Jiří Jakoubek, Michal Pokorák
Adorace zakončená modlitbou za město

Doprovodný program

18:30 – 20:00 Výstup na věž po skupinkách, prohlídka zvonů **(věž)**,
posezení u kávy a čaje **(fara)**, doprovodný program pro děti a za příznivého
počasí opékání **(farní zahrada)**

Postní duchovní obnovu znovu připravil a ve dnech 21. až 23.3. vedl P. Prokop Brož, děkan
Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy v Praze.

Červenokostelečtí farníci se účastnili na akcích pořádaných k výročí královéhradecké diecéze
(např. poutě do Broumova, slavnostního zahájení i ukončení roku).

O svých zážitcích z pouti z Červeného Kostelce do Santiaga Compostela a zpátky (na kole a
sám) po dva nedělní podvečery 8. a 15.6. vyprávěl a fotografie promítal další poutník
z Kostelce - Stolína pan Vít Lelek.

V neděli 30.3. se uskutečnila obrazová prezentace o projektu Misia India. Přímý účastník
Ondřej Kolisko představil jeden ze způsobů, jak lze pomáhat nejchudším v Indii.

Novou zdařilou akcí, která by se mohla stát pravidelnou součástí v programu farnosti, byla
křížová cesta (cyklistická) kolem křížů v Olešnici.

Pan kaplan Jirka Jakoubek uspořádal pro děti výlet, který nazval „Putování za Hvězdou“.

Mnozí farníci uctili v Rokoli relikvii srdce sv. Jana Marie Vianeye.

Chránový sbor a orchestr nacvičil a 22.11. v kostele provedl Svatocecilský koncert, který
bývá již tradiční kulturní událostí ve farnosti každý rok v této době.

Začala příprava pro adepty svátosti biřmování.

Vznikl Benjamínek – pěvecký sbor (sboreček) pro nejmenší děti naší farnosti.

Statistika svátostné služby:

křty - 18 dětí

první svaté přijímání – 12 dětí

svatby – 5 snoubeneckých párů

pomazání nemocných – 66 (bez Hospice), z toho 34 při společném udělování v kostele

*pohřby – 21 zemřelých pohřbeno do země, s 5 dalšími provedeno rozloučení před kremací,
z tohoto počtu bylo 17 zaopatřených*

počet katechizovaných od předškoláků po mládež – 180

Hospodaření farnosti:

Příjmy celkem: 937 504 Kč, z toho zejména:

<i>sbírky</i>	<i>448 990 Kč</i>
<i>sbírky na opravy</i>	<i>122 387 Kč</i>
<i>dary</i>	<i>51 300 Kč</i>
<i>kostelní poplatky</i>	<i>8 100 Kč</i>
<i>nájemné</i>	<i>14 000 Kč</i>
<i>ostatní příjmy</i>	<i>292 727 Kč</i>

Výdaje celkem: 670 296 Kč, z toho zejména:

<i>sbírky odeslané</i>	<i>182 323 Kč</i>
<i>bohoslužebné výdaje</i>	<i>36 530 Kč</i>
<i>do fondu solidarity</i>	<i>38 544 Kč</i>
<i>různé služby</i>	<i>18 819 Kč</i>
<i>vodné, stočné</i>	<i>25 728 Kč</i>
<i>plyn, el. energie</i>	<i>175 460 Kč</i>
<i>telefon</i>	<i>9 873 Kč</i>
<i>dary (adopce, TV NOE,...)</i>	<i>97 378 Kč</i>
<i>opravy, materiál</i>	<i>4 381 Kč</i>
<i>splátka půjčky</i>	<i>50 000 Kč</i>
<i>ostatní výdaje</i>	<i>31 960 Kč</i>

Zůstatek finančních prostředků k 31.12.2014: 267 207,-Kč

2015

Důležité události v katolické církvi:

30. listopadu 2014, na první neděli adventní, začal **Rok zasvěceného života**, který bude zakončen v den 50. výročí vydání dokumentu II. vatikánského koncilu „*Perfectae caritatis*“ o obnově řeholního života, 21. listopadu 2015. Tento rok byl vyhlášený papežem Františkem pro celou církev.

Kardinál João Braz de Aviz, který vykonává funkci prefekta Kongregace pro společnosti zasvěceného života a společnosti apoštolského života, uvedl, že i z podnětu papeže Františka chtějí zasvěcené osoby v tomto roce 'probudit svět' svým prorockým svědectvím, především svou přítomností na existenciálních periferiích chudoby a myšlení. Rok zasvěceného života má podle Braze de Avize tři cíle. Především je to vděčné připomenutí uplynulých desetiletí. Druhým cílem je nadějný pohled do budoucnosti. Současná společenská krize, která plně doléhá také na řeholní život, je vhodnou příležitostí k hlubšímu růstu: „Tváří v tvář tolika prorokům hlásajícím neštěstí chceme zůstat lidmi naděje; naděje, která se nezakládá na našich silách, na našich počtech, nýbrž na tom, v koho jsme složili důvěru. Poslední cíl představuje „prožívání přítomnosti s opravdovým zápal“.

Během roku probíhají v Římě setkání pro mladé řeholníky a zasvěcené osoby, dále setkání formátorů, mezinárodní teologické symposium i výstava nazvaná Zasvěcený život, evangelium v lidských dějinách. Již v listopadu 2014 proběhlo plenární zasedání jmenované kongregace.

Papež František 11. dubna 2015 vyhlásil mimořádný **Svatý rok milosrdenství**. Učinil tak vydáním buly *Misericordiae Vultus* (Tvář milosrdenství). Nadcházející svatý rok má být pro věřící příležitostí setkat se s Božím milosrdenstvím, píše papež František v dopise k roku, který začne 8. prosince 2015 a uzavře se 20. listopadu 2016. List např. popisuje mimořádné odpustky pro poutníky, nemocné, nemohoucí a vězně. Mottem roku milosrdenství je „Milosrdní jako Otec“. V Římě v bazilice sv. Petra bude otevřena Svatá brána a následně i v dalších bazilikách po celém křesťanském světě.

Svatou bránu v katedrále sv. Ducha v Hradci Králové otevřel otec biskup Jan Vokál v neděli 13. prosince 2015. Postupně byly (v diecézi) otevřeny brány na Chlumku v Luži, v klášterním kostele v Želivi a v Králíkách na hoře Matky Boží.

Z „národního“ pohledu byl velmi důležitý **Národní eucharistický kongres**, vyhlášený Českou biskupskou konferencí. Šlo o historicky první NEK v České republice. Jeho vyvrcholením byla konference, které se uskutečnila od 15. do 17. října 2015 v Brně na biskupském gymnáziu. Hlavním dnem Národního eucharistického kongresu byla sobota 17. října 2015. V ten den se v Brně na Zelném trhu v 10.30 hod. slavila hlavní bohoslužba s následným eucharistickým průvodem a s velmi bohatou nabídkou doprovodných programů v centru Brna. I zde byla kostelecká farnost zastoupena.

Události ve farnosti sv. Jakuba

Nepochybně velmi významným pro život farnosti bylo **kněžské svěcení** v Hradci Králové v sobotu 27. června, kdy se v katedrále sv. Ducha stal knězem Kristovým **Ondřej Kunc**, působící dosud jako kaplan v Červeném Kostelci. Rovněž byl vysvěcen jeho předchůdce **Jiří Jakoubek**. Desítky kosteleckých farníků se následující den účastnily buď primiční mše novokněze Jiřího v kostele sv. Mikuláše ve Vysokém Veselí nebo primiční mše novokněze Ondřeje v Polné u Jihlavy.

O týden později – v sobotu 4. července sloužil svou první mši svatou P. Ondra Kunc v chrámu sv. Jakuba v Červeném Kostelci. Skvělou zprávou je, že bude i nadále pověřen kaplanskou službou v naší farnosti.

Na konci roku 2014 vypršel mandát členům obou farních rad. Proto na začátku letošního roku probíhal výběr členů nových. Novou **Pastorační radu**, ustanovenou na období 1.3.2015 – 28.2.2019 tvoří:

- Členové rady z titulu ustanovení k službě (úřadu)
 - Mgr. Petr Kubant, předseda rady
 - Ondřej Kunc, kaplan
 - Mgr. Otakar Regner, trvalý jáhen
 - Mgr. Ing. Miroslav Wajsar, trvalý jáhen
- Členové zvolení farností
 - Jiří Regner, Mgr. Vojtěch Kábrt, Lenka Vlčková, Tomáš Matyska, Veronika Kuldová a Ing. Petr Svoboda
- Zástupci farnosti Boušín
 - Marcel Dostál a Martin Kuchinka
- Jmenovány farářem
 - Mgr. Věra Hošková a Karolína Kosařová

Nová **Ekonomická rada farnosti** se bude po dva roky scházet v tomto složení:

Mgr. Petr Kubant, Ing. Jaroslav Pitřinec, Mgr. Michal Pokorák, Ing. Pavel Matyska, Věra Fialová, PharmDr. Zuzana Minaříková a Jaroslava Kollertová.

Ať jim Pán Bůh v jejich činnosti žehná!

Otec biskup Josef Kajnek uděloval našim farníkům **svátost biřmování** při pontifikální mši svaté v neděli 14. června odpoledne. Tuto svátost křesťanské dospělosti přijalo 34 biřmovanců.

A již o jeden týden dříve byla v kostele sv. Jakuba jiná sláva – **první svaté přijímání 18 dětí**.

V přípravě farnosti na Národní Eucharistický kongres zařazoval pan farář do kázání i do vzdělávání mládeže i dospělých témata o Eucharistii. Uskutečnily se adorace a příprava vrcholila slavením svátku „Božího Těla“ (4. 6. v Kostelci a 7. 6. na Boušíně).

Letošní **Noc kostelů měla** u sv. Jakuba opět bohatý program. Po mši svaté zazněly fanfáry a zvonění z věže. Úvodní slovo si připravil pan kaplan Ondřej Kunc. Následovala hudba a zpěv kostelecké mládeže Maestroso-virtuoso, vyprávění P. Jaroslava Jiráska o putování po Peru po stopách českých jezuitských misionářů. Poté kvarteto sourozenců Štěpánových předneslo svůj koncert duchovní, vážné i nevážné hudby. Historik Jan Kafka vyprávěl o osudech církve v komunistickém režimu – název „Z klášterů chcem' nemocnice a z jeptišek údernice“. Poté Vojtěch Kábrt se sborem studentů trutnovského gymnázia provedl několik skladeb duchovní hudby. V samotném závěru letošního bohatého a nepochybně zajímavého programu zazněla meditace s hudbou (P. Kunc, Michal Krejčí, Michal Pokorák) a modlitba za město pana kaplana. Souběžně s programem v kostele byla možnost výstupu na věž ke zvonům a občerstvení na faře.

Další aktivity ve farnosti:

V sobotu po slavnosti Zjevení Páně (10. ledna) se mnoho našich farníků zapojilo do již tradiční Tříkrálové sbírky. V obvodu našeho města se vybralo přes čtvrt milionu korun.

Tradiční je rovněž ekumenická bohoslužba a společné modlitby za jednotu křesťanů s ostatními církvemi. Tentokrát se uskutečnila 20. 1. v modlitebně Adventistů sedmého dne.

Na letošní rok připadá výročí 600 let od smrti Mistra Jana Husa. Farnost sv. Jakuba byla církví československou husitskou pozvána k účasti na slavnostech k tomuto významnému výročí. Kromě ekumenické bohoslužby s připomínkou osobnosti M. Jana Husa byla připravena výstava grafiky, charitativní koncert i doprovodná tematická výstava.

Po večerní mši sv. v pátek 6. 2. uděloval své požehnání novokněz P. Tomáš Enderle.

Přípravou na dobu postní mohlo být pro návštěvníky divadla zajímavé představení „Oskar a růžová paní“ (benefice pro hospic), které vzniklo k tématu utrpení v životě a vyrovnávání se s ním.

Popeleční středa připadla tentokrát na 18. února. V době postní se farníci scházeli na pravidelné křížové cesty (pátky a neděle). Postní duchovní obnovu ve farnosti ve dnech 6. – 8. března opět skvěle vedl P. Jaroslav Brož. Tentokrát byla zaměřena na tajemství Eucharistie a „obnovu ohně v srdci“.

Dvě doprovodné akce se „sešly“ v neděli 15. března. Po mši sv. před kostelem přispívali farníci na misie zakoupením upečených dobrot (misijní koláč). Večer téhož dne sestry z Kongregace Boromejek z Prahy vyprávěly o životě a službě matky Vojtěchy Hasmandové, jejíž blahorečení se v současnosti připravuje.

Samotné velikonoční bohoslužby byly opět důstojným vrcholem církevního roku také v naší farnosti a pro mnohé velkým duchovním zážitkem.

Ve sváteční den 8. května dopoledne vyrazily desítky farníků na pouť do Malých Svatoňovic k Panně Marii Sedmiradostné. Pěšky, na kolách či dopravními prostředky absolvovaly cestu,

účastnily se poutní mše svaté a mohly strávit i další hodiny návštěvou Mariánského sadu a připraveným programem.

Měsíc červen byl dobou nejen velkých událostí, popsaných výše (kněžské svěcení, primice, udělování svátosti biřmování, první sv. přijímání, slavení Božího Těla), ale i dalších aktivit. V blízké polské Czermné v kostele sv. Bartoloměje sloužili kněží náchodského vikariátu mši svatou, na kterou byli zváni zvláště kladští rodáci – řada z nich žije i v naší farnosti. Při slavnosti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova probíhala v kostele sv. Jakuba celodenní adorace. V sobotu 13. června se uskutečnila pouť ministrantů, dětí i rodičů do Hradce Králové. Po bohoslužbě v katedrále měli všichni možnost prohlídky katedrály i biskupské rezidence.

Novou, ale nad očekávání úspěšnou se v neděli odpoledne 30. 8. stala „**pouť po kapličkách v okolí Kostelce**“. Kaple na Bohdašíně, ve Lhotě, ve Stolíně a dvě kapličky v Olešnici byly otevřené a vítaly návštěvníky k modlitbě i k poučení o jejich historii. Na ukázkou uvádím příspěvek o kapli Nejsvětější Trojice ve Stolíně, jak jej zpracovala Hana Kafková podle kroniky místní Lidové strany:

Kaple Nejsvětější Trojice ve Stolíně

O několik kroků níže pod nynější kapličkou stála až do roku 1890 malá dřevěná zvonice se zvonkem na sloupě. Byla již velmi vetřelá, opravit se nedala, proto byl sloup se zvonkem zapuštěn hloub do země a prozatím podepřen podporami. Takto se zvonilo ještě celý rok. Zvonice zde stála asi 80 let. Usuzuje se tak z letopočtů vyrytých na sloupě – roky 1810 a 1841. První letopočet se asi vztahuje k postavení a druhý k opravě.

Tehdy si většina stolínských občanů přála postavit novou kapli. Obec byla bez finančních prostředků, proto bylo rozhodnuto uspořádat sbírku. Vybralo se celkem 317 zlatých. Z toho 200 zlatých darovala pí. Františka Kopecká a k tomu kámen na podezdívku. Také princ Jiří Vilém Schamburg – Lippe věnoval 12 zlatých a stavební dřevo. Dále bylo slíbeno 45 dní ruční práce a 18,5 dne práce s potahy.

Stavba byla zahájena za deštivého počasí 9. června 1891 a 17. června 1891 byl položen základní kámen. Již 3. října 1891 byla stavba dokončena. Na přání stolínských občanů byl 10. srpna 1891 zavěšen do věžičky zvon Vavřinec a v den jeho svátku se poprvé zvonilo. Zvon byl zabrán za první světové války.

19. října 1891 kapli posvětil P. Vincenc Dvořáček z Červeného Kostelce. Byla to velká slavnost, které se zúčastnili všichni obyvatelé Stolína a okolních obcí. Oslava pokračovala v místním hostinci.

V roce 1932 byla kaple opravena a 22. května 1932 se v ní slavila první poutní mše svatá na zvláštní povolení. Teprve od roku 1933 získala obec povolení z konzistoře v Hradci Králové ke slavení mší svatých. Musela se však zavázat, že opatří ostatky svatého, bohoslužebná roucha, misál, kalich atd. Zlatý kalich pořídili manželé Malinovi a byl uložen na faře v Červeném Kostelci. Při domovní prohlídce a zatčení P. Aloise Voralu, v padesátých letech, byl kalich s paténou a pouzdrum zabaven a odvezen neznámo kam.

V roce 1934 byla do kaple zavedena elektřina.

3. října 1948 byl slavnostně posvěcen a zavěšen do věžičky nový zvon „Ivan“. Zvon posvětil P. Jaroslav Žďárek a kázání pronesl P. Josef Blahník.

Poslední oprava kaple byla provedena v roce 1984. Hodně práce odvedli obyvatelé Stolína zdarma, jiné práce byly provedeny stavební firmou. 9. září 1984 byla kaple znovu posvěcena P. Josefem Měšťanem z Červeného Kostelce.

Pouť se zde slaví na slavnost Nejsvětější Trojice, posvěcení druhou nedělí v září.

Při farním dnu 6. září byla možnost účasti na komentované prohlídce chrámu sv. Jakuba, výstupu na věž ke zvonům a od 17 hodin účasti na velmi zajímavé obrazové prezentaci fotografa Oldřicha Nermutě s názvem „Duchovní památky česko-polského příhraničí“. Čtyři

místní fotografové shromáždili velké množství fotografií klášterů, kostelů, kaplí i Božích muk ze širokého okolí.

Rovněž v září – v sobotu 12. 9. vyrazili kostelečtí farníci na pout' do Neratova, do Králík a na blízkou Horu Matky Boží.

Mši svatou 14. 9. celebroidal P. Marek Orko Vácha a po ní si připravil pro naši farnost přednášku „Věda a víra“.

Na prosinec 2015 připadlo **výročí 20 let od otevření Hospice Anežky České** v Červeném Kostelci. Na nezpochybnitelně záslužné činnosti tohoto zařízení se podílejí desítky našich farníků a nejen proto byla součástí oslavy slavnostní mše svatá 8. 12., sloužená otcem biskupem Josefem Kajnekem.

A ještě jedno významné jubileum: V Malých Svatoňovicích si od 1. listopadu 2015 do 28. září 2016 budou poutníci i místní připomínat **300 let od vzniku tohoto poutního místa**.

Rovněž v tomto roce se uskutečnila křížová cesta (cyklistická) kolem křížů v Olešnici.

Statistika svátostné služby:

křty - 22 dětí

první svaté přijímání – 18 dětí

biřmování – 34 osob

svatby – 5 snoubeneckých párů

pomazání nemocných – 62 (bez hospice), z toho 22 při společném udělování v kostele

*pohřby – 29 zemřelých pohřbeno do země, se 3 dalšími provedeno rozloučení před kremací,
z tohoto počtu bylo 12 zaopatřených*

počet katechizovaných od předškoláků po mládež – 168

Ekonomické záležitosti:

- *Provedena impregnace a nátěr dveří kostela za 49.600 Kč.*
- *Po mnoha letech odmítání a obtížného projednávání a schvalování dochází v těchto letech (konečně) k částečné restituci bývalého majetku církvi, sebraných po únoru 1948. Zákon 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi začal platit v lednu 2013 a je v této době uplatňován i ve prospěch naší farnosti. Do vlastnictví farnosti se vrátí alespoň lesní a zemědělské pozemky, které má dosud ve správě stát.*

Doplněno později:

Výměra farních pozemků v Červeném Kostelci a v přilehlé části katastru Horní Kostelec

- *před rokem 1948 cca 55,50 ha (z toho les Lány 31,3 ha)*
- *po sebrání komunisty až do těchto restitucí 1,36 ha*
- *v současné době na LV 1957 (ČK) a na LV 3980 (HK) 46,35 ha (z toho les Lány 31,5 ha)*

V restituci tedy vrácen veškerý les 31,5 ha a cca 13,5 ha ostatních pozemků.

Nevráceno cca 9 ha, které má ve vlastnictví Město ČK popř. soukromé osoby - na takové se zákon nevztahoval.

2016

Důležité události v katolické církvi:

Svatý otec František přednesl 27. března – na Boží hod Velikonoční – ve Vatikánu tradiční poselství. Podobně – 25. prosince – na Boží hod Vánoční – zaznělo jeho požehnání Urbi et Orbi.

Probíhající **Svatý rok milosrdenství** slavila celá církev řadou akcí. Například v červnu (3. 6.) bylo toto slavení věnováno kněžím a o týden později bylo zaměřeno na nemocné.

Významnou událost hostil polský Krakow na konci července: ve dnech 25. - 31. 7. zde probíhal již **31. Světový den mládeže**, kterého se zúčastnil také papež František. Tematické zaměření naznačila věta z Písma sv.: „*Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství*“ (Mt 5,7), kterou Svátý otec již dříve uvedl ve svém poselství ke SDM a která se stala mottem celého setkání mladých.

Dne 4. září byla v Římě **svatořečena Matka Tereza z Kalkaty**. Tento radostný krok byl výsledkem rychlého kanonizačního procesu (zemřela 5. září 1997 a blahoslavena byla v roce 2003). Byla zakladatelkou a první představenou řádu Misionářek milosrdenství. Od roku 1946 se v Kalkatě věnovala pomoci těm nejubožejším, nemocným, opuštěným, umírajícím. Tereza zakládala útulky, budovala nemocnice a školy. Během svého života vyvinula obrovské úsilí a podařilo se jí položit základy velkému humanitárnímu dílu.

V listopadu byl zakončen Svátý rok milosrdenství. Svaté brány v bazilikách se opět uzavřely 13. 11. 2016 (mimo baziliky sv. Petra ve Vatikánu) a o týden později byl Svátý rok v Římě zakončen definitivně.

Události v katolické církvi v ČR:

Letošní Velký pátek (25. března) byl poprvé státním svátkem.

Na duben připadla připomínka výročí Akce K – přepadení klášterů v roce 1950 a následné věznění a nucená internace řeholníků a řeholnic. Rovněž v dubnu probíhalo na Velehradě již 13. setkání vysokoškoláků (Studentský Velehrad).

Významné pro církev u nás a ve zvláštní míře radostné pro červenokostelecké farníky se stalo biskupské svěcení našeho rodáka **Tomáše Holuba**, ke kterému došlo 30. 4. 2016. Do farní kroniky se sluší alespoň ve stručnosti shrnout životopis nového biskupa Plzeňské diecéze:

Mons. Tomáš Holub, biskup plzeňský

Narodil se 16. srpna 1967 v Jaroměři a pochází z farnosti Červený Kostelec. Kněžské svěcení přijal 28. srpna 1993 v Hradci Králové.

Jeho akademická příprava zahrnuje: studia filozofie a teologie na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Litoměřicích (1985 – 1989); studium teologie na Katolické teologické fakultě v Salzburku v Rakousku (1990 – 1991); magisterské studium teologie na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze (1993); další studia na Papežské lateránské univerzitě v Římě (2007 – 2008) a hamburském Institut für Theologie und Frieden (studijní pobyty 2005 – 2008); doktorát z morální teologie na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, kde obhájil svou dizertaci z křesťanské etiky na téma: „Etické aspekty boje proti terorismu ve světle učení o tzv. spravedlivé válce“.

Kněžské svěcení Holub přijal v Hradci Králové a do hradce diecéze náležel až do svého jmenování biskupem v Plzni. Během kaplanské služby ve farnosti Kutná Hora působil i jako spirituál na kutnohorském [Církevním gymnáziu sv. Voršily](#) (1993 - 1996). Jako vojenský kaplan působil v jednotkách, které se podílely na mezinárodních mírových misích [IFOR/SFOR](#) v bývalé [Jugoslávii](#) v letech 1996 až 1997. Byl prvním [vikářem Vojenského vikariátu České republiky \(1998–2007\)](#) a prvním hlavním kaplanem [Armády České republiky \(1998–2006\)](#), v armádě mu byla propůjčena hodnost plukovníka. Od roku 2006 působil jako poradce ministra obrany pro duchovní službu.

Po ukončení duchovní služby pro armádu byl nejprve jmenován moderátorem kurie (2008) a pak zastával v letech [2008–2010](#), vedle [Mons. Josefa Sochy](#) post druhého paralelního [generálního vikáře královéhradecké diecéze](#). Po jmenování královéhradeckého biskupa [Dominika Duky](#) arcibiskupem pražským se stal nejprve jeho osobním poradcem a pak od 1. července 2011 generálním sekretářem [České biskupské konference](#).

Dne 14. srpna 2003 papež [Jan Pavel II.](#) Tomáše Holuba jmenoval [kaplanem Jeho svatosti](#). Od roku 2011 byl zvoleným děkanem [Královské kolegiální kapituly v Praze na Vyšehradě](#), kde byl od roku 2015 do roku 2016 také farářem při bazilice svatých Petra a Pavla.

Dne 12. února 2016 byl Svatým otcem Františkem jmenován sídelním biskupem plzeňské diecéze. Dne 30. dubna 2016 přijal biskupské svěcení z rukou kardinála Dominika Duky a zároveň převzal úřad diecézního biskupa. Spolusvětiteli byli [František Radkovský](#), emeritní biskup plzeňský, a [Rudolf Voderholzer](#), biskup řezenský. Úřadu se ujal jako [druhý plzeňský biskup](#). Je členem Stálé rady ČBK.

Velkým přínosem pro život církve v Čechách a na Moravě jsou **národní a diecézní pouti**. 14. května se uskutečnila Národní misijní pouť do Jablonného v Podještědí, kde rovněž o 14 dnů později bylo slaveno výročí 800 let od založení dominikánského řádu.

Česká národní pouť ve Svatém roce milosrdenství směřovala dne 28. května do polského Krakowa.

Dny lidí dobré vůle a Národní cyrilometodějská pouť se uskutečnily 4. – 5. července na Velehradě.

Národní svatováclavskou pouť hostila tradičně Stará Boleslav. V polovině září (12. – 13. 9.) se slavilo 150 let poutního místa ve Filipově.

Pro náš region byla nejvýznamnější Výroční diecézní **mariánská pouť v Malých Svatoňovicích** 21. srpna, kde – jak zmíněno výše – slaví **300 let od vzniku tohoto poutního místa**.

Poutní tradice je spojena s vytrysknutím sedmi pramenů ze studánky, jako symbol sedmi svátostí proudících k lidem. Roku 1715 zde pověsil majitel pozemku sošku Panny Marie s Ježíškem. S pomocí modliteb se stalo zázračné uzdravení chromého epileptika, které pohnulo místním krajem a dalo vznik poutnímu místu.

Začalo se se stavbou kaple, která se roku 1737 rozrostla v kostel Sedmi radostí Panny Marie. Mariánská studánka má dnes podobu studniční kaple s mozaikovitou výzdobou. Poblíž můžeme vidět také

kaple Panny Marie Lurdské či sv. Judy Tadeáše. Na počátku 19. století zde byl uskutečněn projekt lázeňského domu s 24 dřevěnými vanami, který využíval zdejšího bohatého léčebného pramene. Za obcí je romantický Mariánský sad s kapličkami a křížovou cestou.

Oslavy třístého jubilea trvají v Malých Svatoňovicích po celý letošní rok a podílí se na nich celá farnost. Současně královéhradecký biskup Jan Vokál pro období od 1. listopadu 2015 do 28. září 2016 udělil milost částečných odpustků pro zdejší farní a poutní kostel Sedmi radostí Panny Marie. Plnomocné odpustky zde bylo možno získat při hlavních poutích - titulární 15. srpna a celodiecézní v neděli 21. srpna.

Královéhradecký biskup Jan Vokál ve své promluvě při slavnostní mši svaté připomněl, že nám byla Panna Maria dána za Matku, a že děti vždy poznají svoji matku. Toto, že je jistota v našem světě. Dále zdůraznil, že dostáváme od Panny Marie světlo do našich životů, protože ona jediná z lidí byla již dokonale svatá na zemi. Jan Vokál pak ještě mimo jiné řekl, že Ježíš nám Marii svěřil a nás svěřil jí. Prohlásil rovněž, že mezi Marií a Ježíšem neskončil jejich vztah Mariinou smrtí. Pokračuje v nebi. V Roce Milosrdenství se k Marii máme obracet ještě více.

(V průběhu roku oslav poutní místo navštívil a mši svatou sloužil rovněž arcibiskup pražský kardinál Dominik Duka.)

Události ve farnosti sv. Jakuba

Kostelecká farnost byla účastna (přímo nebo nepřímo) celé řady výše uvedených národních akcí. Desítky mladých vyrazili rovněž na setkání se svatým otcem Františkem a ostatními účastníky do Krakova v rámci Světového dne mládeže.

Řada dalších setkání, slavností a akcí je již ve farnosti tradičních a koná se každoročně:

V lednu se mnoho farníků opět podílelo na organizaci Tříkrálové sbírky. Dne 17. 1. se v našem kostele uskutečnilo modlitební setkání se zpěvy z Taizé a 19. 1. ve sboru Církve československé husitské ekumenická bohoslužba.

V době postní se kromě pravidelných bohoslužeb farníci účastnili pobožností křížové cesty (v pátek přede mší sv. a každou neděli večer s adorací a požehnáním). V neděli 6. 3. bylo možné večer shlédnout prezentaci o Azerbajdžánu a modlit se za mír ve světě. V postní době vedl farní obnovu P. Prokop Brož na téma: Boží milosrdenství.

Velikonoční bohoslužby byly i v naší farnosti velkým duchovním svátkem. Pořad bohoslužeb byl obdobný jako v předcházejících rocích.

Začala probíhat příprava dětí na první svatě přijímání.

V dubnu (15. 4.) se uskutečnilo v malém sále divadla setkání s autorem knih o čihošťském faráři P. Josefu Toufarovi – s Milošem Doležalem.

Mnozí farníci se vypravili 30. dubna autobusem i vlastními auty na biskupské svěcení Mons. Tomáše Holuba do plzeňské katedrály sv. Bartoloměje a radovali se velmi z této slavné události. K tomu je třeba připojit záznam, že nový biskup dne 4. září sloužil v našem chrámu sv. Jakuba svou „biskupskou“ první mši sv. ve svém rodišti. Po bohoslužbě strávil s farníky a hosty zbytek odpoledne v prostranství za kostelem (skvělá nálada i dobré pohoštění).

Ve svátek sv. Josefa dělníka 1. května sloužil P. Dr. Jaroslav Brož latinskou poutní mši sv. v kapli ve Lhotě.

V sobotu 7. května vyrazili kostelečtí farníci opět na tradiční mariánskou pouť do Malých Svatoňovic.

Následující den farnost navštívil a bohoslužby sloužil P. Peter Krenický, misionář z Ukrajiny. Proběhla sbírka na podporu tohoto misijního díla.

Při „deváté“ v neděli 29. 5. přijalo 23 dětí poprvé Tělo Páně. Na Boušíně se odpoledne konala slavnost Božího Těla s průvodem a svátostným požehnáním.

Solidně navštívený a tudíž úspěšný byl průběh již tradiční **Noci kostelů** 10. 6. Po mši sv. byl program zahájen v 18 hodin vystoupením komorních těles (Mgr. Jirí Kábrt), následoval varhanní koncert Ludmily Klugarové. Od 20 hodin přednáška o Turinském plátně. Svatojakubský chrámový sbor předvedl své umění po přednášce. Před závěrečnou modlitbou za město (cca od 21.30 hod.) zazněly zpěvy z Taizé s mluveným slovem z Lectio divina. Doprovodným programem byl pro zájemce výstup na kostelní věž a občerstvení u věže.

Velkou duchovní událost pro farníky (nejen naší farnosti) velmi dobře připravila Charita ČK v podobě **Exercicií s P. Eliášem Vellou** ve dnech 15. – 19. června.

Důvodem k další radosti farníků se stalo **jáhenské svěcení Jana Pitřince**, ke kterému došlo v katedrále sv. Ducha v Hradci Králové 16. července. Svou jáhenskou službu bude vykonávat ve farnosti Litomyšl.

V rámci Mezinárodního folklorního festivalu celebroidl mši svatou v přírodním prostředí areálu Mons. Josef Socha.

V neděli 28. srpna byl opět uspořádán „Den otevřených kapliček“ v okolí Červeného Kostelce s možností návštěvy, prohlídky a modlitby.

V listopadu (19. 11.) v kostele sv. Jakuba provedl místní chrámový sbor a orchestr zdařilý Svatocecilský koncert.

V neděli 11. prosince zorganizovali skauti, skautky, vlčata a světlušky „skautské trhy“ – před věží „prodávali“ své výrobky a výtěžek této sbírky zaslali na konto adventních koncertů k pomoci potřebným.

Zprávu o letošní **farní pouti** do Polné a do Čihošti v sobotu 17. září zaznamenali poutníci - manželé Tošovští takto:

Také letos se vydalo společenství přibližně 50 farníků se svými duchovními na farní pout'. Tentokrát to bylo do rodného kraje pana kaplana Ondry Kunce.

Nejdříve jsme navštívili Polnou – město ležící v srdci Vysočiny. Kdo čekal malé nevýznamné městečko s obyčejným kostelíkem, moc se mýlil. I ten, kdo už slyšel něco o nádhře tamního kostela, byl také velmi příjemně překvapen. Děkaný kostel Nanebevzetí Panny Marie je barokní skvost. Však také, jak jsme se dozvěděli, měl být katedrálou. Z toho sice sešlo, ale zamýšlená nádhra už mu zůstala. Po prohlídce interiéru kostela jsme se vydali na věž, odkud byl nádherný výhled na město a okolí.

V Polné jsme navštívili ještě jednu jedinečnou pamětihodnost. Bylo to židovské město se synagogou a rabínským domem, kde je umístěno regionální židovské muzeum. Obojí bylo moc zajímavé, za zmínku stojí, že v muzeu se nalézají expozice událostí a okolností nechvalně proslulé „hilsneriády“.

To ovšem nebylo v Polné všechno. Následovalo milé pohoštění od členů rodiny Kuncových na farní zahradě, kteří s láskou usmažili vynikající řízečky. Takto posílnění jsme se vydali k dalšímu cíli naší poutě. Stala se jím vesnička Věžnice, odkud pochází kaplan Ondra. Také tady jsme byli mile překvapeni. Mají zde kapli Panny Marie Pomocnice křesťanů a blahoslaveného Adolpha Kolpinga, kterou si místní postavili v roce 1999 na místě bývalé hasičské zbrojnice.

A odtud už jsme se vydali k poslednímu bodu naší poutě. Byla jím Čihošť. Krásný, malebný, vesnický kostelík, kde se od roku 2015 nachází ostatky komunisty umučeného P. Josefa Toufara. Na závěr naší poutě jsme byli přítomni mše svaté a pomodlili jsme se u novodobého mučedníka P. Toufara. Malou tečkou byla poutavá výstava na místní faře o Čihošťském zázraku a okolnostech umučení P. J. Toufara.

Vraceli jsme se příjemně unaveni, ale plni dojmů a duchovních zážitků, takže lze jen doufat v uspořádání další poutě někdy v budoucnu.

Statistika svátostné služby:

křty - 16 dětí, 2 dospělí

první svaté přijímání – 23 dětí, 2 dospělé osoby

biřmování – ve farnosti nebylo, v Hradci Králové 2 farníci

svatby – 3 snoubenecké páry

pomazání nemocných – 84 (bez hospice), z toho 30 při společném udělování v kostele

*pohřby – 32 zemřelých pohřbeno do země, se 3 dalšími provedeno rozloučení před kremací,
z tohoto počtu bylo 11 zaopatřených*

počet katechizovaných od předškoláků po mládež – 160

Ekonomické záležitosti:

Jedinou větší investicí bylo nové ozvučení chrámu sv. Jakuba.

PŘÍJMY:

Sbírky	485 953,- (všechny sbírky vč. účelových)
Sbírky na opravy	56 839,-
Dary	84 650,-
Kostelní poplatky	8 700,-

Nájemné	51 863,-
Úroky	1 102,-
Ostatní příjmy	91 952,-
Celkem	763 059,-Kč

VÝDAJE:

Bohoslužebné	55 724,-
Sbírky odeslané	169 880,-
Fond solidarity	34 472,-
Různé služby	40 601,-
Vodné, stočné	25 053,-
Plyn	71 400,-
El. energie	69 731,-
Telefon	12 711,-
Dary	97 378,- (adopce, NOE, Ukrajina, Krakov)
Materiál, drobné opravy	2 615,-
Ostatní	57 718,-
OZVUČENÍ KOSTELA	158 750,-
Celkem	803 338,-Kč

Finanční prostředky celkem:	*účet u České spořitelny: 269 059,-
	*účet u Komerční banky: 124 266,-
	*pokladna: 13 216,-
	CELKEM: 406 541,-Kč

2017

Na letošní rok připadá výročí **100 let od zjevení Panny Marie ve Fatimě**. Svatý otec František se ve dnech 12. a 13. května ve Fatimě zúčastnil oslav a při této příležitosti oznámil svatořečení Francisca a Jacinty, dvou z tří dětí, kterým se zjevila Panna Maria. Obě zemřely několik let po zjeveních.

Výročí mariánského zjevení ve Fatimě si připomínala celá katolická církev při bohoslužbách i v rámci dalších akcí. Národní slavení jubilea Fatimy začalo společným pastýřským listem českých a moravských biskupů 3. září a pokračovalo národní poutí do Fatimy. V hlavní den výročí - 13. září – při slavnostní mezinárodní mši svaté před bazilikou Panny Marie Růžencové, přijali biskupové z ČR v čele s kardinálem Dukou sochu Panny Marie Fatimské. Národní poutí ve Fatimě se zúčastnilo na 1 500 českých a moravských poutníků se svými biskupy a mnoha kněžími a řeholníky. Socha byla převezena do Prahy, kde zahájí svou cestu po diecézích a poutních místech v naší vlasti.

Rovněž v Hradci Králové se 7. října uskutečnilo Sympozium o Fatimě.

Z dalších nevšedních událostí roku 2017 je možné zaznamenat Celostátní setkání mládeže v týdnu od 15. srpna, které hostila Olomouc.

Na začátek května připadlo výročí 300 let od vzniku poutního místa Skoky u Žlutic, známého velkým barokním kostelem Navštívení Panny Marie z první poloviny 18. století.

V Praze se 2. září připomínalo 670 let od korunovace krále Karla IV. Krátce poté – 16. září se uskutečnila Pouť národů v poutním místě Panny Marie Pomocnice (Maria Hilfe) u Zlatých Hor.

Letošní nejvýznamnější události pro farnost v Červeném Kostelci jsou spojené s Honzou Pitřincem:

V sobotu 13. května byl kostelecký rodák **Jan Pitřinec vysvěcen na kněze** v katedrále sv. Ducha v Hradci Králové spolu se čtveřicí mladých mužů, kteří po šestileté formaci v kněžském semináři a roční jáhenské službě řekli Bohu definitivně své ANO. Světitelem byl královéhradecký biskup Mons. Jan Vokál.

Biskup Jan na úvod slavnosti připomněl, že Kristus si sám volí svoje kněze. Svátostí svěcení jsou pak připodobněni Kristu, který jim navždy promění jejich duši.

Homilii začal připomínkou, že ve stejné chvíli papež František otevírá svoji liturgii ve Fatimě, při které bude svatořečit dva malé pasáčky, kterým se před 100 lety zjevila Panna Maria. Doporučil tak všem kněžím a zvláště těm, které přijal dnes do kněžského společenství, aby si ve svém povolání zamilovali Matku Boží: "Ona je pramenem a iniciátorem kněžského povolání.

Dostalo se jí takové milosti, že se pod jejíma nohama zatřáslo nebe i země. A to pro to, že řekla Fiat a vše konala s radostí, bez ohledu na bolest, kterou jí přinesla smrt jejího syna."

Dále biskup Jan zmínil slova, která zazněla ze svatopetrského náměstí: "Přimkněte se k Marii a nemusíte se ničeho bát. Ona vám bude průvodkyní." A citoval i svatého Jana Pavla II., který řekl, že eucharistie je zdrojem kněžství a Panna Maria je paní eucharistie.

Svěcení pěti kněží se zúčastnilo velké množství lidí, kteří zcela naplnili katedrálu Svatého Ducha. Podpořit novokněze přišla i stovka diecézních kněží.

Druhou slavnou událostí byla **primice P. Jana Pitřince** v kostele sv. Jakuba v neděli 21. května. Do krásně vyzdobeného chrámu novokněže doprovodili desítky kněží a jáhnů a stovky farníků a hostů. Přítomen byl také pan biskup Tomáš Holub. Všichni novokněži

Janovi přáli hodně Božího požehnání pro jeho službu a vždy dostatek zdraví, síly a dobrých a obětavých lidí v jeho blízkosti.

Po skončení slavnostní primiční mše a po novokněžském požehnání byli všichni pozváni za kostel k pohoštění a přátelskému posezení. Honzovi kamarádi mimo jiné připravili kulturní zpestření.

Z dalších událostí ve farnosti:

Na farní pout' vyjeli naši bratři a sestry v nezvyklém termínu - již 13. ledna a to do Filipova, poutního místa na severu Čech. Pout' byla spojena s intenzívními prosbami za nemocné.

Ve svátek Zjevení Páně (Tří králů) 6. Ledna dostala farnost dárek v podobě večerního koncertu – Jan Jakub Ryba „Česká mše vánoční“.

Do tradiční Tříkrálové sbírky bývá aktivně zapojeno několik desítek malých i větších farníků. Letos to bylo v sobotu 7. ledna. Skupinky koledníků vybraly peněžní dary pro charitu v hodnotě téměř 300 tisíc korun.

Společná ekumenická bohoslužba se letos uskutečnila v našem kostele sv. Jakuba 22. ledna. Katoličtí i nekatoličtí křesťané se společně modlili za jednotu.

V postní době - 24. – 26. Března vedl P. Jaroslav Brož duchovní obnovu ve farnosti se zaměřením na novou exhortaci papeže Františka „Amoris laetitia“ (Radost z lásky).

Pěšky, na kole, autem či vlakem se dostali kostelečtí poutníci do Malých Svatoňovic na tradiční květnovou mariánskou pout', tentokrát v sobotu 8. května. Počasí přálo, po společné mši svaté a uctění sošky Panny Marie mohly rodiny s dětmi opéci buřty a posedět na zahradě u chaloupky Kafkových pod kopcem Kyselkou.

Následující středu bylo při mši svaté v kostele společné udělování svátosti nemocných.

Ve farním kostele se 28. května uskutečnil benefiční koncert světoznámého dětského pěveckého sboru Boni pueri.

Pro návštěvníky **Noci kostelů** byl večer 9. června opět přichystán bohatý program:

17:00 Mše svatá v chrámu sv. Jakuba
 18:00 Slavnostní fanfáry
 Kostelecké zvony - otevření Noci kostelů. Zahájení a úvodní slovo - P. Kubant
 18:05 Velcí muzikanti hrají velkou hudbu pod taktovkou Jiřího Kábrta
 18:30 Jak maminky koláče pomáhaly - prezentace Papežských misijních děl v podání národního ředitele PMD pro ČR Leoše Halbrštáta
 19:00 Malí muzikanti hrají velkou hudbu
 19:45 Kostelecký lékař v Africe
 Povídání Ludmily Štěpánové o její účasti na misi na keňském venkově
 20:40 Malá večerní hudba I. – vystoupení mladých sólistů
 21:00 Od jáhna k papeži ... aneb kdo a jak slouží v katolické církvi, představí P. Petr Kubant
 21:45 Malá večerní hudba II.
 22:00 Večerní ztišení - Četba textů s duchovní tematikou doprovázená zpěvy z Taize
 Zakončení Noci kostelů společnou modlitbou za město.

Občerstvení u věže.

Program pro děti na farní zahradě - Co si zahrát fotbal?

Prohlídka věže - výstup na věž po skupinkách, prohlídka zvonů

V neděli 11. 6. při „deváté“ mši svaté přistoupilo 16 dětí poprvé k přijetí svatého přijímání

V pátek 16. června odpoledne vyrazili malí i větší ministranti s panem farářem do Broumova. Klášter si večer prohlédli „od sklepa po střechu“ a v bývalých celách mnichů strávili i následující noc. V sobotu ráno se shledali se svými rodinami, které za nimi dorazily a všichni společně slavili bohoslužbu v klášterním kostele.

V polovině prázdnin se ve službě farnosti „střídaly stráže“.

V neděli 30. července jsme se těžko loučili s kaplanem **P. Ondrou Kuncem**, který byl povolán sloužit jako kněz ve farnosti Častolovice. Mnohým farníkům, zvláště těm malým, přirostl k srdci. Svou milou, klidnou povahou a velkým úsměvem evangelizoval možná ještě víc než svými kvalitními kázáními.

Novým kosteleckým kaplanem se stal **jáhen Jenda Lukeš**. Představil se při mši svaté v neděli 6. srpna.

V sobotu 12. srpna se uskutečnila Diecézní pouť do Neratova. Účastníky byli i kostelečtí farníci.

Na jinou pouť se vydali manželé Zdena a Pavel Kafkovi. Na přelomu srpna a září projeli na kolách napříč Francií ze Ženevy do Lurd (cca 1140 km), většinou po trase svatojakubských poutních cest. Tam se přidali k několikadennímu pobytu českých, moravských a slovenských poutníků, kteří v čele s olomouckým arcibiskupem Mons. Janem Graubnerem přicestovali do Lurd speciálním vlakem. Kafkovi se plni krásných zážitků vrátili s „vlakovou poutí“ domů.

Také letos – 3. září – byla dána možnost v rámci „Dne otevřených kapliček“ navštívit některé kaple v okolí Kostelce, které bývají během roku většinou zavřené. V každé z nich byli připraveni průvodci, kteří návštěvníky seznamovali s historií objektů.

Při farním dnu 10. září byl farním hostem jáhen Karel Mráček, který vyprávěl o Panně Marii Guadalupské a o fenoménu jejího obrazu.

Sobota 16. prosince byla dnem **farní pouti do Mříčné a Jilemnice**

Program:

10.00 Mše svatá ve farním kostele sv. Kateřiny ve Mříčné (farnost kaplana Jendy Lukeše)

Průjezd Peřimovem (rodná víska pana kaplana)

Muzeum v Jilemnici, prohlídka Metelkova Betléma (Dr. Jan Luštinec – ředitel muzea v Jilemnici)

Prohlídka farního kostela sv. Vavřince v Jilemnici a dalších zajímavostí
Možnost návštěvy adventních trhů na Jilemnickém rynku

2018

Úvodem letošního zápisu do farní kroniky několik zpráv o událostech v církvi nebo v královéhradecké diecézi:

V úterý 23. 1. jmenoval papež František Mons. Zdenka Wasserbauera **pomocným pražským biskupem**. Mons. Zdenek Wasserbauer pochází z královéhradecké diecéze, ze Sázavy, z farnosti Velké Losenice. V současné době zastává funkci generálního vikáře v pražské diecézi.

Repatriace kardinála Josefa Berana

Papež František vyhověl poslední vůli kardinála Josefa Berana, který zemřel a byl pohřben v roce 1969 ve Vatikánu, aby mohl být převezen zpět do vlasti, což za jeho života komunisté nepřipustili. Tak se pan kardinál Beran před svátkem sv. Vojtěcha vrátil s poctami církevními i

státními do své pražské katedrály. Po večerní bohoslužbě dne 23. 4. byly jeho ostatky uloženy do nově zřízeného sarkofágu v hrobce arcibiskupů.

V březnu byla vydána apoštolská exhortace papeže Františka „**Gaudete et exultate**“ (Radujte se a jásejte), která je zvláště v dnešní uspěchané době mimořádně aktuální. „Konzumismus srdce pouze zatěžuje - může poskytnout příležitostná a přechodná potěšení, ale nikoliv radost.... Svatost není něco paranormálního, výjimečného, nýbrž je to život v lásce.“

Světové setkání rodin s papežem Františkem

Papež František pozval rodiny celého světa na setkání do Irska, které proběhlo v Dublinu od 21. – 26. srpna 2018. První část setkání od úterý 21. do pátku 24. srpna tvořil teologicko-pastorační kongres, poté následovalo v sobotu v podvečer setkání pro rodiny pojaté jako slavnostní koncert a setkání vyvrcholilo pontifikální mší svatou v neděli dopoledne. Mottem setkání byla slova „Evangelium rodiny, radost pro svět“.

Mons. Jan Vokál, biskup královéhradecký, jmenoval ve středu 12. 12., s účinností ke dni slavnosti Matky Boží 1.1. 2019, novým generálním vikářem královéhradecké diecéze P. Mgr. Jana Paseku, současného biskupského vikáře pro pastorační. Zároveň se P. Jan Paseka stane moderátorem diecézní kurie a dočasně ještě povede referát pro pastorační.

Změny nastávají také na pozicích biskupských vikářů pro školství a pro diakonii.

Od 1. ledna 2019 se biskupským vikářem pro školství stává P. ThLic. Prokop Brož, Th.D. a biskupským vikářem pro diakonii Mons. Mgr. Pavel Rousek. Mons. Josef Kajnek, pomocný biskup, bude vykonávat funkci biskupského vikáře pro duchovní povolání.

Novým **apoštolským nunciem** pro Českou republiku se stal Charles D. Balvo, který se v prosinci ujal svého úřadu v Praze.

V sobotu 18. srpna **zemřel P. Marian Lewicki**, emeritní děkan v Polici nad Metují, který v červenokosteleckém hospici podlehl těžké nemoci ve věku 60 let. Tato zpráva zvláštním způsobem zasáhla také farníky z Červeného Kostelce a z farnosti Boušín, kterým otec Marian obětavě sloužil a které duchovně vedl od roku 1991, kdy jako první polský kněz přišel do Královéhradecké diecéze, až do roku 2000, kdy se stal děkanem v Polici nad Metují. Vždy usměvavý, plný optimismu, šířitel radosti – i přes obtíže kněžského života a kříž své nemoci a předčasného umírání.

Rozloučení s tímto vzácným a mimořádným Kristovým služebníkem proběhlo v sobotu 25. srpna v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Polici za účasti p. biskupa Vokála, desítek kněží a jáhnů a velkého počtu vděčných věřících.

Události roku 2018 ve farnosti sv. Jakuba staršího v ČK:

Ve farnosti byl letošní rok vyplněn událostmi „většími“ i drobnějšími. Mnohé z nich se opakují každý rok a patří už do jakési farní tradice. Jiné jsou ovšem výjimečné a život farnosti zpestřují a obohacují.

Ve stručnosti – zde je jejich výčet v časovém sledu od ledna do prosince:

Jako každým rokem i letos se farníci v hojném počtu zapojili do **Tříkrálové sbírky**. V sobotu 6. 1. po mši sv. v 8 hodin vyrazilo několik desítek „královských“ skupinek do ulic Kostelce a okolních obcí, aby shromáždily peníze pro potřeby klientů charity. Byly úspěšné – štedrost lidí umožnila shromáždit v našem obvodu zase vyšší částku než v letech předchozích.

Na ukončení vánoční doby byl v neděli 7. 1. v chrámu sv. Jakuba uspořádán „**Tříkrálový koncert**“ duchovní hudby v provedení několika desítek zpěváků a hudebníků.

Ve výroční den **poutního místa ve Filipově** (pod Lužickými horami) – dne 13. 1. – rozjeli se někteří farníci (stejně jako před rokem) do Filipova a při slavnostní bohoslužbě prosili zvláště za naše nemocné.

Tradiční je rovněž **ekumenická bohoslužba** a společné modlitby za jednotu křesťanů s ostatními církvemi. Tentokrát se uskutečnila 23. 1. ve sboru Církve adventistů sedmého dne.

Postní duchovní obnova ve farnosti proběhla ve dnech 9 – 11. března. Vedl ji opět ThDr. Jaroslav Brož.

V neděli 18. března se naše **farnost loučila s P. Aloisem Baschantem**, odcházejícím do kněžského domova ve Staré Boleslavi. Otec Alois přišel v říjnu 2012 z farnosti Králíky, aby i v důchodu v kněžské službě pokračoval jako duchovní útěcha nemocným a umírajícím v Hospici Anežky České. Spolu s P. Aloisem Špulákem se dělil o tuto službu a zároveň byl připraven vypomoci podle potřeb ve farnosti – při svátosti smíření i sloužením mší svatých. Teprve vážné zdravotní obtíže ho nyní donutily k odpočinku. Také za ním zůstane nesmazatelná stopa dobra ve prospěch potřebných.

V dubnu – konkrétně 22. 4. - se uskutečnila „**cyklo**“ **křížová cesta** kolem křížů a křížků v Olešnici a nejbližším okolí. Několik desítek farníků všech věkových kategorií, vedených panem kaplanem, se této

zdařilé akce zúčastnilo.

O týden později – v sobotu 28. 4. – vydali se farníci na **pout' do polské Legnice**. V tomto městě, v kostele sv. Jacka, došlo o slavnosti Narození Páně v roce 2013 k mimořádné události. Hostie, která upadla na zem, a po zvednutí byla vložena do nádoby s vodou, se zbarvila do červena. Její fragment byl předán lékařské laboratoři v Sadowej, která uzavřela lékařskou charakteristiku s tím, že výsledky se „*nejvíce podobají tkáni srdečního svalů*“. Církev chápe toto podivuhodné znamení jako zvláštní výraz přízně a lásky Pána Boha, který se tak velice snižuje k člověku. Čestným duchovním průvodcem kosteleckým poutníkům byl otec Marian Lewicki, který obětavě a statečně přemáhal obtíže své těžké nemoci.

Další poutní cesta se uskutečnila pěšky (na kole, vlakem, autem) k P. Marii Sedmiradostné **do Malých Svatoňovic**. 8. května, kdy je státní svátek a tudíž volný den, je tato pout' farnosti už tradicí. Slavnostní mše svatá ve 12 hodin i následné posezení poutníků u Kafkovic chalupy s opékáním buřtů je pěkným vyplněním dne pro celé rodiny.

Velkým duchovním povzbuzením a poučením jsou **exercicie s P. Eliasem Vellou**. Tentokrát se uskutečnily ve dnech 19 – 23. května a jejich téma bylo nazváno „Výstup na horu manželství“.

V pátek téhož týdne (25. 5.) byli zváni všichni do kostela sv. Jakuba (i na Boušín) na tradiční **Noc kostelů**. Program byl opět bohatý a vyplnil celý večer. Je potěšitelné, že cestu do kostelů v tento den nacházejí i lidé, kteří jinak na bohoslužby nechodí. Faktem je rovněž to, že stejně mají převahu v lavicích naši farníci.

V měsíci červnu nastal čas slavností, spojených s **udělováním svátostí**. V neděli 3. června se završila dlouhodobá příprava dětí a 17 dívek a chlapců přistoupilo poprvé ke svatému přijímání. A hned o týden později udělil biskup Mons. Josef Kajnek svátost biřmování 36 farníkům.

Zajímavou nabídkou farníkům 4. 6. navečer byla přednáška P. Marka Orko Váchy na téma „Nevyžádané rady mládeži“.

Červený Kostelec se svým chrámem svatého Jakuba staršího se stal významnou zastávkou svatojakubských poutníků na nově vytyčené Východočeské trase cesty do Santiaga de Compostela. Z iniciativy pana Jana Macha st. byly zhotoveny **symboly svatojakubské poutní cesty** – vydlážděn obrazec mušle před bočním vchodem do kostela a vedle něj vztyčen stezník s údajem 3337 km do Santiaga. Po skončení nedělní bohoslužby 29. června je požehnal p. farář Kubant.

Velmi pěkný kulturní zážitek připravila pop gospelová skupina mladých zpěváků a hudebníků z celé Moravy „**Good Work**“ (Dobré dílo), která na svém turné zavítala 22. 7. do Kostelce a koncertovala ve farním kostele.

Druhý prázdninový měsíc přinesl jednak slavnostní požehnání nově opravené kapličky Panny Marie u rozcestí v Lipkách a jednak (již tradiční) „mezinárodní“ mši svatou pod širým nebem v rámci folklorního festivalu.

Velkých slavností ve farnosti jsme byli účastni v září:

V kostele sv. Jakuba dne 8. 9. složila své **věčné sliby** do rukou otce biskupa Mons. Kajneka kostelecká rodačka Lenka Ladnarová = **sestra Alžběta**. Přála si, aby k této slavné chvíli došlo ve farnosti, ve které vyrůstala. Doprovázely ji spolusestry z Řádu Římské unie sv. Voršily a plný kostel farníků. Slavnost byla povzbuzením pro mnohé.

Svého slavného dne se dočkal také kostelecký **kaplan Jan Lukeš**. Dokončil kněžská studia na teologické fakultě univerzity v Praze a v sobotu 22. září jej biskup Mons. Jan Vokál v katedrále sv. Ducha v Hradci Králové **vysvětil na kněze**.

Svou první mši svatou sloužil již v neděli 23. 9. v „rodném“ kostele v Rokytnici nad Jizerou. I tam jej doprovodily desítky kosteleckých farníků.

O týden později zažila slavnou **primici** také červenokostelecká farnost. Do krásně vyzdobeného chrámu vstoupilo společně s P. Jendou Lukešem i několik kněží a jáhnů.

Z novokněže sálala nakažlivá radost a nadšení. Zkušený P. Uhlíř při kázání varoval, že do každé kněžské služby přijdou také starosti, nezdary a zklamání. Popřál mu však, aby energie a radost novokněži nikdy nescházela.

Na 21. 10. připadla „misijní neděle.“ Po obou bohoslužbách se před kostelem konala (stejně jako v předchozích letech) akce „**misijní koláč**.“ Zakoupením rozličných dobrot, napečených farníky, jsme přispěli do sbírky na podporu křesťanských misí.

Na následující neděli 28. 10. připadl velký svátek celé naší vlasti – připomínka a **oslava 100 let od vzniku Československé republiky** (28. 10. 1918). V chrámu svatého Jakuba byla mše sv. v 9 hodin sloužena za vlast a národ. Účastnili se jí, kromě pravidelných „návštěvníků“ kostela, také zástupci města v čele se starostou p. Rostislavem Petrákem a další hosté.

V sobotu 10. listopadu byla poblíž potoka na konci Lhoty (u cesty ke Rtyni) slavnostně odhalena a kaplanem P. Janem Lukešem požehnána velmi zdařile zrekonstruovaná **socha sv. Jana Nepomuckého**. Zásahu na obnově sochy na tomto místě mají nejvíce manželé Míla a Petr Machovi. Socha nese nápis „QUO VADIS“ a může připomínat všem kolemjdoucím, kam směřují jejich životní cesty.

Při **Svatocecilském koncertu** dne 24. 11. předvedl své umění svatojakubský chrámový sbor a orchestr (vedený opět Mgr. Jiřím Kábrtem).

V adventu uspořádali skauti a skautky adventní sbírku na podporu potřebných, jejíž výtěžek zaslali téhož dne na konto adventních koncertů, vysílaných v České televizi.

Krásné a radostné svátky Narození Ježíše Krista doprovodila opět na svátek sv. Štěpána kostelecká cimbálová muzika tradičními koledami.

BOHU DÍKY za celý uplynulý rok, za jeho ochranu a pomoc!

2019

Úvodem letošního zápisu do farní kroniky malý přehled událostí v životě církve ve světě i v naší zemi v průběhu tohoto roku:

Krátce po týdnu modliteb za jednotu křesťanů (22. - 29. 1) se v Panamě uskutečnil **Světový den mládeže**, v pořadí již 34. Mladé křesťany z celého světa přiletěl do Panamy povzbudit svatý otec František, který v Panamě strávil několik dní.

Apoštolských cest papeže Františka bylo letos několik a to i do zemí, kde nemá katolická církev „na růžích ustláno“. Krátce po návratu z Panamy zamířil svatý otec do Spojených arabských emirátů (3. - 5. 2.), na konci března do Maroka, ve dnech 5. - 7. května do Bulharska a Makedonie a necelý měsíc poté do Rumunska.

Na popud papeže Františka se ve dnech 21. - 24. února v Římě uskutečnil **Summit o prevenci sexuálního zneužívání nezletilých a zranitelných v církvi**. Shromážděných 190 představitelů církve ze všech částí světa (za české katolíky kardinál Dominik Duka) v úvodu přivítal a pozdravil svatý otec, ale zásadní úvodní projev pronesl významný filipínský kardinál Luis Antonio Tagle. Apeloval na nutnost nezavírat oči před problémy tohoto světa, před lidským utrpením a citoval i myšlenky z knihy P. Tomáše Halíka „Dotkni se ran“.

Církev v naší zemi se připojuje k celosvětovým akcím, např. k únorovému Světovému dni nemocných, k říjnovému Světovému dni modliteb za misie, ale organizuje i tradiční národní setkání – v červenci Dny lidí dobré vůle a Národní pouť na Velehrad, Národní svatováclavskou pouť do Staré Boleslavi na konci září, Den církevního školství (16. 9.), Národní týden manželství v únoru, Den charity (27. 9.), vícero diecézních poutí a podobně.

Letos k nim přibýly bohoslužby a setkání k **výročí 30 let od svatořečení sv. Anežky České** a uskutečnila se Národní pouť do Říma k tomuto výročí ve dnech 11. - 14. 11.

Za uplynulých 30 let se děkovalo, ale i hodnotilo také k **výročí „sametové revoluce“** v roce 1989, kdy padl totalitní režim v naší zemi.

Události roku 2019 ve farnosti sv. Jakuba staršího v ČK:

Nejvýznamnější změnu přinesl rok (a rozhodnutí diecézního biskupa) v personálním obsazení farnosti. Po dlouhých 19 letech obětavého a plodného působení v Červeném Kostelci a na Boušíně byl k 1. 8. **P. Petr Kubant povolán ke službě do Poděbrad**, kde se ujímá tamní farnosti a několika okolních kostelů. Za vše se mu snažili vděční farníci dost poděkovat při rozloučení 28. července. V historii svatojakubské farnosti i v myslích a vzpomínkách věřících bude mít otec Petr rozhodně významné místo.

Kaplan P. Jan Lukeš nezůstal na faře osamocen dlouho. Již 1. srpna nastoupil jako nově jmenovaný administrátor farnosti **P. Miloslav Brhel**. Je rodákem z Mariánských Lázní, ale v sedmi letech se s rodiči přestěhoval do Světlé nad Sázavou. Vysvěcen na kněze byl v roce 2008. První tři roky v kněžské službě působil v Pardubicích a v Holicích, pak šest let ve farnosti v Poličce a potom po dva roky studoval v Římě. Kéž mu Bůh žehná i při práci v Červeném Kostelci!

Ještě před výše uvedenou změnou duchovních byla volena a jmenována jak pastorační, tak i ekonomická rada farnosti.

V nové pastorační radě, která by měla působit do 31. 3. 2023, jsou (*uvedeni bez titulů*): administrátor farnosti otec Petr (nyní otec Miloslav), kaplan Jenda, trvalí jáhnové Ota Regner, Miroslav Wajsar a dalšími členy Tomáš Matyska, Lenka Vlčková, Věra Hošková, Veronika Kuldová, Vojtěch Kábrt, Jiří Regner a jako zástupci farnosti Boušín Marcel Dostál a Dorota Kozlová.

Novou ekonomickou radu tvoří administrátor farnosti otec Petr (od 1. 8. 2019 otec Miloslav), Jaroslava Kollertová, Pavel Matyska, Jaroslav Pitřinec, Michal Pokorák a Vratislav Ansorge starší.

Svatojakubská farnost žila i v tomto roce opravdu aktivně. Kromě pravidelných bohoslužeb, pobožností, poutí a posvícení v kostelech a kaplích, schůzek některých farních společenství apod. se mohli věřící účastnit mnoha dalších akcí – koncertů, setkání, přednášek, oslav, dokonce i brigády.

Výčet těch hlavních je uveden v řazení od ledna do prosince:

5. 1. Tříkrálová sbírka – do charitní akce se zapojilo několik desítek dětí, mládeže i dospělých farníků s vědomím, že pomáhají prospěšné věci.

6. 1. Při všech mších svatých byly žehnány svátostiny (křída, voda i kadidlo) a v podvečer se uskutečnil Tříkrálový koncert.

22. 1. Ekumenická bohoslužba v Žižkově sboru církve československé husitské

9. 2. Bohoslužbu v hospici sloužil P. Jan Paseka, nový generální vikář královéhradecké diecéze a to u příležitosti Mezinárodního dne nemocných.

6. 3. Na tento den připadla Popeleční středa – začátek doby postní – času přípravy na velikonoční svátky.

24. 3. Přednáška P. Prokopa Brože na téma „Gender“. Jak nahlíží církev na tyto (především ve světě) moderní snahy.

12. 4. Přednáška historika P. Tomáše Petráčka věnovaná P. Josefu Toufárovi, umučenému v komunistickém vězení.

14. 4. Květnou nedělí začal „velikonoční týden“ včetně vrcholů církevního roku – památky Kristova umučení a Vzkříšení.

21. 4. Boží hod velikonoční

28. 4. Na svátek Božího milosrdenství byla „devátá“ skautská (i s rytmičným doprovodem).

1. 5. Svátek sv. Josefa dělníka – opět bohoslužba nejen ve farním kostele i v lhotecké kapli.

8. 5. Poutní cesta kosteleckých farníků pěšky (na kole, vlakem, autem) k Panně Marii Sedmiradostné do Malých Svatoňovic je už tradicí. Při slavnostní mši svaté ve 12 hodin se zaplnil celý kostel. I následné posezení poutníků na zahradě u Kafkovic chalupy s opékáním buřtů bylo pěknou tečkou zdařilého dne.

19. 5. Vernisáž výstavy Člověk a víra

24. 5. Noc kostelů – V letošním bohatém programu nechybělo koncertování mladých hudebníků sdružených ve smyčcovém orchestru ZUŠ. Poté významný „čapkolog“ dr. Hasan Zahirovič upoutal svou přednáškou o osobnosti spisovatele Karla Čapka a jeho postoji k víře.

Před 20. hodinou začal své vystoupení Svatojakubský chrámový sbor, pak následovalo povídání mladého studenta Dominika Víta, dobrovolníka velmi aktivního v charitativním díle Mary's Meals. Přiblížil všem přítomným celosvětově rozšířenou možnost potravinové pomoci hladovějícím dětem v tropické Africe, v Indii i jinde v nejchudších částech světa, kdy hnutí Mary's Meals jednoduše, ale účinně zajišťuje dostatek jídla při školním vyučování pro více než jeden a čtvrt milionu dětí.

Letošní program Noci kostelů zakončila duchovní hudba Arvo Pärta a Oly Gjeilo a tradiční závěrečná modlitba za město.

1. 6. Příležitost pro mladé – vikariátní turnaj ve volejbale, kde celkové pořadí nebylo to nejdůležitější.

Příležitost pro všechny – koncert v rámci festivalu Camerata Nova. Kulturní festival má v česko-polském přeshraničí již čtyřicetiletou tradici.

2. 6. První svaté přijímání 18 dětí z naší farnosti. Po slavnosti focení a zahradní slavnost s pohoštěním.

4. 6. Farnost přála hodně zdraví a Božích milostí otci Aloisu Špulákovi, obětavému knězi ve službě umírajícím v hospici, který se dožívá 85 let věku.

8. 6. Svatodušní vigilie s obnovou svátosti biřmování

9. 6. Večerní setkání se sestrami františkánkami z Hoješína. Při besedě seznámily s životem sestry Elišky Pretschnerové, jejíž beatifikační proces v současnosti probíhá.

27. 6. K poslední čtvrtě „dětské“ mši sv. před prázdninami bylo připojeno následné opékání špekáčků a jiných uzenin na farní zahradě.

28. 7. Slavnostní poutní mše svaté v chrámu sv. Jakuba spojené s rozloučením farníků s otcem Petrem Kubantem.

Při prvních bohoslužbách se představil nový pan farář – P. Miloslav Brhel. Před kostelem si s farníky podával ruce a vítal se s nimi.

17. 8. Dopolední bohoslužba v přírodním areálu u divadla, která již tradičně patří do rámce folklorního festivalu.

5. 10. S úpravami a velkým úklidem na faře, zejména na půdě a ve spodních místnostech pomohli ochotní brigádníci.

11. - 12. 10. Duchovní obnova vedená P. Janem Balíkem byla svým zaměřením určena nejprve mládeži a následně dospělým, především manželským dvojicím.

14. 10. Tradiční Olešenské posvícení s průvodem přes Skalku do kostela, kde byla sloužena mše svatá.

18. 10. Při páteční večerní mši svaté byla udělována svátost pomazání nemocných.

20. 10. Jako každoročně byla v rámci „misijní neděle“ pořádána účelová sbírka a po obou bohoslužbách probíhala akce „misijní koláč“, která dávala možnost na misie přispět a ještě si „zamlsat“.

24. 10. Vyprávění (talk show) P. Zbigniewa Czendlika v zaplněném hledišti divadla J. K. Tyla s názvem „Postel – hospoda – kostel“.

19. 11. Mši svatou celebrouval pan biskup Mons. Václav Malý. Přijel jako host u příležitosti 30. výročí od pádu komunismu v naší zemi. Jako významný aktivní účastník listopadových událostí roku 1989 besedoval večer s občany Kostelce a okolí v sále divadla.

23. 11. Cecilský koncert Svatojakubského sboru a orchestru pod taktovkou Mgr. Jiřího Kábrta přinesl do farního kostela opět kvalitní kulturu.

15. 12. Po bohoslužbách byl u věže pořádán (jako již tradičně) skautský prodej vlastních drobných výrobků a sladkostí ke kávě, jehož finanční výtěžek byl obratem zaslán na konto adventních koncertů ČT k využití pro potřebné.

26. 12. Odpoledne na svátek sv. Štěpána se mohli farníci i ostatní příchozí v kostele potěšit při oblíbených koledách s cimbálovkou.

27. 12. Domovskou farnost navštívil plzeňský biskup Mons. Tomáš Holub a slavil zde mši svatou.

31. 12. Silvestrovskou mši sv. na poděkování za uplynulý rok sloužil tady poprvé P. Brhel. V promluvě hodnotil rok 2019 ve farnosti, děkoval všem kdo jakkoliv pomohli, prosil o modlitbu a nastínil i výhled do roku příštího – **dá-li Pán Bůh.**

Několik údajů ze silvestrovského „hlášení“:

- **udělené svátosti** – 17 pokřtěných, 18 dětí poprvé přijalo svátost oltářní, 7 párů snoubenců si udělilo svátost manželství, 66 pomazání nemocných (v hospici dalších 207 nemocných), 31 zemřelých pohřbeno do hrobu a 3 vypraveni ke kremaci
- **výuka náboženství** – celkem 162 žáků a studentů, z toho i 24 starších středoškoláků
- **hospodaření farnosti** – podle celoroční uzávěrky skončilo s mírným přebytkem. Kromě pravidelných výdajů bylo zakoupeno drobné vybavení na faru, nová kopírka, sekačka na trávu. Byl doplacen nový plot farní zahrady, proplacena první část opravy varhan, truhlářské práce, pořízena dokumentace ke stavbě.
- **plánované investice** – oprava varhan by měla probíhat postupně až do roku 2022
 - zbourání staré přístavby ve farním dvoře a vybudování nové
 - nový plynový kotel a vyvložkování komínu fary
 - pořízení nového stanu pro akce za kostelem či na zahradě.

2020

Události tohoto roku nelze uvést jinak než zprávou o rozšíření epidemie **covidu** – 19 prakticky v celém světě, protože tato epidemie (pandemie) výrazně ovlivnila životy lidí a mnohým život i ukončila. Těžký průběh doléhal zejména na starší lidi. Pokud nakažený byl již předtím sužován zdravotním omezením, covid mohl mít vážný průběh a mnohdy život nemocného ukončil. Těžké onemocnění ovšem mohlo dopadnout i na lidi mladší, do té doby relativně zdravé a „čilé“.

Hledaly se možnosti ochrany před touto nákazou. Odborné týmy v různých zemích velmi intenzivně hledaly vhodnou očkovací látku a skutečně ke konci tohoto roku se začalo očkovat. Očkování sice nebylo absolutní ochranou před nákazou, ale výrazně pomohlo snížit vážný průběh nemoci.

Jednotlivé země omezily cestování, zrušily shromažďování na kulturních a sportovních akcích, zakázaly provoz restaurací a hotelů, prodej v jiných obchodech než v potravinách a lékárnách, školy se pokoušely vyučovat přes internet apod. Lidé mohli vycházet z domova jen v roušce nebo v respirátoru, nesměli se setkávat s příbuznými či známými ani doma. Nejvíce tím zákazem trpěli pacienti v nemocnicích, v hospicích nebo staří v domovech důchodců. Těch nařízení bylo mnoho a v určitých týdnech byla přerušena i práce v továrnách. Je ovšem třeba dodat, že ta nejprísnější opatření neplatila stále, ale byla upravována a rušena či zmírňována podle rozsahu nakažení a podle postupně doplňovaných poznatků o nemoci a jejím šíření.

Pandemie nemoci covid - 19 způsobila také mnohé změny v dosavadním způsobu života věřících lidí. Výrazně bylo omezeno shromažďování věřících v kostelích, v několika týdnech bylo dokonce přerušeno úplně. Mše svaté se velmi brzy začaly vysílat na internetu. Lidé byli mimořádně ochotní pomáhat a hledali možnosti, jak být druhým prospěšní. V prvních měsících nebylo dostatek roušek, tak je šikovné ženy šily a rozdávaly. Kdo mohl, pomáhal v přeplněných nemocnicích. A těch možností bylo více.

Výrazným příkladem pro nás věřící, ale i pro širší okruh lidí byl v těchto obtížných chvílích papež František. Kromě mnoha jiných aktivit stojí za zveřejnění jeho nová encyklika *Fratelli tutti* – česky „Všichni jsme si bratry“ o mezilidském bratrství a budování spravedlivějšího světa.

Události roku 2020 ve farnosti sv. Jakuba staršího v ČK:

Pandemie koronaviru samozřejmě ovlivnila i život ve farnosti. Pan farář Miloslav Brhel a v prvním pololetí roku i pan kaplan Jenda Lukeš byli věřícím oporou – pokud to šlo, tak přímo, pokud ne, tak alespoň přes počítač. Nedělní bohoslužbu přes internet věřící vděčně prožívali ve velkém počtu – víc než 500 zapojených počítačů prozrazovalo, že mši svatou sleduje i mnoho lidí mimo kosteleckou farnost.

První dva měsíce ještě nikdo ve farnosti o epidemii vědět nemohl, proto byl průběh bohoslužeb, setkání a dalších společných akcí podobný letům předchozím.

Dne **1. 1.** farnost prožila slavnost Matky Boží Panny Marie. Plný farní kostel se radoval ze všeho dobrého, co Bůh lidem posílá. Vstup do nového roku byl plný očekávání.

5. 1. Každou první neděli v měsíci na konci mši svatých uděluje pan farář zvláštní požehnání všem maminkám, které očekávají narození dítěte.

6. 1. Slavnost Zjevení Páně – „Tři králů“ mohla být pro mnohé příkladem, že ke Kristu mohou a mají putovat i dnes, ve svých životech.

7. 1. Na faře se uskutečnilo setkání kněží se ženami, které se obětavě celý rok starají o úklid v kostele a na faře.

11. 1. Sobotní Tříkrálová sbírka byla opět velmi úspěšná. V Kostelci a okolí se podařilo sestavit pět desítek kolednických skupinek a výsledek byl znovu rekordní – lidé darovali přes 300 tisíc korun. Pro koledníky bylo pak v Háčku připraveno občerstvení a velké poděkování.

13. 1. Autobus dovezl farníky na poutní místo do Filipova, kde byli nad ránem účastní bohoslužby. Modlili se především za všechny nemocné.

21. 1. Uskutečnila se ekumenická bohoslužba – tento rok byla hostitelem naše katolická farnost a společná bohoslužba proto proběhla v kostele sv. Jakuba. Následně přátelské setkání pokračovalo na faře.

2. 2. V neděli byl slaven svátek Uvedení Páně do chrámu – tedy tradiční „Hromnice“ se světelným průvodem a žehnáním svící.

3. 2. Po večerní mši sv. bylo udělováno svatoblažejské požehnání.

26. 2. Popeleční středa byla letos posledním svátkem s plným kostelem. Při ranní i večerní bohoslužbě byl věřícím udělován popelec.

Krátce poté epidemie covidu - 19 propukla a církev přijala omezení, která byla vedením státu vyhlášována. Bylo nařízeno zrušit všechny bohoslužby pro veřejnost, společné pobožnosti, modlitební setkání, výuka náboženství, zkoušky chrámového sboru a všechna společenství farníků, mládeže i manželů.

15. 3. Dnes byla sloužena první mše svatá bez přítomnosti věřících v kostele. Nevím, zda se to v našem kostele už někdy stalo, aby byla mše sv. pro veřejnost bez účasti farníků. Díky alespoň za internetový přenos a velké díky za nasazení obou kněží. Oba ujistili všechny občany, že se za ně modlí a že nabízejí pomoc.

3. a 5. 4. Vysílání bohoslužeb z našeho kostela po internetu se možná stalo návodem i pro jiné farnosti, dokonce přilákalo také redaktory veřejných prostředků – v pátek 3. 4. natáčel zprávu pracovník Českého rozhlasu a v neděli krátkou reportáž do hlavních zpráv redaktor České televize Praha Vlastimil Weiner.

9. 4. – 13. 4. Zeleným čtvrtkem začaly svátky letošních Velikonoc. Poprvé jsou svátky slaveny bez farníků v kostele. Na jednu stranu je to smutné, na stranu druhou je to radostná zkouška – zkouška intenzivního a „nového, neobvyklého“ prožívání těchto svátků v domovech.

Od konce dubna byla možná účast na mši svaté alespoň pro 15 osob. Věřící se přihlašovali přes počítač tak, aby se mohli v kostele na bohoslužbách postupně vystřídat („bez předbírání“). Každou neděli odpoledne zavedli naši kněží pro farníky možnost přistoupit ke svátosti přijímání.

Začátek léta a zřejmě i předcházející omezení přinesly do života s pandemií částečné uvolnění. V kostele (velkém) bylo od **24. 5.** možné sloužit bohoslužby pro 100 osob, samozřejmě se zakrytými ústy a nosy. Naši kněží proto sloužili mši svatou každou neděli v 7, v 9 a v 11 hodin a navíc ještě v sobotu večer tak, aby všichni věřící měli možnost do kostela na bohoslužbu přijít.

V červnu bylo možné zahájit přípravu dětí na první svaté přijímání. Uskutečnily se již také slavnost Božího Těla (11. 6.) v hlavním kostele a pouť v kapli svatého Antonína v Olešnici. Proběhla rovněž poslední odpolední dětská mše svatá před prázdninami spojená s následným opékáním buřtů u ohýnku na farské zahradě.

26. 7. Slavnost sv. Jakuba, patrona naší farnosti. Významný a trochu i smutný den pro červenokostelecké věřící – dosavadní kaplan **P. Jenda Lukeš** dostal svoji farnost v Dolní Čermné a loučil se. Při mši svaté a potom za kostelem mu všichni děkovali za tři roky působení a života uprostřed nás. Měli jsme ho rádi pro jeho upřímnou, radostnou povahu a velice aktivní přístup ke všemu. Krásně a často zpíval, byl by schopen přezpívat celý obřad mše svaté. V Dolní Čermné je prý duchovně čilá farnost, tak mu to povýšení přejeme.

V městském zpravodaji pan kaplan poděkoval milým spoluobčanům za každý úsměv, dobré slovo, povzbuzení a spolupráci. Bylo pro něj ctí být kaplanem v tomto krásném kraji s milými lidmi. Děkoval za velký zájem o duchovní služby a za důvěru. Cítil se zde opravdu naplno využitý. V milém rozloučení všem mimo jiného popřál, ať se daří zanechávat krásné stopy v lidských srdcích.

2. 8. Následující týden z Opatova u Svitav do Kostelce přijel a byl přivítán P. Zdeněk Šilhánek. Přišel sloužit jako nemocniční kaplan pro Hospic Anežky České, ale s částí povinností otce Brhela ve farnosti byl ochoten pomoci.

9. 8. Důležitá pomoc pro farnost – královéhradecká diecéze umožnila zřídit místo kostelecké pastorační asistentky. Stala se jí **Ing. Hana Kábrtová** z Olešnice, manželka chrámového dirigenta Jiřího a obětavá matka 5 dětí.

22. 8. Při rozsahem omezeném tradičním folklorním festivalu za školami sloužil pan farář Brhel sobotní mši svatou.

5. 9. Uspořádán benefiční koncert na Boušíně.

13. 9. Odpolední posvícenská bohoslužba ve Stolíně. O týden později **20. 9.** posvícení v kostele na Boušíně a také v kapli ve Lhotě.

18. – 20. 9. V Rokoli se konala duchovní obnova pro 15 žen z naší farnosti. Byla to asi poslední letošní společná akce, neboť pandemie covidu začala opět výrazně sílit a stát na to reagoval přísnými omezeními.

27. 9. Jako každý rok bylo tuto neděli slaveno posvícení v chrámu sv. Jakuba v ČK.

4. 10. V omezené míře se uskutečnilo první svaté přijímání dětí, které se od června na tuto slavnost připravovaly.

Krátce poté došlo zase k výraznému omezení veřejného života kvůli nákaze. Kontakty mezi lidmi se opět zakázaly, což nejvíc postihlo staré a pohybově postižené. Na mši svatou mohlo jen 6 osob a věřící si znovu pomáhali pomocí počítače. Do konce roku se prakticky nic nezlepšilo.

Nemocných a zemřelých bylo výrazně víc než v první polovině letošního roku. Co však bylo důležité – podařilo se vyvinout, namnožit a distribuovat první očkovací látky. V posledních měsících již začalo být možné naočkovat alespoň nejvíce ohrožené osoby.

Kéž nám dá Bůh sílu a vytrvalost tohle těžké období přežít a ať nás naučí radostně si vážit života se vším, co prožíváme. Ať dokážeme obětavě pomáhat a radost rozdávat všem potřebným.

Několik údajů ze silvestrovského „hlášení“:

- **udělené svátosti** - 19 pokřtěných v Kostelci a 11 na Boušíně
 - 20 dětí poprvé přijalo svátost oltářní
 - 5 párů si udělilo svátost manželství v Kostelci a 4 páry na Boušíně
 - 72 pomazání nemocných (v hospici dalších 169 nemocných)
 - 29 zemřelých pohřbeno do hrobu a 6 vypraveno ke kremaci, na Boušíně pohřbeni dva zemřelí

2021

Bohužel i letošní záznamy musí obsahovat zprávy o působení covidu - 19, protože tato pandemie výrazně ovlivňovala život ve světě, v našem státě i v naší farnosti. První měsíce byly náročné zejména proto, že se očkování teprve rozbíhalo a počty pacientů v našich nemocnicích a také počty zemřelých lidí narůstaly. České informační zdroje uváděly, že za roky 2020 a 2021 v našem státě zemřelo na tuto nákazu 36.000 převážně starších lidí.

Během roku 2021 se v našem státě podařilo naočkovat více než 60 % obyvatel. Není to sice absolutní ochrana, ale pokud se očkovaný také nakazí, průběh nemoci je většinou mírný.

Počet věřících byl v kostele stále omezený a roušky nebo respirátory se staly nutnou výbavou každého přítomného.

Události roku 2021 ve farnosti sv. Jakuba staršího v ČK:

Pánu Bohu děkujeme za mnoho událostí a setkání, nejen za slavení poutí a posvícení v kostelích a kaplích a za různé pobožnosti.

Při stručném silvestrovském hodnocení roku 2021 připomenul P. Brhel konání následujících akcí a událostí:

19. 1. Uskutečnila se již tradiční ekumenická bohoslužba, znovu v našem kostele sv. Jakuba. Duchovních byla u oltáře čtveřice, věřících v celém kostele jen povolených 30.
29. 1. Na farní zahradě mezi kostelem a farou se vyvrátil veliký akát. Spadl výborně, nikomu se nic nestalo a větší škodu nezpůsobil.
7. 2. Velký víchř vyvrátil i druhý akát. Spadl směr sakristie, nic nepoškodil, opět se nikomu nic nestalo. Možná jen dodat, že z akátu vyrobil šikovný truhlář Kamil Regner spolu se svou rodinou krásné posezení k ohništi.

Půst: Adopce na dálku – do pomoci od farnosti byl zařazen nový žák.

1. 3. Páter Zdeněk Šilhánek byl již od loňského srpna nemocný, působil jen omezeně. Doba pracovní neschopnosti mu nyní skončila a mohl znovu více vypomáhat nejen v hospici, ale i v naší farnosti.
7. 3. Postní koncert Štěpánova kvinteta farníci poslouchali a sledovali zase přes počítač.
19. 3. Tento rok je zasvěcen **svatému Josefovi**. Proto i v naší farnosti bude každou středu po mši svaté přidána litanie k sv. Josefu s možností získání plnomocných odpustků.
20. 3. Na farní duchovní obnovu byl pozván P. František Hofman. Vedl ji na téma Obrácení a pokání.

Velikonoce (28. 3. – 4. 4. Svatý týden) letos bylo možné prožít v kostele v početném omezení do 30 lidí - tedy malé zlepšení oproti loňským svátkům. Přes farní počítačovou rezervaci se mohl přihlásit na mši sv. každý alespoň jednou za celou dobu od Květné neděle do Vzkříšení. A to byly na Hod Boží velikonoční slouženy tři bohoslužby. Trochu zvláštní, nezvyklé, ale věříme, že bude lépe.

Duben – jaro bylo využito k úpravám na farní zahradě. Kromě jiných činností došlo ke zrušení hradby keřů a k propojení obou prostranství.

26. 4. Po měsících velkého náporu pandemie přišlo s končícím jarem a nastupujícím létem zlepšení. Církev na to mohla zareagovat výraznějším rozvolňováním – počet lidí v kostele při bohoslužbě je omezen počtem 120 (po 14 dnech 130 osob), proto zůstala nutná počítačová rezervace jen pro bohoslužby nedělní, případně na slavnosti večer.
29. 4. P. Zdeněk Šilhánek byl znovu poslán do pracovní neschopnosti. Je škoda, že mu nemoc neumožňuje větší využití k dobru pacientů v hospici a věřících v kostele.
1. 5. Konala se tradiční pouť ve Lhotě. V místní kapli byla sloužena mše v 10 hodin v češtině (venku přes 100 lidí) a v 15 hodin dokonce v latině. Obě celebroidal milý ThLic. Jaroslav Brož, Th.D, který do rodného Červeného Kostelce přicestoval z Prahy.
7. 5. Novinkou ve farním v kostele jsou podsedáky v lavicích. Všichni si přejeme, aby mohly být při všech bohoslužbách plně obsazené.
28. 5. Letos bylo opět možné uspořádat **Noc kostelů**. Stanovená omezení přispěla k tomu, že většina programu se odehrávala venku. Byla zde vystavena díla dětí z výtvarného kroužku ZUŠ, poslouchán koncert a odehráno loutkové představení. Uvnitř kostela byla nachystána výstava obrazů Marie Jirmanové. Letos byla poprvé také otevřená kostnice, kde bylo možné nahlédnout do podzemní krypty s uloženými kostmi mnoha kosteleckých obyvatel, původně pohřbených před rokem 1820 kolem kostela. Důležitou se v dnešním programu stala věž. Nejenže byly obětavým průvodcem Janem Šolcem prováděny skupinky zájemců nahoru ke zvonům, ale ke konci dnešní zdařilé akce byly na vnější stěnu promítány zajímavé krátké „prehistorické“ filmy o dřívějším životě v Kostelci a kolem kostela. Účel dnešního programu byl rozhodně naplněn - přišlo hodně i nepraktikujících lidí.

- 30. 5.** Na pouti v kapli ve Stolíně byl celebrantem P. František Hofman.
- 3. 6.** **Slavnost Těla a krve Páně** – rozvolnění: 130 lidí kostel + 10 kůr + 10 stará zpovědnice + 12 ministranti. Mše svaté v neděli slouženy v 7, v 9 a v 11 hodin. Pro další (nepřihlášené) věřící byl ozvučen prostor za kostelem, kde mohli bohoslužby prožívat společně s ostatními přes otevřené dveře, ovšem se stanovou plachtou nad hlavami.
- 6. 6.** Další tradiční poutí byla tento den pout' na Boušíně a o týden později **13. 6.** také pout' u sv. Antonína v Olešnici. Od **13. 6.** došlo celostátně k dalšímu postupnému rozvolnění počtu věřících v kostelích, tentokrát na 140 lidí v kostele (+ kůr + stará zpovědnice) a 14 ministrantů.
- 7. 6.** Byl uspořádán závěrečný táborák pro děti, samozřejmě po mši svaté. Jediným omezením bylo, že si všichni přinesli všechno své jídlo a pití.
- 27. 6.** Uskutečnilo se **1. svaté přijímání**, ke kterému přistoupilo letos 16 dětí (místa v kostele pouze byla pouze pro rodiny dětí).
- 29. 6.** Nastalo rozloučení s **P. Zdeňkem Šilhánkem** při mši v 7 hodin. Zdravotní obtíže nedovolily jeho plné nasazení v hospici a výraznější pomoc ve farnosti, proto se rozhodl z Kostelce odejít. I tak mu bylo děkováno za jeho působení a dobro, které mohl předávat.
- 4. 7.** Na pastorační radě se domluvilo, že nedělní večerní mše svatá bude ponechána pouze bude-li o ni dostatečný zájem (nakonec naposledy 18. 7.). Při dopoledních nedělních bohoslužbách jsou otevřeny dveře za kostel, prostor je ozvučen a před nepohodou zastřešen stanovými střechami.
- 5. 7.** Slavnost sv. Cyrila a Metoděje přenesla první ranní mši sv. (poutní) do hřbitovní kaple.
- 25. 7.** Konala se tradiční kostelecká **svatojakubská pout'**. Od 1. 8. předpisy umožňují v našem kostele účast 190 věřících (v kostele 160, ve zpovědní kapli 14, ministrantů 16).

8. 8. V době největšího nasazení a vypětí pana faráře Brhela přišla konečně potřebná pomoc do farnosti. Dnes byl přivítán nový **kaplan P. Josef Haman**. Vrací se do rodného kraje, protože se narodil a do dospělosti žil ve Dvoře Králové nad Labem. Vystudoval sice fakultu chemicko-technologickou na Univerzitě v Pardubicích, ale pak uzrálo jeho rozhodnutí pro duchovní povolání. Po přípravném roce v olomouckém semináři studoval 2 roky na teologické fakultě v Praze a další 3 roky na Papežské lateránské univerzitě v Římě. Jako jáhen a po kněžském vysvěcení jako kaplan fungoval v Poděbradech po boku otce P. Kubanta. Nyní věří, že s Boží pomocí bude schopen dobře působit také v Červeném Kostelci.

Pan kaplan s panem farářem při farním výletě na Boušíně Svátek sv. Václava slavili také skauti a skautky

28. 8. Byl uspořádán tradiční koncert v kostelíku na Boušíně.
29. 8. Závěr prázdnin a příznivější epidemiologická situace umožnila uspořádat další ročník putování po kapličkách v okolí Kostelce. Od dneška je možné v kostele na mši svaté uvítat 200 věřících (v lodi kostela 170 lidí, ve zpovědní kapli 14 a ministrantů 16). Na závěr bohoslužeb požehnal pan farář všem žákům, studentům a učitelům, kterým začíná školní rok.
2. 9. Zahajovací táborák ve čtvrtek po mši pro děti na farní zahradě.
4. 9. Farní výlet, tentokrát jen na Boušín.
19. 9. Posvícení ve Lhotě proběhlo za účasti kosteleckého rodáka, dnes plzeňského biskupa Mons. Tomáše Holuba, který v 15 hodin sloužil v kapli mši svatou společně s paterem Brhelem. Pan biskup také posvětil nový obraz sv. Josefa. Celý program posvícení chtěl připomínat dřívější slavná posvícení a svou atmosférou a organizací na ně opravdu navázal.
26. 9. Posvícení jsme slavili také ve farním kostele v Kostelci. Po dopoledních bohoslužbách začala celodenní adorace a večer byl uspořádán „Posvícenský koncert“ orchestru ZUŠ a chrámového sboru.
28. 9. Svátek sv. Václava oslavila i skautská rytmická mše v 9 hodin. Při dnešních mších byly naposledy lavičky venku a otevřené dveře za kostel. Od příští neděle budou proto opět mše svaté v 7, v 9 a v 11 hodin.
- Zádveří kostela** je otevřeno každý den od 8 do 17:30 hodin. Zde je možné kromě modlitby či rozjímání také si pustit videa o historii kostela a o poutní cestě do španělského Santiaga. K dispozici jsou tu také informační listiny o svatojakubské cestě do Santiaga de Compostela.
9. 10. V Kostelci se uskutečnilo vikariátní setkání mládeže, tentokrát nazvané „Proti proudu“.

11. 10. Olešenské posvícení bylo opět spojeno s průvodem věřících, s hudbou, se dvěma vozy taženými koňmi z Olešnice do kosteleckého kostela na mši.
13. 10. Pomazání nemocných při mši svaté.
17. 10. Podle nové směrnice bude nutná rezervace už pouze na nedělní mši v 9 hodin. Při ostatních bohoslužbách nebývá dovolený počet překročen. Bohu díky za tu úlevu, i když s rouškou na puse a nosu ještě není přítomnost na bohoslužbách moc komfortní.
24. 10. Sbírká „Misijní koláč“ po mších svatých se stala opět možností, jak můžeme podpořit Papežská misijní díla.
29. 10. Pro spolčo 18+ byla přichystána přednáška manželů Blažkových s názvem „Jak prožít období chození“. Zaznamenali jsme účast mladých i z jiných farností.
5. 11. Na biskupství v Hradci Králové proběhlo jednání o rekonstrukci fary v Červeném Kostelci. Pokud bude vše potřebné k této akci připraveno, mohly by se práce rozběhnout v příštím roce.
20. 11. Tradiční Svatocecilský koncert našeho chrámového sboru a orchestru se uskutečnil za daných hygienických opatření, ale i přesto s milou účastí.
24. 11. „Červená středa“ - naše farnost se také zapojila červeným osvětlením věže. Jde o novou iniciativu ve světě, jejímž smyslem je připomenout si všechny, kdo jsou ve světě pronásledováni pro své náboženské přesvědčení. Červené světlo je symbolem a má připomínat prolitou krev lidí trpících pro víru.
28. 11. Na konci mši svatých došlo k prvnímu oficiálnímu seznámení farníků s novou církevní akcí – **se synodou**. Petr Svoboda, který byl určen farním koordinátorem, věřícím poskytl první informace a vyzval všechny ochotné, aby se do této aktivity neváhali zapojit. (Jeho výzva nepadla v Kostelci na planou půdu, neboť do konce roku se přihlásilo už 26 skupinek). Od konce tohoto roku do března 2022 se skupinky budou scházet a s pomocí Ducha svatého se pokusí některé z navržených 10 témat promýšlet.
- Dnes se odstartovala i jiná, tentokrát farní záležitost, nazvaná **Adventní andělé**. Všichni jsme mohli napsat svůj úmysl, svou touhu nebo přání na vystřiženého anděla a hodit ho do připraveného košíku. Odtud si ho vytáhl někdo jiný a po celý advent se na ten daný úmysl snažil modlit. O Vánocích se andělé rozlétli po kostele – byli vyzdviženi do velkého kruhu nad obětním stolem.
30. 11. Pan farář přivítal děti z mateřské školy Studánka na návštěvě v kostele. Povídal si s nimi o Adventu.
8. 12. Dnes byl ukončen **rok sv. Josefa**. Je jistě správné a dobré, že jsme si v církvi připomínali tohoto trochu opomíjeného svatého, o kterém se v Písmu sv. skoro nic nedočteme, ale který tak moc přispěl k Ježíšovu nástupu k jeho poslání na světě.
10. 12. Uskutečnil se Večer chval.
24. 12. Dospěli jsme ke svátkům vánočním. Na Štědrý den byla mše svatá v 16 hodin znovu s rezervací, pak už jen o svátcích „devátá“ (vždy celkem 200 míst) a přidána mše i v 11 hodin.
26. 12. Uspořádány oblíbené tradiční „svatoštěpánské“ koledy s kosteleckou cimbálovkou.

Od března do prosince pokračovala oprava varhan. Sice se trochu zdržela, neboť první manuál měl poničené píšťaly a každá z nich se musí opravovat zvlášť. Jinak 2. a 3. manuál je už hotový celý. Během roku 2022 by varhany měly být opravené celé.

V měsících říjen a listopad došlo také k přechalounění šesti laviček v kostele novým potahem.

Celoroční putování Paladia a Schönstatské svatyněky po rodinách.

Svatojakubská cesta – jedna z jejich tras vede z Polska a Broumovska přes Červený Kostelec. Letos byl vytvořen a usazen nový rozcestník za Vyšehradem, ozdobený výtvary dětí z uměleckého kroužku.

Na konci silvestrovského hodnocení podal pan farář „výhled do nového roku 2022“:

- Počítáme s opravou vnějšího západního průčelí kostela. A také s tím, že by, když to dobře půjde, tak během příštích 2 let byla provedena obnova elektroinstalace, nové osvětlení a výmalba kostela.
- Také bychom začali připravovat projekt k rekonstrukci fary a počítáme s tím, že se setkáme s farníky a o této rekonstrukci se pobavíme.
- Uvidíme, jaké podněty vzejdou ze synodních skupinek.
- Postupně také procházíme podněty z dotazníku, který se ve farnosti dělal před 2 lety.
- A budeme rádi, když se do života farnosti (různých drobných prací) budou zapojovat i další lidé, každý podle svých možností.

Poděkování:

- pastorační asistentce Hance Kábrtové za celoroční velkou pomoc farnosti
- kaplanům – P. Zdeňkovi Šilhánkovi a P. Josefovi Hamanovi za půlroční službu
- P. Aloisi Špulákovi za péči o nemocné v hospici
- jáhnům – Otíkovi Regnerovi a Miroslavu Wajsarovi za jáhenskou službu
- členům Pastorační rady a Ekonomické rady za jejich spolupráci
- těm, kdo počítají sbírky a pomáhají s dalšími ekonomickými záležitostmi, a rovněž těm, kdo provádějí pravidelnou inventarizaci
- katechetům a katechetkám za výuku náboženství
- akolytům za službu v kostele a návštěvy nemocných s Nejsvětější svátostí oltářní.

Několik statistických údajů ze silvestrovského „hlášení“:

- křty v Kostelci 18, na Boušíně 4
- svaté přijímání v Kostelci 18, z toho 16 dětí + 2 zvlášť
- svatby v Červeném Kostelci jen 1, na Boušíně také jedna
- pomazání nemocných: ČK i Boušín dohromady 78 osob, v hospici 172
- pohřby: celkem 48 (z toho přesně polovina v prvních 3 měsících)
- výuka náboženství:
 - základní školy 112 žáků a žákyň, z toho kostelecká škola V. Hejny 69, škola ve Lhotě 18, v Horním Kostelci 12, v Olešnici 7 a ve speciální škole 6
 - středoškoláci mladší 19, středoškoláci starší 24 osob.

2022

Bohu díky – divné období vyvolané nákazou covid - 19 končí a vše se vrací do původních „normálnějších“ kolejí. Privítali jsme to také v kostele, kde už od března nejsou žádná omezení. Očkování je už dostatek pro všechny, kdo o to stojí. Od ledna je v řízení státu nová vláda a ledacos není problém.

Nový hrozný problém se však objevil blízko naší země již v únoru. Rusko napadlo Ukrajinu a jeho armáda se snažila rychle si napadenou zemi podrobit. To se však nepodařilo a obětavost obránců byla a stále je veliká. Válka trvá už skoro celý rok, mnohá místa na Ukrajině jsou rozbombardovaná či jinak zničená, mnoho vojáků i civilních osob bylo zabito nebo zraněno. Velký počet především ukrajinských žen s dětmi (nepotvrzený údaj 8,1 milionů osob) uteklo přes hranice do Evropy – z toho asi půl milionu našlo dočasnou či trvalou pomoc v Česku. I v Červeném Kostelci jsme přijali velkou řadu nových obyvatel, kteří využili podpory státu, obce, svých známých i neznámých ochotných lidí. Snažili se najít si prozatímní ubytování a zaměstnání, velmi vděčně přijímali pomoc od místních. Řada našich farníků jim pomohla a stále pomáhá. V kostele za lavicemi vznikla už v březnu nástěnka, kde se „potkávaly“ potřeby a nabídky. Mnoho se vyřešilo při pravidelných každotýdenních setkáních Jana Macha, Zdeny Kafkové a Ireny Cvejnové s Ukrajinkami v Treesu. Řadu věcí zařídila Monika Machová a další farníci. Již při obou mších dne 25. 3. naši kněží zasvětili Rusko a Ukrajinu Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Prosbu o ukončení války vkládají do přímlov od té doby snad při každé bohoslužbě.

Papež František za celou církev opakovaně volal po okamžitém ukončení války a nabízel pomoc všem postiženým. Také ve vánočním tradičním poselství Městu a světu (Urbi et orbi) odsoudil „nesmyslnou válku“ na Ukrajině. Připomněl rovněž další ozbrojené konflikty ve světě, zejména na Blízkém východě či v Africe. Vzpomněl také na miliony lidí, zejména dětí, které ve světě trpí hladem, zatímco se vynakládají prostředky na zbraně.

Duchovní život a události roku 2022 ve farnosti sv. Jakuba staršího v ČK:

Díky Pánu Bohu i vedení hradecké diecéze se v tomto roce nemuselo měnit kněžské vedení naší farnosti. Otec Miloslav Brhel a pan kaplan Josef Haman nepochybně dobře vedou farnost. Podle svého aktuálního stavu a možností působí v hospici P. Alois Špulák a v neděli při mši o deváté se připojuje u oltáře ke slavení bohoslužby vedle pana faráře nebo kaplana. Velmi cenná je také činnost jáhna Oty Regnera, který kromě kostela pomáhá kněžím návštěvami nemocných, výukou náboženství a celou řadou aktivit. A mohl bych dále psát o pravidelné a pečlivé práci ostatních pro farníky – ať už by to byl jáhen Miroslav Wajsar, učitelé náboženství, kde kromě kněží a Oty působí manželé Božena a Antonín Špulákoví, Věra Hošková, Marcela Frýbová, Markéta Házová a Jana Brátová.

Ještě je potřeba připomenout, že na výpomoc (nejčastěji v Hospici Anežky české) do Kostelce přijíždí P. František Hofman, administrátor z Teplice nad Metují.

Velmi cenná je pomoc kostelníků, kde se střídají Vojtěch Hošek, Daniela Součková, Jan Šolc a Vít Hejna. Při každé mši svaté znějí varhany, které mistrně ovládají Antonín Nývlt, Zdislava Tučková, Josef Matyska, Lidmila Urbanová, Jan Staněk a příležitostně i Martin Matyska a Jana Křečková. Chránivý sbor a hudebníky připravuje a odborně při produkcích řídí Jiří Kábrt. A je ještě řada dalších činností pro kostel, farnost a farníky, do kterých jsou

zapojení další obětaví lidé. Bez nich by mnoho věcí nešlo dělat nebo by nebyly v tak dobrém stavu.

Červenokostelecká farnost se zapojila do **synody**. Synoda probíhá na podnět papeže Františka po celém světě, ve všech diecézích a dle možností i ve farnostech. Hlavní myšlenkou a snahou je vyjádřit podněty k rozvoji církve. Proto synodální proces začal „od spodu“ vytvořením skupin ve farnostech – v naší farnosti se scházelo od ledna do března dokonce 28 skupinek, každá s 6 až 8 členy. Podle předem stanoveného postupu se jejich myšlenky a názory předaly do Říma.

V letošním roce se postupně plánovaly a připravovaly **opravy farního kostela**. Samotné práce včetně výmalby proběhnou až příští rok, ale už teď měla celá ekonomická rada kupu starostí. Předpokládá se provedení rekonstrukce celé elektroinstalace, modernizace osvětlení a zabezpečovacího systému, u soch a dřevěných ploch zásah proti červotočům, kompletní výmalba kostela a ještě i oprava fasády venkovního průčelí do náměstí. Bonusem by mělo být i zabezpečení kostela tak, aby každý den byl návštěvníkům přístupný.

K pravidelným ekumenickým akcím ve městě patří společná bohoslužba zástupců církví, která se letos uskutečnila 8. 1. v Žižkově sboru Církve československé husitské.

Do začátku roku opět úspěšně vstoupila **Tříkrálová sbírka**, kdy mnoho skupinek dětí s korunami a pláští králů, v doprovodu dospělého, vybíralo na dobročinný účel Oblastní charity.

Je možné také připomenout, že i během celého letošního roku pokračuje putování Paladia a Schönstatské svatyňky po rodinách.

V letošním roce **slavili své 40. narozeniny oba kněží** – pan farář 24. ledna a pan kaplan na začátku dubna. První gratulaci oba přijali po skončení mši svatých v příslušný den, ale odložené oslavy s celou farností proběhly 4. září při farním dnu za kostelem. Bylo to moc fajn a snad taky důkaz, jak máme naše kněze rádi.

V týdnu po 18. lednu přišli v hodině dějepisu do kostela sv. Jakuba žáci všech čtyř 8. tříd kostelecké ZŠ Václava Hejny s paní učitelkou Markétou Házovou a pan farář je provedl po kostele, zvonici a kostnici. Později také žáci 2. třídy ZŠ Lhota navštívili s paní učitelkou Hanou Kábrtovou kostel a pan farář je provedl po kostele, zvonici a prošli se také po půdě kostela. Za stejným účelem přijely do Kostelce ještě dvě třídy z Náchoda. Se stručnou historií farnosti je v kostele seznámil Pavel Kafka.

Dne 11. února sloužil mši svatou v kostele sv. Jakuba pan biskup Josef Kajnek – bylo to při příležitosti otevření a následného **vysvěcení kaple Neposkvrněného srdce Panny Marie** v Centru denních a terénních služeb sv. otce Pia. V tomto Centru přestavěném z původních

dílen podniku Břetislava Kafky (a později charity) nyní působí mobilní hospicová služba, charitní ošetrovatelky a je zde i ambulance léčby bolesti.

Každou třetí neděli v měsíci při nedělní mši v 9 hodin zpívají a hrají mladí farníci rytmické písně. Jednou za měsíc v kostele bývá i Večer chval mladých. Pro nás starší je také moc příjemné, že kněží u oltáře přisluhuje tolik ministrantů zejména o nedělních bohoslužbách.

Od 4. do 6. března proběhla v Rokoli duchovní obnova pro skupinu mužů z naší farnosti. Pan farář Miloslav Brhel ji připravil na téma „Otcovství a sv. Josef“.

Postní duchovní obnovu ve farnosti („pro všechny“) vedl v sobotu 11. března P. Martin Sedloň, OMI, misionář milosrdenství, na téma „Obrazy vykoupení u evangelistů“.

V neděli 27. března v kostele sv. Jakuba vystoupil s koncertem soudobé české a lidové hudby sbor Bohemiachor. Výtěžek z vystoupení byl věnován na pomoc Ukrajině. Jako potvrzení účelu koncertu zazpívali i Ukrajinci ubytovaní v náchodské nemocnici.

Nepochybně je zbytečné připomínat, že **Velikonoce** jsou nejdůležitějšími svátky pro všechny křesťany. Letos připadla Květná neděle na 10. dubna, Velký pátek na 15. dubna a logicky Hod Boží velikonoční na neděli 17. dubna. Při mši sv. o Květné neděli byly přivítány děti, které bude pan farář připravovat na 1. svaté přijímání. Letos jich bude 14.

V sobotu 23. 4. se uskutečnil absolventský koncert naší farnice Terezky Štěpánové v oboru sbormistrovství. V neděli 24. 4. byla nedělní devátá sloužena za skauty a skautky a provázela ji rytmika mladých.

Dalším hudebním příspěvkem v kostele sv. Jakuba se stal koncert v rámci festivalu Camerata Nova v sobotu 14. května.

Poslední květnovou neděli dne 29. 5. přijel do kostelecké farnosti sv. Jakuba královéhradecký biskup Jan Vokál a udělil **svátost biřmování** 51 farníkům při hojné účasti ostatních věřících, dokonce i starosty a místostarosty města. Pan biskup byl potěšený ze spousty mladých rodin v kostele a požehnal celému městu.

V sobotu 4. 6. přijel na setkání s našimi věřícími P. Pavel Rousek, který v kostelecké farnosti působil od srpna 1990 do konce května 1993 jako hlavní kněz. Tehdy krátce po sametové revoluci otevřel natrvalo faru farníkům, založil farní charitu, nechal sestavit farní knihovnu a při tom byl příkladem svou skromností a dobrotou.

K prvnímu svatému přijímání v neděli 5. června přistoupilo 14 dětí.

V pátek 10. června proběhla v našem chrámě **Noc kostelů**. Tato již tradiční akce znovu přilákala mnoho především místních obyvatel. Zahájena byla slavnostními fanfárami. Z dalekého indického města Bangalore přijeli besedovat vzácní hosté: arcibiskupové Peter Machado a Bernard Moras a s nimi ředitel ASHA Charitable Trust P. Gabriel Christy. Vyprávěli o tom, jak „Adopce na dálku“ pomáhá chudým obyvatelům Indie nejen proti hladu, ale i k dosažení kvalitního vzdělání. Jejich vystoupení navazovalo na výstavu „Za naše úspěchy vděčíme Vám“, umístěnou na plotě fary už od letošního května. Dlužno dodat, že hosté nepřicestovali jen a pouze do Červeného Kostelce, ale mají v ČR a v Evropě mnoho dalších úkolů a setkání.

Kromě této zajímavé besedy opět patřilo do Noci kostelů vystoupení smyčcových souborů ZUŠ – nejprve mladších žáků a později orchestru Dolce furioso vedeného Jiřím Kábrtem. Tento orchestr nedávno získal titul nejlepšího žakovského smyčcového souboru v České republice. Letos poprvé jsme mohli v kostele aplaudovat tanečnímu představení skupiny mladých, vedených paní Rejholdovou, vyprávějící příběh z Bible. Znovu byla možnost výstupu na kostelní věž, o kterou je vždy velký zájem. Před věží si lidé mohli prohlédnout díla dětí z výtvarného oboru ZUŠ. A jako vždy končila i letošní Noc kostelů modlitbou za město.

Dne 25. 6. probíhala oslava výročí **95 let Husova sboru** Církve československé husitské. Na hudebním doprovodu při ekumenické bohoslužbě se podílela i naše „rytmika“ a odpoledne při společném posezení na zahradě vystoupil také chrámový sbor a orchestr.

Závěr školního roku byl opět spojen se mší svatou pro děti a s následným posezením u ohně na farní zahradě.

V neděli 31. července jsme slavili pout' – byla slavnost sv. apoštola Jakuba.

Mezi 9. a 14. srpnem proběhlo v areálu Univerzity Hradec Králové **„Celostátní setkání mládeže“**, které se koná přibližně jednou za 5 let. Mezi více než 4.000 účastníky se neztratila ani výprava z Červeného Kostelce v počtu 40 mladých, kteří o kulturně duchovním programu i o zážitcích ze setkání po návratu nadšeně vypravovali.

Sobota 20. srpna byla příležitostí k účasti na mši svaté v rámci mezinárodního folklorního festivalu, sloužené znovu v přírodním areálu před divadlem J. K. Tyla.

A o týden později – v neděli odpoledne – se otevřely větší kaple v širším okolí města. Připraveni u nich byli průvodci s aktuálními informacemi. Tentokrát byli návštěvníci zváni do kaple sv. Josefa dělníka ve Lhotě za Kostelcem, do kaple Nanebevzetí Panny Marie v Mečově, do kaple Panny Marie v Litoboři a do kaple Narození Panny Marie ve Zličí.

Stejný den v kostelíku na Boušíně přinesl kulturní zážitek všem, kdo přišli či přijeli na benefiční koncert Dechového kvinteta Národního divadla.

Podobně jako v předchozích letech se 1. září na farní zahradě uskutečnil zahajovací táborák pro děti. Prázdniny skončily, škola volá.....

V úterý 13. září měla v kostele přednášku známá spisovatelka, psycholožka a teoložka paní **Kateřina Lachmanová**. Nazvala ji „Především chraň své srdce“. Mimo jiné zdůrazňovala

důstojnost každé lidské bytosti, důležitost přijetí druhých lidí a varovala před škodlivostí rozeprí, které vznikají z ideologických příčin.

V měsíci září byl čas pro posvěcení nejen přímo v Červeném Kostelci (25. 9.), ale také ve Stolíně (11. 9.), na Boušíně a ve Lhotě (18. 9.). Pro úplnost připomínám, že posvěcení se slavilo také 8. října v Horní Radechové a v pondělí 10. 10. v Olešnici. V Kostelci byla po bohoslužbách rozdána vytištěná brožurka ze synody.

Svátost pomazání nemocných se letos uskutečnila při dětské mši 15. září. Došlo také na předání dárků, a kdo mohl, účastnil se posezení na faře.

Na 27. 9. připadlo vikariátní setkání mládeže v Č. Kostelci a na slavnost svatého Václava 28. září byla slavena skautská mše svatá.

V sobotu 1. října se uskutečnil **farní výlet na Libici a do Poděbrad**, kde se kostelečtí mohli opět setkat se svým dlouholetým knězem P. Petrem Kubantem. Radost ze setkání měli všichni – páter Kubant i zhruba stovka návštěvníků s oběma kosteleckými kněžími. V Libici byla sloužena mše svatá a vyprávění o historii místa. Po přejezdu do Poděbrad se znovu pan farář rozpovídal o kostele a o poděbradské farnosti. Centrum tohoto hezkého lázeňského města si pak návštěvníci prohlédli podle svého.

Prodloužený víkend 7. – 9. října nabídl ženám z naší farnosti možnost duchovní obnovy v poutní Rokoli s P. Martinem Sedloněm. Zvolil téma: „Na cestě k duchovní zralosti“.

21. 10. se uskutečnilo farní shromáždění a o 2 dny později na Boušíně „Misijní koláč“ - komorní koncert.

Na besedu se zástupcem TV Noe Petrem Kudelou byli všichni zváni 22. listopadu do Městské knihovny ČK.

Dne 23. 11. se naše farnost připojila k mezinárodní připomínce lidí pronásledovaných pro víru, nazvané Red Wednesday (Červená středa). Jako symbol byla červeně nasvícená věž u kostela. Červené světlo připomíná krev trpících pro víru a tento den je věnován lidem, pronásledovaným pro své náboženské přesvědčení.

V sobotu 26. 11. vystoupil v kostele svatojakubský chrámový sbor a orchestr k počtě sv. Cecílie. V následující adventní době se hudba a zpěv ozývaly ještě při dalších mimořádných příležitostech – v pátek 9. 12. při „Večeru chval mladých“, v neděli 9. 12. při meditativních zpěvech z Taizé a v sobotu 17. 12. při koncertu adventních písní v podání Štěpánova kvinteta.

Připomenout je potřeba také už tradiční skautský adventní prodej vlastnoručně zhotovených výrobků s vánoční tematikou, pocházejících od dětí z oddílů. Nabízely je v neděli 11. 12. před kostelem a výtěžek odeslaly na konto adventních koncertů České televize.

I letos uskutečnila naše farnost akci „Adventní andělé“. Na připravené papírové anděly mohli kdokoli anonymně napsat svou starost nebo těžkost. Následně si anděly věřící rozebrali, odnesli domů a na zapsaný úmysl se modlili. Snažili se tak spolupodílet na nesení té starosti po celou adventní dobu. Na vánoce se obrazy andělů zase „sešly“ a vytvořily pod stropem v přední části kostela „andělský oblak“.

Ukrajinské ženy si moc považují pomoci, kterou jim v Kostelci věřící poskytují. Na poslední adventní neděli připravily a po mši sv. u dveří kostela všem rozdávaly vlastnoručně vyrobené bavlněné andělíčky.

Vánoční program bohoslužeb i doprovodných akcí byl opět bohatý a pečlivě připravený. Už na Štědrý den odpoledne si bylo možné v kostele před krásně postaveným betlémem zažehnout „Betlémské světlo“, které díky skautům různých zemí připutovalo opravdu až z Betléma. V 16 hodin byla sloužena vánoční mše pro děti a po ní následovalo půlhodinové zvonění všech tří zvonů. Tradiční půlnoční mše svaté opět proběhly na Boušíně ve 22:00 a v Kostelci o půlnoci.

Slavnost Narození Páně byla opět vrcholem vánočních svátků, letos navíc skutečně připadla na neděli.

Na adventní koncerty opět navázalo vánoční koncertování – na svátek sv. Štěpána vystoupila v kostele sv. Jakuba kostelecká cimbálová muzika s tradičními „Koledami s cimbálovkou“.

Ještě pro připomenutí – už celý tento rok se na faře zhruba po měsíci schází společenství starších manželů (v počtu 15 až 25 osob) a snaží se každé setkání zaměřit na určité téma.

V závěru poslední mše svaté v letošním občanském roce 2022 zhodnotil pan farář stručně uplynulý rok a poděkoval za vše, co posloužilo nebo pomohlo farnosti a farníkům.

Bohu díky!

Opět několik údajů za celý rok 2022 do statistiky:

- křty v Kostelci 19, na Boušíně 9
- svaté přijímání v Kostelci 14 dětí
- svatby v Červeném Kostelci 8, na Boušíně tentokrát jedna
- pomazání nemocných: ČK 68 osob, v hospici 156
- pohřby: celkem 42 v ČK (z toho 34 pohřeb do země a 8 rozloučení před kremací) + na Boušíně 5
- výuka náboženství:
 - základní školy 101 žáků a žákyň, z toho kostelecká škola V. Hejny 56, škola ve Lhotě 18, v Horním Kostelci 11, v Olešnici 8 a ve speciální škole 8
 - středoškoláci mladší 18, středoškoláci starší 28 osob.

2023

Poslední den roku 2022 v klášteře Panny Marie ve Vatikánu zemřel P. Joseph Ratzinger - emeritní papež Benedikt XVI. ve věku 95 let. Pocházel z Bavorska, sloužil katolické církvi

celý svůj život a v období let 2005 až 2013 byl hlavou církve. Pohřben byl 5. ledna 2023 v bazilice sv. Petra.

Vztahy mezi státy se letos ve světě moc nezlepšily, spíše naopak. Ke stále probíhající ruské válce na Ukrajině, kde se menší země zoufale brání agresi velmocenského Ruska, přibyl od října konflikt na Blízkém Východě. Na nečekaný teroristický útok palestinského Hamásu (nyní vládnoucí strana Palestiny) proti civilním osobám a cílům v Izraeli, odpověděla vojensky silnější země. Krveprolití a ničení se obrátily do území pásma Gaza a v následujících týdnech a měsících nabraly velký rozsah.

Papež František znovu a znovu vyzýval k míru, vyjadřoval solidaritu s těmi, kdo hrůzami válek trpí a apeloval na představitele válčících zemí po celém světě.

Duchovní život a události roku 2023 ve farnosti sv. Jakuba staršího v ČK:

V srpnu došlo ke změně v duchovní správě v naší farnosti. S kaplanem **P. Josefem Hamanem** jsme se rozloučili a děkovali mu za vše, co pro kosteleckou farnost vykonal. Jeho novým působištěm se stala farnost Dolní Újezd u Litomyšle. K 1. srpnu na místo kaplana do Kostelce nastoupil **P. Pavel Jelínek**. Pochází z vesnice Sirákov na Českomoravské vrchovině, vystudoval civilní vysokou školu, pracoval a teprve „ve středním věku“ ho Bůh povolal. Absolvoval teologickou fakultu v Praze, 10. 7. 2021 získal jáhenské svěcení a působil v Poděbradech. Knězem byl vysvěcen v květnu roku 2022 a jako kaplan sloužil ještě další rok s P. Kubantem. V prvním rozhovoru pro kostelecký měsíčník přiznal velkou radost, kterou vyvolaly kopečky kolem města. Příjemně jej potěšilo, že naše farnost je živá ve vztahu k Bohu, ale i v péči o kostely.

Také k další změně došlo letos v naší farnosti: Po dlouholeté obětavé kostelnické službě požádala o uvolnění paní **Dagmar Součková**. Po zaslouženém velkém poděkování od kněží i farníků předala svou službu Jaroslavu Regnerovi a Josefu Ladnarovi, „čerstvým“ důchodcům.

Oprava kostela sv. Jakuba

Poslední oprava interiéru kostela včetně malování proběhla v roce 1985. Bylo proto nutné vše důkladně promyslet a naplánovat – o to se především staral pan farář **Miloslav Brhel** a ekonomická rada. Organizace oprav se obětavě ujali **Jiří Hanuš** a **Pavel Matyska**. Koordinovali pomocné práce při opravě, jednali s nasmlouvanými odborníky a svolávali ochotné farníky, kdykoli to bylo potřeba.

První konkrétní prací, ještě než začala samotná oprava chrámu, byl pečlivý úklid půdy pod střechou kostela, tedy na stropních klenbách. Ve dvou sobotách 11. a 18. března se desítky našich brigádníků pustily do nabírání a vynášení vrstev prachu a stavebních zbytků. Výsledkem jejich náročné práce bylo čisté podstřeší, nepořádek naložený k odvozu na skládku a také zaprášené plicní kanálky.

Hned v týdnu po skončení velikonočních slavností – konkrétně v úterý 11. dubna 2023 a v sobotu 14. dubna - se v úterý třicet a v sobotu asi padesát mladších i starších farníků pustilo do vystěhovávání části mobiliáře z kostela. Sundali sochy, odsunuli lavice a vše, co šlo zakrýt, obalili foliemi. Zároveň bylo postaveno zapůjčené lešení za hlavním oltářem až nahoru pod strop. Vypůjčena a do vnitřku kostela dostrkána byla i vysokozdvizná plošina, která pomohla se snášením těžkých soch i částí kazatelny a bočních oltářů.

Lustr, velká světla zavěšená ze stropu v lodi kostela i mohutné reflektory z bočních oltářů a říms presbytáře byly po mnohaleté službě odpojeny a spuštěny dolů. Na své místo se již nevrátí. V první etapě oprav se rozezněly sbíječky v rukách zdatných farníků a v oblacích prachu se ve stěnách kostela hloubily poměrně mohutné trasy pro nové rozvody elektřiny a všeho potřebného zabezpečení. Dosavadní dráty byly smotány a odvezeny. Práce probíhaly pod odborným vedením Pavla Koutského, který se následně pustil do instalace nových elektrorozvodů od spodku kostela až po jeho krov. Nová skříň s vypínači a jističi byla usazena do zdi sakristie. Zavedena byla i odbočka elektřiny do kostnice.

Teprve po skončení pokládky všech rozvodů uvnitř chrámu a po pečlivém zednickém zapravení povrchu stěn, na kterém se také podíleli naši farníci, mohla začít druhá etapa opravy vnitřku kostela – výmalba. Zvolena byla opět podobná kombinace barev – barvy bílé a světle okrové. Z nabízených variant barev (silikonový základ nebo vápenný) dostala na základě požadavku památkového ústavu přednost tradiční vápenná, byť dnes již o něco dražší.

Nové osvětlení kostela nainstaloval pan Zdeněk Dočkal. Výběr vhodných světelných zdrojů nebyl jednoduchý – názory členů ekonomické rady, našich kněží i dalších farníků bylo nutné sladit s památkáři. Jeden typ nových světel již „na zkoušku“ v kostele svítil, ale nakonec byl nahrazen jiným, také moc pěkným. Rovněž o dosavadním velkém lustru nad středem kostela se nejprve rozhodlo ponechat jej po menší opravě jako doplněk nového osvětlení, ale nakonec musel také pryč. Výsledek je ovšem úžasný. Tři netypická vícečetná světla pod klenbou a řada světel z bočních oltářů a říms dávají vyniknout kráse barokní architektury.

Nechci zapomenout ani na nový kamerový systém pro přenosy bohoslužeb a rovněž na instalaci rozvodů pro zabezpečení kostela. V blízké budoucnosti se počítá s otevřením chrámu pro veřejnost v průběhu dne, aby se návštěvníci nemuseli modlit či dívat jen ze zádveří.

V sakristii byly umístěny zcela nové skříně na ministrantské strojení a pro ornáty, pluviály a další „ramínkové“ ošacení kněží, jáhnů i akolytů. Zasloužil se o to šikovný truhlář Kamil Regner.

Ing. Jiří Hanuš připravil a pan farář **Miroslav Brhel** předal článek o opravě vnitřku kostela včetně cen do červenokosteleckého zpravodaje s tímto zněním:

V rámci oprav interiéru kostela byla zhotovena nová elektroinstalace včetně zabezpečovacího a kamerového systému v částce 585 tisíc Kč. Nové netradiční osvětlení si vyžádalo investici 452 tisíc Kč. Výmalba interiéru za použití hmot na bázi vápna od firmy KEIM vyšla na 502 tisíc Kč. Dále byly provedeny různé drobnější práce v celkové částce 241 tisíc Kč (nové skříně, vzduchotechnika, chemické ošetření mobiliáře, stavební a spotřební materiál a další). Celkem tedy oprava interiéru kostela stála 1.780 tisíc korun.

Elektroinstalaci provedl Pavel Koutský, osvětlení Zdeněk Dočkal, výmalbu Josef Vacek, kamerový systém firma JOSI a úpravu odvětrání kostela firma Izomat. V rámci této akce bylo odpracováno více jak jeden tisíc brigádnických dobrovolnických hodin na drobných a pomocných pracích.

K této stručné oficiální zprávě můžeme jako přímí účastníci ještě připojit řadu postřehů. Když byly dokončeny práce odborníků, přišla chvíle pro ochotné farníky - ženy a muži se pustili do odkrývání soch a dalších částí výzdoby chrámu z ochranných obalů. Vše se opatrně čistilo a umísťovalo na původní místa. Před usazením lavic byla vybrána a odvezena vrstva původního podkladu pod nimi a byl nahrazen čistým drobným šterkem. Úklidové práce byly opravdu důkladné a vyžádaly si několik brigádních dní. Bylo úžasné pozorovat, s jakou radostí a nadšením všichni svůj chrám připravovali.

Plán všech oprav uvnitř kostela počítal s časem do konce měsíce července. A skutečně v neděli 30. července se slavila poutní bohoslužba s otcem biskupem Josefem Kajnekem u oltáře. Krásně osvětlené prostory chrámu, zářící výmalba, čerstvě vypulírované sochy, oltáře, kazatelna i lavice a k tomu mnoho radostných lidí, kteří se o to zasloužili. Ať už přímou brigádnickou pomocí, peněžními dary, modlitbami.

K tomu je třeba ještě dodat, že se v průběhu oprav uvnitř kostela náboženský život ve farnosti nezastavil, ani neomezil. Bylo jen trochu víc přecházení a přenášení. Velkou pomoc katolické farnosti poskytla **církev československá husitská** – ochotně propůjčovala své prostory v Žižkově sboru pro nedělní bohoslužby. Věřím, že dávno zapomenuty jsou ty až sto let staré šarvátky, neshody a schválnosti. Velmi dobrým příkladem se stala i letošní společně uspořádaná Noc kostelů.

Mše svatá se ve všední dny uskutečňovaly ve hřbitovní kapli.

Téměř současně s opravami a úpravami interiéru chrámu sv. Jakuba začaly také práce v jeho **západním průčelí**. Opravy prováděly odborné firmy bez asistence farníků dobrovolníků a proto i náš zápis v kronice bude stručnější.

První nezbytnou akcí byla výstavba lešení, které přikrylo celou stranu kostela směrem do náměstí. Zvětralé části omítky byly odstraněny a celé průčelí bylo omyto s pomocí autocisterny místních hasičů. Potom již mohly začít práce tvůrčí – obnova otlučených částí fasády, oprava jejích klempířských částí a následné barvení. Tónování bylo zachováno. Lešení bylo zároveň využito k restaurování sochy sv. Jakuba a k obnově kříže na vrcholu průčelí kostela.

Také opravy „venkovní“ skončily podle plánu – tedy v září 2023.

Ve výše uvedeném článku v městském měsíčníku byly popsány stručně i práce na vnějšku kostela včetně cen a to takto:

V rámci exteriéru bylo opraveno západní průčelí kostela. Byla obnovena fasáda včetně klempířských prvků a nového tónování v celkové částce 1.413 tisíc Kč. Na obnovu byly použity hmoty na bázi vápna od firmy KEIM. Navíc byl oproti původnímu plánu za 465 tisíc Kč opraven kříž a zrestaurována socha sv. Jakuba ve výklenku průčelí, jejichž skutečný stav byl zjištěn až po výstavbě lešení a ohledání na místě. Kříž vykazoval pokročilé stádium koroze a kotevní kámen byl prasklý, již stažený kovovým trmenem. Socha sv. Jakuba trpěla degradací kamenného povrchu a potřebovala obnovit zlacení.

Opravu fasády západního průčelí provedla firma Štěpánek s.r.o., renovaci sochy sv. Jakuba pan Jan Vitek, zlacení kříže a kovových součástí sochy pan Leoš Prouza.

V závěru článku pan farář děkoval dárcům, kteří finančně přispěli a tím umožnili vnější i vnitřní zvelebení chrámu sv. Jakuba. Největší díl nesli samozřejmě farníci a drobní dárči, z jejichž sbírek a darů se do začátku prosince 2023 shromáždilo 1.730 tisíc Kč. Významně ale také pomohlo město Červený Kostelec, které přispělo částkou 500 tisíc Kč, Královéhradecký kraj přidal 333 tisíc, Biskupství královéhradecké věnovalo 120 tisíc Kč a Nadace ČEZ 150 tisíc Kč.

Bohu díky, že se vše podařilo bez úrazů a bez nějakých neshod.

Farní život v průběhu roku

Každou první neděli v měsíci na konci mše svaté žehnal pan farář nebo pan kaplan maminkám, které očekávají narození dítěte. V sobotu 7. ledna byla uspořádána již tradiční Tříkrálová sbírka a byla opět úspěšná – skupinky koledníků ve městě vybraly asi 300 tisíc korun pro potřeby charitních organizací.

Hned následující den večer v kostele účinkoval Komorní orchestr Slávy Vorlové z Náchoda a dětský pěvecký sbor Canto ZUŠ Náchod. Jejich vystoupení bylo rovněž inspirováno a věnováno svátku tří králů.

K lednovým každoročním událostem patří ekumenická bohoslužba, která letos proběhla v úterý 24. ledna tentokrát ve Sboru církve adventistů sedmého dne.

Rovněž se v lednu pokračovalo s prohlídkami kostela pro žáky základních škol. Letos žáci všech čtyř 8. tříd ZŠ Václava Hejny s paní učitelkou Markétou Házovou navštívili kostel sv. Jakuba v rámci hodiny dějepisu, pan farář je provedl po kostele, zvonici a kostnici. Na závěr si napsali tradiční test, který si pro ně paní učitelka připravila. V jiné lednové dny do kostela dorazili žáci 2. a 4. třídy školy ve Lhotě – pro ně byl největším „objevem“ betlém a varhany.

Na fáře se uskutečnilo 17. ledna povídání o cestě na Ukrajinu, kam se vezly věci od našich dárců. V týdnu poté pořádalo Centrum pro rodinu BIHK také na fáře program pro dívky s názvem „Jsem vzácná a jedinečná“.

Na svátek Hromnic – 2. 2. skončila služba krásného kostelního betlému i vánočního stromu. A středa 22. února byla středou popeleční, kdy začala doba postní. Duchovní obnovu pro muže naší farnosti v Rokoli (třídní ve dnech 3. – 5. března) vedl pan farář a připravil téma o starozákonním Jákobovi.

Na přelomu února a března se uskutečnilo první kolo voleb **do pastorační rady**, v závěru března zúžené druhé kolo a v dubnu byli členové nové pastorační rady farnosti představeni. V období od 1. dubna 2023 do 31. března 2027 ji budou tvořit kněží P. Miloslav Brhel, P. Pavel Jelínek, jáhnové Otakar Regner a Miroslav Wajsar. Farností ČK byli do rady zvoleni Petr Svoboda, Eva Hejnová, Lukáš Holub a Monika Machová. Za farnost Boušín byl zvolen Marcel Dostál. Pan farář do rady vybral Víta Hertla, Zuzanu Křečkovou, Marii Hubálkovou, Štěpána Štěpána a Tomáše Vlčka. Kéž jim Bůh při jejich činnosti žehná.

V neděli 26. března odpoledne se uskutečnila křížová cesta u křížů v Olešnici a nejbližším okolí. Přepřavovali jsme se opět na kolách.

Na **postní duchovní obnovu** (24. – 26. 3.) měla naše farnost vzácného hosta – přednášet přijel P. Bernard Hesse z německé farnosti Kempten. Zvolil téma o adoraci Nejsvětější svátosti a kromě jiného vyprávěl, jak u nich v kostele založili a dosud udrželi její nepřetržitý výstav. Jeho apel měl úspěch – i v Kostelci se před koncem roku podařilo zahájit **výstav Nejsvětější svátosti** v malé kapličky v budově mobilního hospice a charity na Koubovce.

Postní obnova byla doplněna i hudebně – v pátek večerem chval s písněmi od mladých pro všechny, v sobotu „Pásmem o Carlu Acutisovi“ v provedení scholy ze Rtně v Podkrkonoší a v neděli doprovodem rytmiky při „deváté“ mši svaté.

Velikonoční obřady jsme se snažili prožít důstojně a správně. Svatý týden vrcholil Božím hodem velikonočním 9. dubna. Celá farnost si však byla vědomá, že se na několik měsíců loučí s prostředím chrámu sv. Jakuba.

Letos se znovu uskutečnila společná **farní pout'** 8. května do Malých Svatoňovic. Pěšky, na kole, vlakem či auty se část kosteleckých farníků přesunula na dopolední mši svatou do kostela Panny Marie. Po duchovní části k této pouti už patří i opékání buřtů, občerstvení a popovídání na zahradě u Kafku. Jak je dobře, že covidová omezení už byla zrušena!

V květnu se konaly nedělní májové pobožnosti v kapličkách v okolí Č. Kostelce (Lhota, Stolín, Olešnice).

V pátek 2. června se podařilo uskutečnit **Noc kostelů**. Obě tradičně se účastníci církve v našem městě – československá husitská a římskokatolická spojily své síly a sestavily společný program v Žižkově sboru. Vše se velmi vydařilo i díky velké vstřícnosti pana faráře Davida Smetany. Podobné společné akce by nemusely být vyvolány jen opravou kostela.

Den 21. 6. byl mimořádný pro **P. Aloise Špuláka**, který ve Svatovítské katedrále v Praze oslavil 50 let kněžství. Vážíme si moc jeho mnohaletého působení u nemocných v hospici i jeho vztahu ke všem farníkům.

Ve čtvrtek 22. června při mši sv. děkovali rodiče i jejich děti za končící školní rok. Na farní zahradě byla pak zapálena hranice ohně. Během prázdnin čtvrteční „dětské“ bohoslužby nebudou.

Ke konci prázdnin se zase vrátily dříve ustálené akce – 19. srpna byla sloužena mše svatá při folklorním festivalu v přírodním areálu u divadla, v neděli 27. srpna zájemci mohli putovat po některých kapličkách v širším okolí a z informací od průvodců se ledacos dozvědět. Letos byly vybrány kaple ve Velkých Svatoňovicích, v Havlovicích a ve Vestci.

V neděli 3. září bylo při všech bohoslužbách požehnáno žákům, studentům i učitelům do nového školního roku a pak odpoledne se uskutečnil **farní den** s posezením a popovídáním na farní zahradě. Program byl bohatý – bylo třeba se důkladněji seznámit s panem kaplanem, povědět o setkání mládeže v Lisabonu, pogratulovat a oslavit 50 let kněžství otce Lojzika Špuláka a došlo i na ekumenické zpěvy z Taize. Přišli i hosté z husitské církve. Pan farář již

dnes dopoledne přišel na začátek bohoslužby v husitském kostele, aby poděkoval, že jsme u nich mohli 3,5 měsíce pobývat.

Jen o týden později (10. 9.) přistoupilo 28 dětí k prvnímu svatému přijímání.

Zaznamenáno budiž, že 8. 9. pan farář požehnal školu ve Lhotě u příležitosti 120 let existence školy. Děti ze všech tříd si připravily malé hudební vystoupení.

Při nedělních mších byli farnosti představeni **čtyři noví akolyté**. Jsou jimi Jaroslav Regner, František Tuček, Dominik Svoboda a Michal Váňa. Jejich odbornou přípravu na tuto službu zajišťovalo hradecké biskupství.

Při čtvrtelní podvečerní mši svaté 14. září bylo některým našim farním sestrám a bratřím udělována svátost pomazání nemocných.

Září je také měsícem **slavení posvícení** – v neděli 10. 9. v kapli ve Stolíně, 17. 9. na Boušíně i ve Lhotě a 24. 9. v kostele sv. Jakuba v Kostelci. Jen pár dnů poté jsme se v chrámu shromáždili při slavnosti sv. Václava – tedy ve čtvrtek 28. září. Kostelem procházel dlouhý průvod skautek, skautů, vlčat i světlušek ve slušivých stejnokrojích a zaplnil celé prostranství před lavicemi. Je opravdu moc fajn, že se myšlenkám skautingu v našem městě daří.

Na konci týdne od 6. do 8. 10. se uskutečnila duchovní obnova pro ženy v Rokoli. Vedl ji pater M. Sedloň.

V pondělí 9. října se uskutečnilo tradiční Olešenské posvícení. Průvod s dechovkou došel z Olešnice ke kostelu na náměstí v 10 hodin dopoledne a byla sloužena mše svatá. Po poledním návratu z Kostelce posvícení pokračovalo.

Datum 13. 10. označuje den, kdy se v Kostelci opět uskutečnilo farní shromáždění.

Na sobotu 14. října byl naplánován a opravdu se vydařil **farní výlet**. Celkem 19 farníků v malém autobuse a 32 farníků v autech se dopravilo do Poličky a slavili s panem farářem mši svatou v kostele. Pak si prohlédli kostelní výstavu soch a dokumentů, vystoupali nad chrámové klenby a pak ještě výše na věž s památnou světničkou rodiny skladatele Bohuslava Martinů. Po posezení s místním duchovním na faře výprava přejela z Poličky do Ústí nad Orlicí, kde je uvítal P. Jan Pitřinec. Provedl je kostelem, pozval na krásnou rozlehlou faru a přispěl k dosycení žaludků. Domů se vraceli všichni moc spokojení.

V neděli 22. října dopoledne se před kostelem uskutečnil „misijní koláč“ - prodej rozličných dobrot, napečených farníky. Jejich zakoupením jsme přispěli do sbírky na podporu křesťanských misí.

K říjnu patří už obvykle větší četnost modlitby růžence. Do farního chrámu přilákala věřící každou neděli večer, do kaple ve Lhotě o nedělích odpoledne a v úterky večer.

Na Dušičky – ve čtvrtek 2. listopadu – byla opět bohoslužba i ráno ve hřbitovní kapli s následným požehnáním hřbitova.

V pátek 17. listopadu se v kosteleckém kostele uskutečnil **koncert** Romana Dostála a Slávka Klecandy, zakládajících a stálých členů skupiny Oboroh. Za 34 let své spolupráce vytvořili i spoustu písní s duchovní tematikou, včetně ojediněle zhudebněných starozákonních žalmů. Jejich vystoupení dobarvovalo místní smyčcové kvarteto pod vedením Jiřího Kábrta. Myslím, že všichni, kdo na toto vystoupení přišli, byli nadšeni nebo aspoň hodně spokojeni.

O týden později jsme v kostele sv. Jakuba mohli poslouchat další dvě zdařilá **hudební vystoupení**. V sobotu 25. 11. to byl náš chrámový sbor a orchestr při již tradičním svatocecilském koncertu pod vedením Jiřího Kábrta a Terezky Štěpánové. A o den později

uvedla mládežnická skupina, řízená Magdalenou Regnerovou, pásmo soudobé duchovní vokální hudby.

Dne 29. listopadu se naše farnost opět zapojila do Červené středy a červeně nasvítila věž kostela jako připomínku krve osob pro víru ve světě pronásledovaných.

V následující neděli (3. 12.) byly při všech bohoslužbách 1. adventní neděle žehnány adventní věnce. Večer téhož dne proběhla v kostele společná modlitba nešpor.

V pondělí 4. 12. se uskutečnila prohlídka, při které místostarosta Jiří Regner provedl kostelem členy klubu Pohoda při Městské knihovně a další zájemce z řad občanů města. Pověděl něco o historii chrámu a ukázal, co vše bylo v nedávné době v kostele zrekonstruováno a co se ještě plánuje. Na svících darovaných jednotlivými církvemi na adventní věnec, který zdobí oltářní prostor, poukázal na propojení křesťanských církví v našem městě. Při loučení Jiří Regner pozval všechny přítomné do kostela i při kterýchkoliv jiných příležitostech bez ohledu na to, zda jsou věřící či ne.

Předvánoční nedělní večery nabídly v kostele rovněž kulturně duchovní program. Byli jsme pozváni na meditativní zpěvy z Taizé (pod vedením Lídy Urbanové) nebo na adventní čtení myšlenek svatého Augustina prokládané hudbou.

Štědrý den letos připadl na neděli. Odpoledne bylo možné navštívit otevřený kostel, potěšit se betlémem a odnést si domů betlémské světlo, zapálené v Betlémě a přivezené skauty z Vídně. Od 16 hodin byla v kostele slavena vánoční mše svatá a po ní proběhlo již tradiční půlhodinové zvonění na všechny tři zvony.

Slavnost narození Páně – **Hod Boží vánoční** – jsme v hojném počtu prožili na bohoslužbách v 7 nebo v 9 hodin ráno a pak uprostřed svých blízkých. Jako každý rok jsou Vánoce časem radosti a děkování Bohu i lidem kolem nás.

Hned následující den koncertovala v kostele kostelecká cimbálovka – vystoupení nazvala „Koledy s cimbálovkou“.

Občanský rok opět zakončil svátek sv. Silvestra, který jsme mohli prožít nejen jako jinou neděli při mši svaté ráno, ale i odpolední bohoslužbou s hodnocením a poděkováním pana faráře. Rozhodně máme všichni mnoho důvodů být za letošní rok Pánu Bohu vděční a nepřestávat mu děkovat.

Ještě o dořešení jednoho letitého problému v naší farnosti bych rád uvedl zprávu, kterou sepsal Lukáš Holub:

Sousoší „Sv. Alois ve službách lásky“

V druhé polovině 50. let 20. století vznikla za přispění (budoucího kněze) Jana Pazdery myšlenka umístit do prázdných vnějších výklenků našeho farního kostela sochy sv. Aloise a Dona Bosca. V té době spravoval naši farnost P. Alois Voral (od 1950 do r. 1959), který pak byl v roce 1959 komunisty zatčen a odsouzen na šest let do vězení.

Sv. Aloise farnost vybrala zejména z toho důvodu, že sv. Alois Gonzaga je patronem mládeže a studentstva, což bylo pro naši farnost důležité, a zřejmě také z důvodu, že P. Alois Voral nosil křestní jméno tohoto patrona. Byl osloven akademický sochař František Bartoš (narodil se a mládí prožil v Červeném Kostelci stejně jako někteří jeho další příbuzní, kteří zde prožili celý život a jsou pohřbeni na našem hřbitově).

F. Bartoš vytvořil projekt sochy sv. Aloise, který drží v náručí nemocného ubožáka. Práce na soše probíhaly v areálu Umělecké kamenické školy v Hořicích, kam dílo F. Bartoš odvezl a kde pak sochu dokončoval. V době, kdy byla socha skoro hotová, byl P. Alois Voral zatčen. Vzhledem k době komunistické totality nebylo možné zakázku dokončit. Dílo bylo nařízením komunistů dokonce určeno

ke zničení. Jen díky statečnosti některých zaměstnanců Umělecké školy se podařilo sochu ukrýt a později přepravit na zahradu Bartošových do Hradce Králové.

Se značným přispěním poměrů, které panovaly na konci 50. let minulého století, a zatčením tehdejšího administrátora kostelecké farnosti, vznikla nejasná situace ohledně případných finančních závazků farnosti vůči panu Františku Bartošovi. Tato situace trvala po několik desítek let.

Za poslední půl století proběhla celá řada setkání a jednání. Na návštěvu na naši faru přijížděli potomci Františka Bartoše a někteří naši farníci jezdili jednat do Hradce Králové k rodině Bartošově. Všechna jednání ale skončila neúspěchem, ani jedna strana nechtěla nebo nemohla ustoupit a celá záležitost se stala smutným a bolestným tématem = v naší farnosti bylo přesvědčení, že socha byla celá zaplacená, naopak u rodiny Bartošovy převažoval postoj, že farnost nechce, co si objednala a nechce doplatit rozdíl.

V loňském roce se ve spolupráci s Biskupstvím královéhradeckým podařilo najít řešení. Vzhledem k tomu, že v současnosti farnost už nemá na sochu žádný právní nárok a že na faře není žádný záznam o tom, že bylo zaplacené celé dílo, socha zůstane ve vlastnictví rodiny Bartošových. Současně byla mezi potomky pana Františka Bartoše na straně dárce a Farností Červený Kostelec na straně obdarovaného uzavřena darovací smlouva na peněžní dar ve výši 37.671 Kč. Výše tohoto daru symbolicky odpovídá původní částce, kterou farnost Františku Bartošovi prokazatelně zaplatila.

Darovací smlouva obsahuje následující preambuli:

Dárce, jako potomek akademického sochaře Františka Bartoše ... věnuje dar Římskokatolické farnosti Červený Kostelec v souvislosti s někdejší zadáním zhotovení díla, sochy sv. Aloise ... Vzhledem ke zvláštnímu režimu a zatčení tehdejšího administrátora farnosti P. Aloise Vorala nedošlo nikdy k předání díla. Dar pro farnost je výrazem smíření a cestou, jak uzdravit jednu z ran, kterou zasadil komunistický režim rodině Bartošových a farnosti Červený Kostelec.

Několik údajů za celý rok 2023 do statistiky farnosti:

- křty v Kostelci 15, na Boušíně 7
- svaté přijímání v Kostelci 30 dětí
- svatby v Červeném Kostelci 2, na Boušíně 4
- pomazání nemocných: ČK 34 při společném udělování v kostele a 49 osob doma, v hospici 143, na Boušíně 2 nemocní
- pohřby: celkem 27 v ČK (z toho 24 pohřeb do země a 3 rozloučení před kremací) + na Boušíně 4 (1 + 3)
- výuka náboženství:
 - základní školy 99 žáků a žákyň, z toho kostelecká škola V. Hejny 49, škola ve Lhotě 21, v Horním Kostelci 11, v Olešnici 11 a ve speciální škole 7
 - středoškoláci mladší 24, středoškoláci starší 24 osob.

2024

Díky Pánu Bohu stal se i letošní rok vcelku příznivým obdobím pro kosteleckou farnost. Klidná a trpělivá práce pana faráře P. Miloslava Brhela i kaplana P. Pavla Jelínka se snaží držet farníky na správné cestě. Věřím, že si opravdu vážíme všeho dobrého, co k nám přichází od Boha i od lidí, i když těch pokušení a negativních věcí i nálad je dnes ve světě moc a moc.

Rok 2024 opět nebyl ve světě příliš klidný. Jen zmíním, že agresivní válka Ruska na území Ukrajiny stále pokračuje. Izrael odvrátil útoky palestinského Hamásu a teď krutě působí v pásmu Gaza – tam je zmařených životů prý mnoho. O ostatních dílčích válkách a nepokojích ve světě moc oficiálních zpráv nepřichází.

Duchovní život a události roku 2024 ve farnosti sv. Jakuba staršího v ČK:

Začátek ledna každého roku nabízí možnost zapojit se do **Tříkrálové sbírky** a přispět dobré věci. Proto se i letos po ranní mši v sobotu 6. ledna vydalo asi 50 skupinek malých i trochu větších králů do ulic našeho města a výtěžek opět přesáhl sbírky předchozích let. Bylo to přes 300 tisíc Kč.

Následující den se v kostele sv. Jakuba konal **Tříkrálový koncert** v podání Komorního orchestru Slávy Vorlové z Náchoda a smíšeného pěveckého sboru z Nového Města nad Metují.

V druhé půlce ledna navštívili kostel žáci čtyř 8. tříd ZŠ Václava Hejny s paní učitelkou Markétou Házovou a to v rámci hodiny dějepisu. Pan farář je provedl po kostele, nahlédli i do zvonice a kostnice. Na závěr si napsali tradiční test, připravený paní učitelkou. Dlužno dodat, že to nebyla jediná mimořádná návštěva v chrámu sv. Jakuba v tomto měsíci. Již na začátku měsíce přilákal vystavený betlém dvě skupiny žáků z družiny a také zaměstnance Pro-Charity, kteří obdivovali i krásnou výmalbu.

Letošní ekumenická bohoslužba (23. 1.) se uskutečnila v našem kostele a následné posezení na naší faře.

V lednu byli farníci také zváni na besedu o pomoci Ukrajině a proběhl rovněž sběr odřezků vosku, ze kterých Vlčkovci z Olešnice vyrábějí potřebné svíčky do zákopů.

Popeleční středa letos připadla na 14. únor a postní doba byla zahájena. Ve dnech 16. až 18. února se skupina mužů naší farnosti pustila do své duchovní obnovy znovu v Rokoli (duchovní zamyšlení pan kaplan, zamyšlení nad aktuálními otázkami ve světě pan farář).

Zapojili jsme se dne 18. 2. do sbírky dioptrických brýlí a růženců pro vězně z Odolova, což byla akce organizovaná panem Davidem Smetanou, husitským farářem.

Jako výborná příprava v době postní posloužila **duchovní obnova** P. Vojtěcha Kodeta, známého karmelitánkého kněze a spisovatele. Mnozí jsme jej znali jen z vysílání televize Noe. Nyní jsme patera Kodeta mohli poslouchat při večerním povídání v pátek 8. 3. a při třech dalších přednáškách v sobotu.

Obětaví farníci z Olešnice připravili odpoledne 17. 3. **křížovou cestu** u křížků rozesetých kolem jejich obce. Účastníci se přepravovali na kolách (i koloběžkách pro dospělé) a zdařilá akce skončila u kaple. Pro úplnost informace je třeba dodat, že křížové cesty se v době postní konaly ve farním kostele, rovněž vždy v úterý a v neděli v kapli ve Lhotě, o nedělích také na Boušíně a v kapli sv. Antonína v Olešnici.

Již před časem založil papež Jan Pavel II. tradici **setkávání mládeže** při diecézních světových dnech. Tato tradice byla dodržena i letos v sobotu před Květnou nedělí v Hradci Králové. Ze všech koutů naší diecéze přijeli mladí a během celého dne se zapojovali do pečlivě připraveného programu. Poctivě dodávám, že hudební doprovod na této akci zajišťovali naši mladí farníci. Vrcholem dne byla mše svatá, sloužená v katedrále biskupem Janem Vokálem.

Letošní **velikonoční svátky** začaly docela brzo, Zelený čtvrtek připadl již na 28. března. Obřady mohly být a byly slouženy od čtvrtka do neděle také na Boušíně, prakticky ve stejnou dobu jako ve farním chrámu. Na Velký pátek a Bílou sobotu byly velké odpolední či večerní obřady doplněny a farníci se setkali již ráno při ranních chválách. Velký pátek nabídl věřícím ještě účast na večerní křížové cestě městem, která byla zakončená na hřbitově. Texty u jednotlivých zastavení četli zástupci rodin a pan farář a pan kaplan putovali se skupinou.

Na 21. 4. připadla skautská mše svatá, tedy mše svatá za všechny skauty. V tomto termínu došlo také ke jmenování **nové ekonomické rady** (Kulda Pavel, Minaříková Zuzana, Špelda Jiří, Špuláková Barbora a Holub Lukáš z pastorační rady).

Pro letošní květen byly znovu připraveny nedělní **májové pobožnosti** v kapličkách v okolí Červeného Kostelce (tedy ve Lhotě, ve Stolíně a v Olešnici) a jedna v kostele sv. Jakuba. Na Boušíně se slavily májové pobožnosti každé úterý a neděli.

V den státního svátku 8. května se uskutečnila tradiční pout' našich farníků **do poutních Malých Svatoňovic**. Způsob cesty byl opět různý - nejzdatnější dorazili pěšky, jiní na kole, vlakem nebo auty. Poutní mši svatou sloužil P. Brhel, který připutoval rovněž. Rádi jsme si pak také poslechli informace P. Hojného o probíhajících opravách podstřeší svatoňovického kostela. Jako v letech minulých i letos se asi 75 účastníků akce sešlo na zahradě u Kafku, kam byli pozváni na opékání buřtů a popovídání si.

O týden později se v kostele uskutečnily další zajímavé akce. 14. května to byl koncert v rámci akce Camerata Nova, při kterém účinkovalo skvělé **ŠPORKOVO TRIO Praha**, vedené Karlem Novotným a **CHOREA CORCONTICA**, pěvecký sbor z Trutnova, řízený sbormistryní Evou Slaninovou.

15. 5. byli farníci (a nejen oni) zváni na besedu s otcem Igorem z Ukrajiny, konkrétně ze Lvovské oblasti. Otec Igor tam vede místní komunitu věřících a řídí i charitu. Chtěl všem osobně poděkovat za pomoc, kterou dostávají.

Po smrti otce Eliase Velly se ujal exerciciijní práce **P. Antony Saja**. V týdnu od 16. do 21. 5. v Kostelci vedl duchovní obnovu na téma Obnova a uzdravení rodin. Mše svaté a adorace byly vždy v kostele, přednášky v kině Luník. Vše pořádala oblastní charita ve spolupráci s farnostmi.

Červen letošního roku byl přímo přeplněný událostmi:

V sobotu 1. 6. se vydařila **pout' farníků** za bývalým červenokosteleckým kaplanem P. Janem Lukešem, který nyní působí ve farnosti Dolní Čermná. Autobus převezl téměř 50 osob do cíle, kde nastalo velké vítání s milým otcem Jendou. Ten v kostele sv. Jiří sloužil mši svatou a poté se návštěvníků ujal místní farník a povídal o historii kostela i celé obce. Následoval přejezd do Petrovic do filiálního kostela a na oběd. Potom i návštěva poutního kostela Narození Panny Marie na Mariánské Hoře. Pan farář Kostečákům ještě ukázal kostel sv. Jana Křtitele ve Verměřovicích. Poslední zastávkou byla prohlídka muzea betlémů v Letohradě a muzea starých řemesel. S velkými díky se poutní návštěva loučila s otcem Jendou a unavená, ale spokojená se vracela domů.

V těchto dnech dovršil své životní jubileum otec **Lojzík Špulák**. K jeho 90. narozeninám mu již 2. června při mši sv. blahopřály děti a hlavní oslava proběhla 15. června v Centru P. Pia na Koubovce. Pod přístřeškem v tomto centru byla sloužena slavná mše svatá. Kázání měl připravené P. Jan Kunert z Hronova, který mimo jiného o svém příteli Lojzíkovi promluvil moc pěkně a vtipně. Odpoledne pokračovalo společným posezením, povídáním (a taky občerstvením). Všichni přejeme otci Lojzíkovi dostatek sil a hodně Božích milostí.

7. 6. dopoledne do kostela zavítala jedna skupinka dětí z Mateřské školky Náchodská, pak děti z Mateřské školky Studánka - obě skupiny provázela Tereza Vlčková. Odpoledne pak přišli žáci z družiny ZŠ V. Hejny, které provedl pan farář.

Večer téhož dne se v kostele sv. Jakuba opět uskutečnila **Noc kostelů**. Při bohatém hudebním programu mohli návštěvníci poslouchat koncert žesťového kvintetu, varhanní vystoupení žáků ZUŠ ČK a Nové Město nad Metují pod vedením Mgr. Lidmily Urbanové, koncert orchestru Dolce Furioso a završením byl koncert Svatojakubského chrámového sboru, vedeného Jiřím Kábrtem. Všechna hudební vystoupení byla odměněna velkým potleskem. Dlužno dodat, že mezi početnými návštěvníky Noci kostelů bylo mnoho těch, kteří do kostela pravidelně nechodí – a je dobře, že přišli dnes. Program celé akce byl ještě širší: řada návštěvníků přišla do kostnice a nahlédla do spodních prostor, kam byly po roce 1820 uloženy kosti zemřelých při rušení hřbitova u kostela. Další vítanou možností byl výstup do horních pater věže až ke zvonům. Pro děti byly připraveny aktivity na trávníku před kostelem. Fungoval rovněž knihovni stánek s nabídkou čtení a her, před věží byly vystaveny výtvary žáků oboru ZUŠ a v části chrámu byla nainstalována malá výstava liturgických rouch, misálů a jiných předmětů, používaných v kostele.

Následující den (8. 6.) se slavila pouť v kapli Neposkvrněného Srdce Panny Marie v bývalých Kafkových ateliérech, dnes v sídle mobilního hospice a charitní služby. Hned ráno v 7 hodin byla sloužena mše svatá venku v parku areálu, neboť do kaple se moc věřících nevejde.

9. 6. přijalo poprvé svaté přijímání 13 dětí.

O týden později 16. 6. do Kostelce zavítali manželé Blažkovi z Nového Města nad Metují a P. Tomšíček z Vysokého Mýta, kteří se s námi podělili o své zkušenosti se setkáváním manželských párů a představili také kurz pro manžele. Podobné posluchače měla 19. 6. na faře přednáška paní Jany Jochové o rodinách, o tom, co ovlivňuje rodiny zvenku, o školních vzdělávacích programech, o genderových otázkách apod.

23. 6. navštívil Kostelec P. J. Pecháček a při všech mších svatých uděloval své novokněžské požehnání.

Letošní na události naplněný červen nabídl opět tradiční závěrečné opékání na farní zahradě (27. 6.) a 30. 6. žehnání dopravních prostředků na Boušíně.

Dva následující prázdninové měsíce posloužily ke zjišťování, jakou mají farníci představy a jaká očekávání k připravované opravě fary. Každý měl možnost vyplnit dotazník.

Na neděli 28. 7. připadla pouť v kostele sv. Jakuba. Kromě slavných mší svatých se uskutečnilo posezení u kostela. Děti se také těšily z darovaných balónků.

V rámci tradičního folklorního festivalu byla v přírodním areálu sloužena mše svatá (17. 8.) a pro zástupce partnerských měst v Německu (Uchte) a v Polsku (Žabkovice) byla uspořádána prohlídka farního kostela.

Tradiční putování po kapličkách se uskutečnilo 25. 8. odpoledne. Letošní cíle byly připraveny a představeny jednak v Rokytníku a jednak v Suchém Dole (Ticháčkova kaple a kaple P. Marie Lurdské). Pout' se vydařila, zúčastnilo se asi 60 poutníků.

Dne 1. 9. se uskutečnil **farní den** - při mších svatých žehnání studentům a učitelům. K tomu patří odpolední setkání farníků za kostelem. Jen o několik dní později (ve čtvrtek 5. 9.) se na zahradě u fary po odpolední mši sešly děti (a rodiče) a při plápolání ohně si nerady připouštěly, že prázdniny skončily a zase se o jejich vzdělávání bude starat škola.

V sobotu 7. září se na školním hřišti v Náchodě na Plhově hrál vikariátní fotbal. Turnaje se zúčastnilo 11 družstev (mezi nimi dvě družstva mladých Kosteletčáků) a výsledky nebyly tím nejdůležitějším.

Ve čtvrtek 12. 9. odpoledne se opět konala mše svatá především pro děti, tentokrát však doplněná svátostí pomazání 31 nemocných. Tato svátost přináší vážně nemocným či stářím oslabeným lidem, kteří ji s vírou přijímají, duševní i tělesnou úlevu, zahlazuje jejich viny, posiluje je a podporuje jejich důvěru v Boží milosrdenství. Po skončení bohoslužby byli naši nemocní se svými doprovody pozváni také na faru.

V pondělí 23. září oslavila **Charitní pečovatelská služba** 30 let své činnosti a výročí 25 let od postavení Pečovatelského domu U Jakuba. Do celodenního programu rozhodně patřila i děkovná mše svatá ve společenské místnosti domu. K tomu je třeba dodat: paní Lenka Vlčková a celý kolektiv odvádějí pro své klienty úžasnou a záslužnou práci.

Od září 2024 každou třetí neděli v měsíci probíhá kurz „**Malá cesta manželů**“. Inspiruje se svatou Terezií z Lisieux - způsobem, jakým ona prožívala lásku k Ježíši. Kurz se snaží o prohloubení manželských vztahů. Vedou jej manželé Blažkovi a P. Stanislav Tomšíček. Při hlídání dětí se vytvořilo Misijní klubko, ve kterém děti tvoří výrobky, které budou na misijním jarmarku nabízeny za dobrovolný příspěvek ve prospěch Papežského misijního díla. Benjamínek v letošním školním roce (2024 – 25) prošel obměnou. Děti se rozdělily do dvou skupin podle věku. Benjamínci (2 – 8 let) se společně modlí, zpívají, tvoří a hrají hry. Děti starší (8 -14 let), muzikanti a zpěváci mají společná setkávání s hudebním tvořením, kterým se zapojují k doprovodu mší svatých.

První říjnovou sobotu (5. 10.) se uskutečnila **farní pout' do městečka Želiv**. Plný autobus a dvě auta přivezly účastníky ke kostelu Panny Marie, kde P. Brhel sloužil mši svatou. Po bohoslužbě výpravu provedla paní Žáková, vedoucí místní klášterní kanceláře, po tomto překrásném architektonickém skvostu od stavitele Jana Blažeje Santiniho Eichla z let 1713 – 1720. Chrám je součástí celého klášterního komplexu - dnes velmi pěkně opraveného, který opět slouží řeholníkům. Po odjezdu z tohoto cíle naší pouti byla ještě vyjednána návštěva pivovaru Bernard v nedalekém Humpolci. Rád přiznávám, že komentovaná prohlídka celého závodu zaujala i ty, kteří pivo nijak neholdují.

V neděli 13. 10. se uskutečnil celostátní průzkum návštěvníků bohoslužeb. Proto se i v naší farnosti po všech nedělních mších svatých (a také v sobotu po mších s nedělní platností v hospici a v Horní Radechové) sčítali věřící v kostele.

Na den 18. 10. letos připadlo konání farního shromáždění.

Prodloužený víkend od 25. do 28. 10. strávilo 10 kosteleckých rodin (40 osob) s panem farářem Brhelem u sester sv. Františka v klášteře (bývalém zámku) v Hoješíně. Duchovní program zaměřil pan farář na rodiče sv. Terezie z Lisieux, kteří byli v roce 2015 svatořečeni. Ostatní čas vyplnily hry, zpívání, vycházky do okolí, práce na zahradě i v kuchyni a dokonce ornitologické vyprávění Petra Kafky o ptácích, které tady na chvíli odchytil a okroužkoval.

Také poslední dva měsíce roku 2024 byly plné větších i drobných příležitostí, spojených s kostelem. Svátek všech svatých 1. 11. připadl letos na pátek – mše svaté byly slouženy ráno i večer. Následující den – svátek „dušiček“ věřícím nabídl ranní bohoslužbu přímo ve hřbitovní kapli spojenou s požehnáním hřbitova a v 9 hodin mši svatou v kostele sv. Jakuba.

V následujícím týdnu se uskutečnila přednáška paní psycholožky Hany Imlaufové v Malém sále Divadla J. K. Tyla. Následně 8. 11. začalo vzdělávání pro farníky, připravované kněžími naší farnosti. Každý pátek po mši svaté si na 10 – 15 minut připravují a budou připravovat libovolná témata.

Ve dnech 8. – 10. 11. proběhla duchovní obnova pro ženy naší farnosti, opět v Rokoli. Vedl ji pater Martin Sedloň. V sobotu 16. 11. se uskutečnila brigáda na farní zahradě – ochotní pracovníci hrabali spadlé listy.

Mši svatou 22. 11. sloužil plzeňský **biskup Tomáš Holub**, byla obětována za jeho otce.

23. 11. se uskutečnil Svatocecilský koncert pod vedením Jiřího Kábrta a Terezy Štěpánové (chrámový sbor a orchestr) a Vojtěcha Kábrta (Schola mládeže).

V neděli 24. 11. po mši svaté byli věřící pozváni na faru na kávu. Bude „farní káva“ další oblíbenou akcí v naší farnosti?

Na den 27. 11. letos připadl projekt „**Červená středa**“, do kterého se naše farnost každým rokem v této době zapojuje. Červeně nasvícená věž kostela je připomínkou krve osob, které byli a jsou ve světě pronásledováni pro svou víru.

V neděli 1. prosince byly při všech mších svatých (v ČK i na Boušíně) žehnány adventní věnce. Na Boušíně v kostele se konal adventní koncert.

Dne 2. prosince papež František jmenoval P. Prokopa Brože novým pomocným biskupem královéhradeckým. Velká radost pro diecézi a zejména pro nás, pro Kostečáky. Vždyť Prokop s námi vyrůstal, ministroval, dětství i mládí měl v Červeném Kostelci. Slavnou zprávu v Hradci Králové oznámil papežský nuncius arcibiskup J. T. Okolo. Bylo stanoveno také, že biskupské svěcení se bude konat v Hradci 22. 2. příštího roku.

Jen mě tak napadá, že asi žádné jiné malé město v naší zemi nemá dva své rodáky biskupy: Mons. Tomáš Holub biskupem plzeňským, P. Prokop Brož pomocným biskupem královéhradeckým. Kéž jim dobrý Bůh v jejich poslání pomáhá, ale to samozřejmě vyprošujeme nejen jim, ale celé církvi.

Během adventu se konaly ranní **rorátní mše svaté** a to vždy v úterý a sobotu. Tmavý kostel osvětcovaly svíčky. Dne 8. 12. večer zněly kostelem sv. Jakuba také rorátní skladby při akci Večer s roráty, kterou připravila a řídila Lída Urbanová.

15. 12. v kostele sv. Jakuba – společná modlitba nešpor.

V týdnu od 16. 12. do 20. 12. proběhlo v našem kostele během dopoledne celkem 26 půlhodinových **programů u betléma** v kostele sv. Jakuba. Během nich se u betléma vystřídalo 40 tříd ze škol mateřských, základních, ze speciální i střední školy – tedy cca 700 předškoláků, žáků i studentů. Povídání o velmi starém a krásném kosteleckém betlému připravil a vedl Jan Mach st., doplňovaný dvojicí kolegů. K hudebnímu zpestření přispěli žáci a učitelé ZUŠ – každý den jiná skupinka. Na závěr celé zdařilé betlémové akce nazvané „I náš betlém si svá tajemství chrání“, připravili autoři na neděli 22. 12. od 15 hodin poutavé vyprávění pro širokou veřejnost.

21. 12. se uskutečnil koncertní Večer chval v podání červenokostelecké mládeže.

22. 12. byla podávána druhá farní „káva“ (čaj a svařák), tentokrát venku u věže po nedělní „deváté“ mši sv. Příjemnou událost doplňoval prodej výrobků Misijního klubka.

Samotné vánoční svátky jsme prožívali podobně jako Vánoce předchozí. Na Štědrý den byl kostel otevřený pro veřejnost a lidé přicházeli, aby se pomodlili, prohlédli betlém a případně si zažehli „betlémské světlo“. V určité době bylo možno si také poslechnout koledy v podání červenokostelecké mládeže. Mše svaté jsme mohli prožít ve stejné době jako v letech předchozích – v ČK v 16.00 a ve 24.00, na Boušíně ve 22.00.

25. 12. Hod Boží vánoční – slavnost Narození Páně - v kostele sv. Jakuba (i na Boušíně) dopolední sváteční mše svaté a ještě odpoledne byl kostel otevřen od 14:00 do 17:00.

Tradiční svatoštěpánské koledování připravili naši hudebníci z cimbálovky a patří jim také velký dík.

Občanský rok zakončil svátek sv. Silvestra, který jsme mohli opět prožít i při odpolední bohoslužbě s hodnocením a poděkováním pana faráře. Rozhodně máme všichni mnoho důvodů být za letošní rok Pánu Bohu vděční.

Snad jen pro doplnění: Během roku mládež měla 5x Večer chval – samostatně nebo během duchovních obnov. Také opět probíhalo celoroční putování Palladia a Schönstatské svatyňky po rodinách.

Údaje za rok 2024 do statistiky farnosti:

- první sv. přijímání: ČK 13 dětí
- křty: ČK 14 pokřtěných, na Boušíně 7
- svatby: ČK 2, na Boušíně také 2 svatby
- pomazání nemocných: 90 osob (31 při společném udělování, 59 doma)
v Hospici: 119 osob
- pohřby: ČK 22 pohřbů do země + 11 rozloučení před kremací, na Boušíně 1 pohřeb
- výuka náboženství: školní děti celkem 102 (z toho škola V. Hejny 45 dětí, škola ve Lhotě 25, škola v Horním Kostelci 12, v Olešnici 11 a ve škole speciální 9 dětí)
středoškoláci mladší 23
středoškoláci starší 29 osob

2025

Letošní zápis o událostech nelze začít jinak než zprávou o **smrti našeho svatého otce Františka**. Zemřel na Velikonoční pondělí ráno (21. dubna 2025) ve věku 88 let. Na papežský stolec byl zvolen 13. března 2013 a vedl tedy církev plných 12 let. A byla to nepochybně doba pro římskokatolickou církev a tedy i pro nás moc a moc příznivá. Do života Vatikánu vnesl nový, čerstvý postoj k řadě prastarých zvyklostí, zrušil nebo omezil některé formality, zajímal se více o ty nejprostší chudé a potřebné. A sám při tom zůstal radostným a otevřeným bratrem všem lidem. Pocházel a do doby svého zvolení působil v Argentině a tato jeho „neevropskost“ přinesla Vatikánu i celé církvi mnoho dobrého. Věříme, že nastartované příznivé změny jsou dle Boží vůle a s úmrtím papeže Františka neskončí. Bohu díky!

Papež František byl pohřben 26. dubna v bazilice Panny Marie Sněžné (Santa Maria Maggiore) uprostřed Říma, jak si přál. Tato bazilika byla jeho oblíbeným místem, kde se často zastavoval k modlitbě. Pohřební ceremoniál vedl kardinál Re za účasti 220 kardinálů a 750 biskupů a kněží před zaplněným svatopetrským prostranstvím ve Vatikánu. Mimo jiné řekl, že papež František chtěl, aby církev byla domovem s otevřenými dveřmi pro všechny. A mezi lidmi se nemají stavět zdi, ale mosty – to prý říkal opakovaně.

Aby církev nezůstala bez papeže dlouho, vešli 7. května kardinálové mladší než 80 let do Sixtinské kaple a jejich úkolem bylo zvolit nástupce zemřelého papeže Františka. A to se podařilo velmi brzy. Již následující den 8. května (ve čtvrtém volebním hlasování) byl novou hlavou katolické církve zvolen **kardinál Robert Francis Prevost** ze Spojených států. Přijal **papežské jméno Lev XIV**. Narodil se v Chicagu v roce 1955 (tedy dnes je mu necelých 70 let). Jeho rodiče přišli z Evropy – otec Francouz, matka Italka. V roce 1977 vstoupil do augustiniánského řeholního řádu a v roce 1982 byl vysvěcen na kněze. Jeho novým domovem se stalo jihoamerické Peru, kde mnoho let působil. V letech 2001 až 2013 vykonával službu generálního převora augustiniánů a opakovaně navštěvoval své spolubratry v různých zemích světa (také v Praze a Brně byl prý nejméně 10krát). Po biskupském svěcení v roce 2014 pracoval v diecézích opět v Peru.

Věříme, že Bůh chce pro nás, pro církev a pro celý svět jen to nejlepší a nový papež je jistě podle jeho vůle.

Druhou letošní výjimečnou událostí z pohledu naší farnosti se stala **výprava** celkem 107 **farníků do Říma** v čele s panem farářem Brhelem. On byl nenápadnou skromnou hlavou celé početné poutní cesty. Důležité pro poutníky byly naše dobrovolné průvodkyně Maruška Štěpánová a Markéta Házová, které Řím dobře znají a povodily nás po krásných místech svatého města. Ale určitě největší zásluhu (lidskou) na celé přípravě poutní výpravy měli manželé **Monika a Jenda Machovi**. Kromě vyhledání a předání všech informací, nákupu jízdenek a letenek, zajištění ubytování pro tak velký počet poutníků a skutečně na všem, co hladký průběh celé týdenní výpravy vyžadoval, ještě provázeli po Římě skupinu poutníků s dětmi.

S velkou vděčností do kroniky zařazují jejich zprávu:

Farní pout' do jubilejního Říma 2025

Česká biskupská konference rozhodla o uspořádání národní poutě českých a moravských diecézí, která se uskutečnila s hlavním programem Svatého roku v Římě ve dnech 28. – 30. března 2025 s účastí na společném přijetí darů Milostivého léta Páně (Svatého roku).

Také naše farnost přijala pozvání papeže Františka a našich českých a moravských biskupů k pouti do Věčného města v tomto Svatém roce. Celkem 107 farníků vyrazilo třemi různými dopravními prostředky, aby se všichni společně setkali v Římě.

V pondělí 24. března po poledni vyrazila první skupina 65 poutníků, kterou tvořili z poloviny děti a mládež. Za svůj dopravní prostředek zvolili vlak. V podvečerních hodinách dorazili na vídeňské hlavní nádraží, kde využili čas pro přestup slavením mše svaté v nedalekém kostele svaté Alžběty, a po 19. hodině usedli do nočního vlaku rakouských drah, který směřoval přímo do Říma. Řím je uvítal následující den krátce po 11. hodině příjemnou teplotou blížící se 20 °C. Poutníci vyrazili od nádraží Tiburtina k bazilice sv. Vavřince, kde je kromě sv. Vavřince pochovaný také prvomučedník sv. Štěpán, a následně do baziliky Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, kde sloužival mše svaté sv. Jan Bosco. V této bazilice bylo dovoleno sloužit mši svatou také našim červenokosteleckým poutníkům.

Tou dobou již byla na cestě rodina Šolcových, která do Říma vyrazila autem, a také zbývající poutníci, kteří za dopravní prostředek zvolili letadlo, se právě scházeli na letišti Václava Havla v Praze.

V Římě obsadily dvě třetiny poutníků dva hotely a zejména rodiny s dětmi městský kemp.

Poprvé se všichni kosteleční poutníci sešli ve středu o půl desáté v bazilice sv. Klementa, kde mohli zahájit pout' v jubilejním Římě mší svatou nad hrobem sv. Cyrila. Bazilikou se tak v češtině rozezněla nejen píseň Ejhle oltář, ale také Svatováclavský chorál.

Po mši svaté se poutníci rozdělili do dvou skupin. První směřovala do Kolosea, ve kterém položilo život mnoho křesťanských mučedníků v prvních stoletích našeho letopočtu v dobách jejich pronásledování. Po Koloseu vyrazili do Fora Romana a na Palatin, míst, ve kterých byl založen Řím. Další kroky vedly ke kostelu Santa Maria in Cosmedin s Ústy pravdy a dále přes Circo Massimo, největší římskou antickou přes 600 metrů dlouhou arénu pro 150 tis. diváků, ve které se kdysi konaly závody vozatajů, ale bylo ji možné také napustit vodou pro námořní bitvy. Druhá skupina (hlavně dospělácká) vyrazila od sv. Klementa do kostela svaté Pradexy, dále do kostela Svatého Pavla v okovech, k Foru Romanu, na Kapitol, Piazza Navona, vršek Janukulum, do nejstaršího křesťanského kostela Říma ve čtvrti Trastevere a k řadě dalších památek. Den to byl pro všechny náročný, zejména pro jejich poutnické nohy.

Ve čtvrtek kempíci, jak se označovali poutníci bydlící v kempu, vyrazili do baziliky minor Panny Marie z lidu, která stojí na začátku nejdůležitější cesty vedoucí z Říma až k Jaderskému moři. Bazilika je cenná řadou děl slavných umělců, např. Raffaela, Giana Lorenza Berniniho nebo Caravaggia. Kroky kempíků pak směřovaly k bazilice svatého Petra v okovech, kde jsou uloženy okovy, kterými byl spoután sv. Petr ve vězení před tím, než ho anděl z něho vyvedl, jak čteme ve Skutcích apoštolů. Hoteláčci (ano, poutníci ubytovaní v hotelech) dopoledne také navštívili baziliku Panny Marie z lidu a přidali kostel Panny Marie zázraků, Španělské schody, kostel Nejsvětější Trojice i baziliku San Lorenzo in Lucina, ve které je hrob hudebního skladatele Josefa Myslivečka. Ve dvě hodiny se pak všichni sešli u Kalixtových katakomb. Kalixtovy katakomby jsou rozsáhlé podzemní pohřebiště podél Via Appia. V dobách pronásledování křesťanů se v nich tajně scházeli první křesťané ke slavení mše svaté. V katakombách bylo pohřbeno mnoho prvních papežů z 2. až 4. století. Na objevené desce umístěné v katakombách se uvádějí papežové Sixtus II., Dionysius, Kornélius, Felix I., Poncián, Fabianus, Caius,

Eusebius, Miltiades, Štěpán I., Urban I., Lucius I. a Anterus. Krypta papežů se rychle naplnila ve 4. století dalšími ostatky papežů, což způsobilo, že katakomby přestaly být používány a některé ostatky byly přeloženy do různých kostelů v Římě. Po návštěvě katakomb zamířili poutníci do nedaleké baziliky sv. Šebestiána, jedné z hlavních poutních bazilik, ve které je pohřben právě svatý Šebestián, aby zde sloužili společnou mši svatou. Navečer, po mši svaté, vedly jejich kroky po starobylé cestě vedoucí z Říma na jih – Via Appia, podél které bylo mimo jiné ukřižováno 6000 gladiátorů po Spartakově povstání.

V pátek začínala Česká národní pout' do Říma společnou mší svatou v 11 hodin v bazilice sv. Jana v Lateráně. Kazatelem byl plzeňský biskup a kostelecký rodák Tomáš Holub. Již v devět hodin se však v lateránské bazilice sešlo s českými bohoslovci také pět kosteleckých ministrantů, aby nacvičili asistenci pro mši svatou pod vedením zkušeného ceremoniáře Vojtěcha Mátle. Naši ministranti mohli asistovat při lavabu, a Vojtikovi Kábrtovi byla svěřena prestižní služba insigniáře, tedy toho, kdo drží během mše svaté biskupskou berlu nebo mitru. Stejně tak to bylo v následujících dnech ve Svatopetrské bazilice i Santa Maria Maggiore. Příležitost ministrovat v těchto bazilikách je pro všechny ministranty obrovskou vzácností a zážitkem na celý život. Po krásné mši svaté se poutníci vydali do baziliky svatého Pavla za hradbami, kde byla společná křížová cesta. Během odpoledne někteří navštívili také trapistické opatství Tre Fontane, místo, kde byl s'at svatý Pavel, nebo baziliku Svatého kříže Jeruzalémského, kde je v kapli relikvií uchováváno ráhno a tabulka z Kristova kříže, hřeb a trny z trnové koruny.

V sobotu dopoledne měla být původně audience u papeže Františka, ale s ohledem na jeho zdravotní stav se neuskutečnila. Volné dopoledne tak většina poutníků využila k návštěvě kopule Svatopetrské baziliky, ze které se nabízí krásné pohledy na Věčné město. Ostatní pak navštívili kostel Santo Spirito, sv. Jana Křtitele Florentánů nebo baziliku Dvanácti apoštolů. Ve 13 hodin byl sraz u Andělského hradu a společný průvod do Svatopetrské baziliky, kde byla v 15 hodin mše svatá. Po 25 letech zněla od papežského oltáře pod Berniniho baldachýnem opět čeština. Výjimečnost okamžiku umocňovalo i to, že slavit mši svatou u tohoto oltáře může pouze papež a ti, kterým to výhradně papež povolí. Naposledy ji v jubilejním roce 2000 slavil dnes již zesnulý Miloslav kardinál Vlk.

Neděle byla pro vlakovou část poutníků ve znamení balení. Díky ochotě patera Zádrapy z Centra Aletti si mohli poutníci uschovat svá zavazadla před závěrečnou mší svatou v Santa Maria Maggiore v tomto centru, což bylo s ohledem na jeho blízkost u této baziliky velká pomoc. Protože v Santa Maria Maggiore může být na mši svaté pouze 1000 účastníků, musely být závěrečné mše svaté Národní pouti dvě. Pro kostelecké poutníky byla v 13:30, což se jim s ohledem na odjezd vlaku hodilo. Po mši svaté, při které kázal nejmladší biskup a náš rodák Prokop Brož, zbyl ještě čas na pravou italskou zmrzlinu nedaleko od baziliky. Pro vlakové poutníky to byla tečka za návštěvou Říma. Po ní se již přemístili na nádraží Tiburtina, odkud o půl šesté večer odjížděl noční vlak zpět do Vídně. Leteční poutníci mohli ještě nechat doznít národní pout' v krásných koutech Říma.

V pondělí ráno, kdy se vlak spouštěl Semmeringem k Vídni, vyrazili na cestu zpět také letci. Vlakoví poutníci měli možnost využít čas na přestup ve Vídni k poslední mši svaté v nádražní kapli na Vídeňském hlavním nádraží, a pak již vyrazili na poslední část pouti domů, kam před čtvrtou odpolední všichni šťastně dorazili. Letci měli dlouhé čekání při přestupu v Düsseldorfu, takže do svých domovů dorazili okolo půlnoci. A poslední poutníci – Šolcovi, i přes drobné stávkování jejich obytného auta, dorazili domů ve tři v noci.

Bohu díky za společné zážitky a krásné společenství na farní pouti v Římě!

Jendo a Moniko, veliké díky Vám! Děkujeme i ostatním průvodcům, panu faráři a především Bohu za mimořádný prožitek.

Krásnou a důležitou událostí tohoto roku bylo **biskupské svěcení Prokopa Brože** v Hradci Králové v sobotu 22. února. Zaplněná hradecká katedrála i mnoho věřících v nedalekém kostele Panny Marie nebo v okolí katedrály prostřednictvím velkých obrazovek prožívalo slavné okamžiky kosteleckého rodáka s velkou radostí. Svěcení Prokop přijal z rukou otce biskupa Vokála, se kterým bude v Hradci jako pomocný biskup nyní působit.

Další farní události:

Velmi zdařilá byla v lednu znovu **tříkrálová sbírka**. Mnoho skupinek malých i větších koledníků procházelo městem a do zapečetěných pokladniček shromažďovalo peněžní dary. Letos se přímý výtěžek sbírky zase o něco zvedl nad 320 tisíc a to ještě zůstala možnost přispět na tento dobrý účel v následujících dnech.

Začátek letošního roku přinesl i personální změny. **Hanka Kábrtová**, která v naší farnosti velmi pečlivě pracovala jako pastorační asistentka, v této službě končí. Od února je proto novou pastorační asistentkou **Monika Machová**. Všichni ji přejeme hodně síly a vytrvalosti, aby na obětavou práci Hanky dobře navázala.

Novým je také vikariátní stavební technik, kterým se stala **paní Valsová** z Náchoda. Už během listopadu a prosince minulého roku musela řešit některé stavební akce vikariátu, ale na plný úvazek pracuje až od tohoto ledna. Brzy bude posuzovat a pomáhat s připravovanou opravou kostelecké fary.

V pátek 14. 3. a v sobotu 15. 3. jsme se mohli v kostele sv. Jakuba zaposlouchat do velmi zajímavých přednášek **P. Vlastimila Kadlece**. Byly nazvány „Radost Kristova učedníka (krizím navzdory)“.